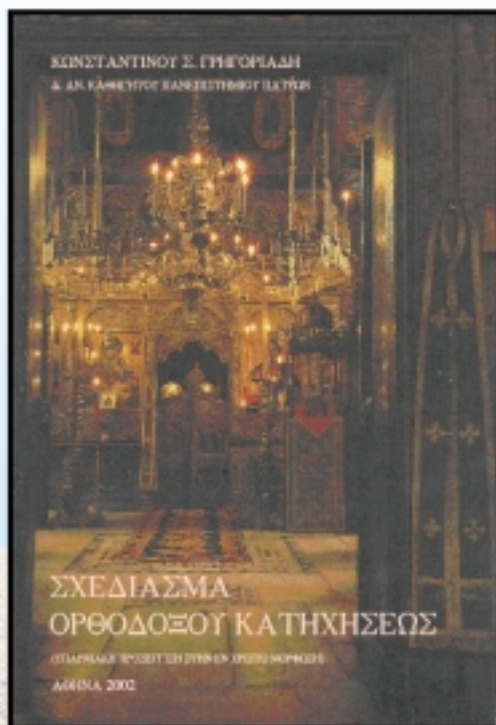

διάλογος

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

Μόλις
κυκλοφόρησε
από τις
εκδόσεις μας
το νέο βιβλίο του
κ. Κωνσταντίνου
Γρηγοριάδη,
Αν. Καθηγητού
Πανεπιστημίου
Πατρών.

Πρόκειται για μία
υπαρξιακή
προσέγγιση
της εν Χριστώ
μορφώσεως
του ανθρώπου
και ιδιαίτερα
των παιδιών μας.

ΑΘΗΝΑ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2002, ΤΕΥΧΟΣ 28

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«Διορθόδοξος Σύνδεσμος Πρωτοβουλιών Γονέων»
υπό την αιγίδα του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδούλου

Ίδρυτής: π. Αντώνιος Άλεβιζόπουλος (†)

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακός Τσουρός, Άρχ. Χριστόφορος Τσιάκκας, Άρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος,
Άρχ. Χρυσόστομος Μαϊδώνης, Μοναχός Άρσένιος Βλιαγκόφτης, Άθανάσιος Νεοφώτιστος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακός Τσουρός, Ίασιου 1, Άθήνα

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Μητροπολίτης Νικοπόλεως και Πρεβέζης κ. Μελέτιος – Μητροπολίτης Νευροκοπίου-Βουλγαρίας κ. Ναθαναήλ – Αρχιεπίσκοπος Πράγας κ. Χριστόφορος – Πρωτ. Κυριακός Τσουρός, Άθήνα – Άρχ. Varsanufios-Bazyli Doroszkiewicz, Βαρσοβία, Πολωνία – Άρχ. Χριστόφορος Τσιάκκας, Λεμεσός, Κύπρος – Άρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος, Πρέβεζα – Άρχ. Παύλος Ίωάννου, Χαλκίς – Μοναχός Άρσένιος Βλιαγκόφτης, Κασσανδρεία – καθ. Alexander Dvorkin, Μόσχα – Δρ. Γεώργιος Κρίππας, Άθήνα – Άθανάσιος Νεοφώτιστος, Άθήνα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:

Πρωτ. Κυριακός Τσουρός – Άρχ. Χριστόφορος Τσιάκκας – Μον. Άρσένιος Βλιαγκόφτης – π. Πέτρος Πανταζής – Άθανάσιος Νεοφώτιστος – Ίωάννης Μηλιώνης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ:

«Πανελλήνια Ένωση Γονέων για την Προστασία του Έλληνορθόδοξου Πολιτισμού, της Οικογενείας και του Άτόμου» (ΠΕΓ)
Ταχ. Διεύθυνση: Τ.Θ. 60120, 153 43 Άγία Παρασκευή, Άθήνα, Άττική. Τηλ.: 6082271 Fax: 6082219, <http://users.hellasnet.gr/panelppv>

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: Γρηγόρης Μορόγιαννης, Λεωφόρος Δημοκρατίας 255, Άχαρναί, τηλ. 2318397

DIALOGOS

FOUNDER

Father Antonios Alevizopoulos (†)

OWNER

Inter-Orthodox Union of Parents' Initiatives, under the auspices of His Beatitude, Christodoulos, Archbishop of Athens and all Greece

DIRECTOR

Rev. Kyriakos Tsouros, P.O. Box 60120 - 153 43 Aghia Paraskevi, Athens

Ό ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεί και αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

**Εΐμεθα πάντοτε έκτεθειμένοι στην «τρομοκρατία» μηνύσεων νεοφανών αιρέσεων
πού δέν θέλουν αντικειμενική ενημέρωση περί αυτών.**

Παράλληλα, στό μέτρο του δυνατού, παρέχουμε βοήθεια σέ θύματα νεοφανών αιρέσεων.

**Γιά νά μπορέσουμε νά συνεχίσουμε τήν εργασία μας,
μᾶς εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία ἡ ἠθική και ὑλική συμβολή σας.**

**Προαιρετικές εισφορές για τή συνέχιση τῆς εργασίας μας
γίνονται μέ εὐγνωμοσύνη δεκτές μέ ταχυδρομική ἐπιταγή**

**(ΠΕΓ Μεσογείων 429, 153 43 Άγία Παρασκευή, Άθήνα, Άττική) ἢ μέ τραπεζική ἐπιταγή
(ΠΕΓ Ἐθνική Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὑποκατάστημα Άγίας Παρασκευῆς, Άριθ. Λογ. 180/296004-44)**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ «ἄλλη πλευρά» ἢ πρὸς δημοσιογράφους	2
Σατανισμός... γιὰ παιδιά καὶ νέους, τοῦ πρωτ. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ	4
Τὸ πρόβλημα τῆς θεοδικίας, τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου (†)	7
Ἡ αἵρεση τῆς ἐκκοσμίκευσης, τοῦ Ἀρχιμ. π. Χρυσοστόμου Μαϊδῶνη	11
Ἡ ἀποστολικὴ διδασχὴ κριτήριον γιὰ τὴ γνησιότητα τῶν πνευματικῶν ἐμπειριῶν (Μέρος β'), τοῦ Ἀρχιμ. π. Αὐγουστίνου Μύρου	13
Καὶ ὅμως κινεῖται..., τοῦ μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη	15
«Θὰ βρεθῶ σέ ἄλλη διάσταση!...», τοῦ κ. Ἀθανασίου Νεοφωτίστου	17
Ἡ «γνωστὴ θρησκεία», τῆς κ. Ἄννας Μπουρδάκου	19
Θέλετε νὰ μὴρετε τὰ παιδιά σας στὴ μαγεία; Χάρου Πόττερ, τῆς κ. Ἑλένης Ἀνδρουλάκη	23
Εἰδήσεις - Σχόλια:	
π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος	28
«Ἀμαρτίαι γονέων...»	30
Συμβόλαιον γιὰ «ἓνα δισεκατομμύριον χρόνια»	31
«Παιχνιδάκι τῶν ξένων ἦταν ἡ Ελλάδα...!»	32
Τουρκία καὶ Ἰσλάμ	34
Τουρκία καὶ Ἰσλάμ (συνέχεια)	35
Ἄνεργοι, ἀλλὰ μὲ πολυτελεῖ διαβίωση	36
Καὶ «ἄλλου εἶδους» κακοποίηση	37
«Ὁδηγὸς ἐκπαιδευτικοῦ» ἀπέναντι στίς σύγχρονες αἱρέσεις	39
Αἱρέσεις καὶ ἰδιοκτησία	41
«Τὸ ὅτι θγήκατε ἀπὸ τὴν αἵρεση, δέν σημαίνει ὅτι ἡ αἵρεση θγήκε ἀπὸ ἐσᾶς»	42
Περί κ. Διαμαντίδη	43
Εἰδήσεις-Σχόλια ἐν συντομίᾳ	44
Ο κ. Bruno Fouchereau στὸ Πολεμικὸ Μουσεῖο	46
Ἄπάντηση σέ ἐπιστολὴ ἀναγνώστου μας	46

TABLE OF CONTENTS

The «other side» or: To journalists...	2
Satanism for children and young people, by rev. Kyriakos Tsouros	4
The problem of God's justice, by father Antonios Alevizopoulos (†)	7
The heresis of eccosmicevsis, by Archimandrite Chrysostomos Maidonis	11
The apostolic teaching as criterion of the genuiness of the spiritual experiences (part 2), by Archimandrite Augustinus Myron	13
And still it moves..., by monk Arsenios Vliagofitis	15
«I will find myself in another dimension!!...», by mr. Athanasios Neofotistos	17
The «known religion», by mrs. Anna Bourdakou	19
Do you want to initiate your children to witchcraft? Harry Potter, by mrs. Helen Androulaki	23
News - Comments:	
Father Antonios Alevizopoulos	28
«Parents sins...»	30
«One billion years» contrace	31
«Greece was the foreigners' toy...!»	32
Turkey and Islam	34
Turkey and Islam (second part)	35
Unemployed, but with luxurius living	36
Ill treatment of a «different kind»	37
«Educators guid» for the protection against the contemporary sects	39
Sects and property	41
«The fact that you got out of a sect does not necessarily mean that the sect came out of you»	42
About Mr. Diamantides	43
News and comments in brief	44
Mr. Bruno Fouchereau at the War Museum	46
Reply to a reader's letter	46

Η «ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ» ἢ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ

Τό κείμενο αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου θά μπορούσε ν' ἀποτελέσει «ἀνοιχτή ἐπιστολή» τῆς Π.Ε.Γ. πρὸς τοὺς ὑπευθύνους «ἐνημερωτικῶν» ἐκπομπῶν τῶν διαφόρων τηλεοπτικῶν καναλιῶν τῆς χώρας μας. Παρατηρεῖται στὸν ταλαίπωρο αὐτό τόπο ἓνα λυπηρό φαινόμενο, ὡς πρὸς τὴ μορφή καὶ τὸν τρόπο παρουσίας «ἐνημερωτικῶν ἐκπομπῶν», πού δέν γίνεται σέ καμμία ἄλλη εὐρωπαϊκὴ χώρα.

Καὶ ἐξηγούμεθα. Ὄταν πρόκειται νά «συζητηθεῖ» καὶ νά «ἀναλυθεῖ» σέ τηλεοπτικὸ κανάλι κάποιος γεγονός πού ἔχει σχέση μὲ τὴ δραστηριότητα μιᾶς ἐκ τῶν πάσης μορφῆς καὶ ἀποχρώσεως αἱρέσεων καὶ ὁμάδων πού δροῦν καὶ «εὐδοκμοῦν» στήν χώρα μας, καλοῦνται νά ἐκφέρουν τίς ἀπόψεις τους ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ὄχι μόνον εἰδικοί ἐρευνητές καὶ ἐμπειρογνώμονες τοῦ αἰρετικοῦ φαινομένου, ἀλλὰ καὶ ἐκπρόσωποι τῆς «ἄλλης πλευρᾶς», δηλ. ἄτομα ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῶν ἀποκαλουμένων στίς χώρες τῆς Δύσεως «Καταστροφικῶν λατρείων».

Τοῦτο ὅπως εἶπαμε δέν συμβαίνει σέ ἄλλες χώρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ ἄλλου. Ἐκεῖ καλοῦνται μόνον οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὰ θέματα τῶν «λατρείων» ἐμπειρογνώμονες, ἤτοι νομικοί, κληρικοί, ἐκπρόσωποι τῶν Πρωτοβουλιῶν Γονέων, ἀλλὰ καὶ γονεῖς τῶν θυμάτων ἢ καὶ τὰ ἴδια τὰ θύματα, ὅταν αὐτό εἶναι ἐφικτό καὶ δέν θά βλάψει, ἀπὸ τὴν ἀναπώληση θλιβερῶν περιστατικῶν, τὴν ὁμαλὴ ἐπανένταξη τῶν θυμάτων στό κοινωνικὸ σύνολο. Διότι εἶναι γεγονός ὅτι τὰ θύματα ἔχουν ὑποστῆ ψυχικά τραύματα πού εἶναι δύσκολο νά ἐπουλωθοῦν καὶ ἀπαιτεῖ μεγάλο χρόνο ἢ προσπάθεια ἐπαναφορᾶς στὴ φυσιολογικὴ τους ζωὴ. Πολλὰ ἀπὸ τὰ τραύματα αὐτὰ δέν ἐπουλώνονται ποτέ. Γι' αὐτό κοινωνιολόγοι καὶ ψυχίατροι μᾶς συμβουλεύουν ν' ἀποφεύγουμε συζητήσεις μὲ τὰ θύματα γύρω ἀπὸ τὴ ζωὴ τους στήν ὁμάδα ἢ τὸ κοινόβιο. Ἡ ἐπαναφορὰ πραγμάτων πού προξενοῦν πόνο, ἀνοίγουν πάλι τίς πληγές πού πολλές φορές, ὅπως λέγει ἡ Ἀ-

λεξάνδρα Stein, δέν κλείνουν ποτέ. Πολύ περισσότερο δέν ἐπιτρέπεται νά «ἐκτίθενται» τὰ νεαρά κυρίως ἄτομα σέ «κοινὴ θέα» σέ συγκεντρώσεις ἀτόμων ἢ σέ ἐκπομπές τῶν Μ.Μ.Ε.

Σ' αὐτὰ τὰ πράγματα εἶναι πάρα πολὺ προσεκτικοί στίς ἄλλες χώρες ὅσοι φορεῖς ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἐνημέρωση τῶν πολιτῶν καὶ τὴν παροχὴ ὁδηγιῶν πρὸς αὐτούς, γιὰ τὴ δραστηριότητα τῶν αἱρέσεων καὶ τίς συνέπειες πού θά ἔχουν ὅσοι τυχόν προσχωρήσουν σ' αὐτές. Μᾶς ἔλεγε πρὸ ἐτῶν ἡ Ρούλα Κάρτερ, δραστήριο μέλος τῆς Ἐνώσεως Γονέων Ἀγγλίας (FAIR), πού ἐπισκέφθηκε τὴ χώρα μας ὡς ἀπεσταλμένη τῆς FAIR, ὅτι αὐτό πού συμβαίνει στήν Ἑλλάδα μὲ τὰ Μ.Μ.Ε. εἶναι ἀπαράδεκτο. Σέ μᾶς, εἶπε, καλοῦνται τακτικά μέλη μας, γιὰ ἐνημέρωση τῶν πολιτῶν ἀπὸ τηλεοράσεως καὶ **ποτέ δέν καλεῖται ἐκπρόσωπος τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων** (δέν τίς ἀποκάλεσε ὁμάδες, γιατί τῆς φάνηκε πολὺ ἥπιος ὁ ὅρος). Ἐπίσης ἐμπειρογνώμονες καὶ ἐρευνητές τῶν σεκτῶν, καλοῦνται ἀπὸ τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰ ἄλλα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, νά μιλήσουν πρὸς φοιτητές καὶ μαθητές γύρω ἀπὸ αὐτὰ τὰ θέματα γιὰ νά τοὺς προστατεύσουν ἀπὸ τίς προσηλυτιστικὲς δραστηριότητες τῶν «ὁμάδων» παραθρησκευτικῆς καὶ ὀλοκληρωτικῆς νοστορίας.

Αὐτὰ μᾶς εἶπε ἡ Ρούλα Κάρτερ γιὰ τὴν Ἀγγλία, μία χώρα πού θεωρεῖται «ἀνεκτικὴ» σέ «ἄλλες» καταστάσεις καὶ μὲ ἱστορία σέ «δημοκρατικὲς εὐαισθησίες».

Δυστυχῶς ἐμεῖς στὸν τομέα αὐτό ἐμφανίζομαστε «βασιλικότεροι τῶν βασιλέων». Στὴ χώρα μας γιὰ λόγους δῆθεν «ἀντικειμενικῆς» ἐνημέρωσης καλεῖται καὶ ἡ «ἄλλη πλευρά», δηλ. οἱ διάφοροι γκουρού, μάγοι, ἀστρολόγοι καὶ «ἡγέτες» τῶν διαφόρων ψυχολατριῶν καὶ ὀλοκληρωτικῶν ὁμάδων, πού μὲ περισσὴ ἄνεση καὶ ἐκνευριστικὴ πρόκληση καὶ ἔπαρση προβάλλουν τίς ἐπικίνδυνες «κοσμοθεωρίες» τους καὶ «ὅποιον πάρει ὁ χάρος».

Ἐπιδεικνύουν μάλιστα τέτοια ἐριστικὴ συμπεριφορὰ πού εἶναι δύσκολο καὶ νά μιλήσουν ἀκό-

μη οί εύγενεῖς προσκεκλημένοι κληρικοί ἢ λαϊκοί τοῦ δικοῦ μας χώρου.

Ἄπευθυνόμαστε πρὸς ὄλους τοὺς ὑπευθύνους αὐτῆς τῆς ἀπαράδεκτης κατάστασης καὶ τοὺς λέμε:

Κύριοι δημοσιογράφοι, παρουσιαστές καὶ συντελεστές τῶν ἐκπομπῶν αὐτοῦ τοῦ εἶδους στά κανάλια μας. Εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνο, στό ὄνομα δῆθεν μᾶς «ἀντικειμενικῆς» ἐνημέρωσης, νά ἀκολουθοῦμε μιά τακτική, ἢ ὁποία μπορεῖ νά ἔχει ὀλέθριες συνέπειες σέ διάφορα νεαρά κυρίως ἄτομα καὶ στίς οἰκογένειές τους πού θά παρακολουθήσουν τήν ἐκπομπή σας. **Σέ μιά ἐκπομπή γιά ναρκωτικά π.χ. θά ἦταν τελείως παράλογο ἂν καλοῦσαν οἱ συντελεστές της τοὺς ἐμπόρους ναρκωτικῶν νά ἐκφέρουν κι αὐτοί τή γνώμη τους.** Τό ἴδιο παράλογο ἔπρεπε νά θεωρεῖται (ὅπως συμβαίνει στό ἐξωτερικό) ἡ πρόσκληση τῶν ἐμπόρων τῶν ψυχοναρκωτικῶν πού θανατώνουν τήν ψυχή καὶ ὀδηγοῦν στήν ἀπώλεια ὅσων τά «δοκιμάσουν», ἐντασσόμενοι στά «σπίτια» ἢ τά κοινόβιά τους.

Οἱ περιπτώσεις μέ τίς ὁποῖες ἀσχολούμαστε καὶ ἀφοροῦν θύματα νεοφανῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ὀργανώσεων δέν «φωνάζουν», δέν «ἀκούγονται». Τίς ἀφουγκράζονται μόνον ὅσοι ἀσχολοῦνται μέ τό διακόνημα τῆς ἐνημέρωσης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ στά θέματα τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας.

Πρὸ ἡμερῶν στέλεχος τῆς Ἐνώσεώς μας δέχθηκε ἓνα ὀδυνηρότατο τηλεφώνημα. Γέρον, μόνος καὶ ἀνήμπορος, διεκτραγώδησε μέ πολλά ἀναφιλητά τήν κατάσταση πού τοῦ δημιούργη-

σε μιά ομάδα ὀλοκληρωτικῆς δομῆς. Ἦταν δύσκολη ἢ συνομιλία γιατί ὁ γέροντας ἔκλαιγε συνεχῶς. Μόνος χωρίς τή σύντροφό του, πού ἔχασε πρὸ ἔτους, ἔμεινε τελευταῖα καὶ χωρίς πόρους, γιατί ὁ μονάκριβος γιός του, ἀφοῦ ἔδωσε ὅλα τά χρήματα πού εἶχαν στά «σεμινάρια ἐξέλιξης» τῆς ομάδας πού ἐντάχθηκε, ὑποθήκευσε καὶ τό μοναδικό τους σπίτι καὶ τώρα, ὅπως εἶπε, τό θγάζουν σέ πλειστηριασμό.

Ὁ «τυχερός» ἀποδέκτης αὐτοῦ τοῦ τηλεφωνήματος ἔμεινε ἄναυδος καὶ μάτωσε ἡ καρδιά του ἀπό τό δράμα αὐτοῦ τοῦ γέροντος. Ἀναλογίστηκε περίλυπος τή ρήση τοῦ Διογένη, ὅταν τόν ρώτησαν, τί θεωρεῖ πιό φοβερό στίς ἀνθρώπινες δυστυχίες: «Γέρον ἄπορος» ἀπάντησε ὁ ιδιόρρυθμος φιλόσοφος.

Κύριοι δημοσιογράφοι. Ἐσεῖς διαμορφώνετε τήν κοινή γνώμη καὶ ἡ εὐθύνη σας εἶναι πάρα πολὺ μεγάλη. Κανένας ὑπολογισμός στά «παιχνίδια» (ὄχι τοὺς κανόνες) τῆς τηλεθέας δέν πρέπει νά ἐμποδίζει τό κοινωνικό σας λειτουργημα τῆς σωστῆς ἐνημέρωσης τοῦ ἀναγνωστικοῦ ἢ τηλεοπτικοῦ κοινοῦ σας. Λειτουργημα ἀσκεῖτε καὶ ὄχι ἐπάγγελμα. Ἀντιγράψουμε συνήθως τοὺς ξένους σέ ὅ,τι μᾶς σερβίρουν καὶ μᾶς κατηγοροῦν οἱ πάντες, ὄχι ἀδίκως, γιά ξενομανία. Ἄς τοὺς μιμηθοῦμε τουλάχιστον καὶ στά καλά τους. Ἄς τοὺς μιμηθοῦμε στόν τρόπο ἀντιμετώπισης ἀπό τά Μ.Μ.Ε. τῶν σεκτῶν καὶ τῶν ὁμάδων «διανοητικοῦ χειρισμοῦ». Ἡ προσφορά σας θά εἶναι μεγάλη. Μεγάλη θά εἶναι καὶ ἡ ιστορική ἀναγνώριση τῆς προσφορᾶς αὐτῆς.

Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων

**Στῆς Πολιτείας τή μάντρα οἱ λύκοι!
Παντοῦ εἶναι λύκοι
καὶ οἱ φύλακες ἀνάξιοι καὶ οἱ σκύλοι
λύκοι κι αὐτοί.**

Κ. Παλαμᾶς

ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ... ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΝΕΟΥΣ

του π. Κυριακού Τσουρού
Γραμματέως της Σ.Ε. επί των αιρέσεων.

Μεταξύ των τρόπων και των μεθόδων που χρησιμοποιεί τό κίνημα του σύγχρονου σατανισμού για νά εξαπλωθῆ στους νέους κυρίως ανθρώπους εἶναι **τά παιδικά παιχνίδια, τά ηλεκτρονικά μέσα, τά παιδικά ἀναγνώσματα καί ἡ μουσική**. Εἶναι ἄλλωστε γνωστό πόσο καταλυτική εἶναι ἡ ἐπίδραση τῆς εἰκόνας καί τῆς μουσικῆς πάνω στίς εὐαίσθητες καί εὐπλαστες ψυχές των παιδιῶν. Ἔτσι, μέ τό κάλυμμα του παιχνιδιοῦ καί τῆς νότας εὐκόλα μπορεῖ νά διεισδύσει, νά "περάσει" ὅπως λέμε, ἕνα μήνυμα στόν νοῦ καί στήν καρδιά του νέου κυρίως ἀνθρώπου καί νά διαμορφώσει μέσα του τρόπο ζωῆς, χαρακτηριστικά, συμπεριφορά, ἠθική καί ἰδεολογία. Γιά τήν φαντασία του μικροῦ παιδιοῦ ἀποτελεῖ μορφοποιό δύναμη τό παιχνίδι, τό βιβλίο καί ἰδιαίτερα ὁ μαγικός κόσμος τῆς τηλεοράσεως.

"Ὅπως ὁμως ἡ παιδεία γενικώτερα μόνη της, χωρίς τήν ἀρετή, γιά νά θυμηθοῦμε τόν Πλάτωνα, μπορεῖ νά κατανήσῃ "πανουργία" καί ἀπειλή, ἔτσι καί ἡ χωρίς ἠθικούς φραγμούς μουσική ἢ ἡ τεχνολογία εἶναι δυνατόν νά μετατραποῦν σέ "ὄργανα" προωθήσεως μηνυμάτων ἢ "δογμάτων", πού νά εἶναι ψυχοφθόρα ἢ ἐπικίνδυνα. Τό ἴδιο καί ἡ ψυχοπλάστρα μουσική μπορεῖ νά καλεῖ σέ ὕμνο καί λατρεία του σατανᾶ, τά δέ παιδικά παιχνίδια νά μετατρέπονται σέ μέσα μῆσεως "ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων" στόν ἀποκρυφισμό καί στόν σατανισμό. Εἶναι διαπιστωμένο ὅτι στό ἄδυτο τῆς οἰκογένειας, ἐκεῖ ὅπου ὑποτίθεται ὅτι ἀναπτύσσεται προστατευμένο μέσα σέ ἰδανικές συνθήκες ἀσφαλείας τό μέλλον του ἀνθρώπου, εἰσβάλλει μέ τόν πιό ὑπουλο καί ἐχθρικό τρόπο ὁ ἀντίπαλος του γονέα, πού ἀπαιτεῖ τό δικαίωμα τῆς διαμορφώσεως δικοῦ του ἀνθρώπου στά παιδιά μας.

"Ἄς γίνουμε ὁμως πιό συγκεκριμένοι, μέ παραδείγματα ἀπό τόν χῶρο των παιδικῶν παιχνιδιῶν, των ηλεκτρονικῶν μέσων, των παιδικῶν ἀναγνωσμάτων καί τῆς μουσικῆς:

α) Παιχνίδια παγίδες

Ἐπιτραπέζιο **παιδικό παιχνίδι**, πού προσφέρεται σέ κουτί μέ σχῆμα **φέρετρον**, καλεῖ τά παιδιά νά παίξουν πάνω σέ χαρτόνι πού ἀπεικονίζει ἕνα νεκροταφεῖο μέ σπασμένα μνήματα. Οἱ μικροί παῖκτες ὑποδύονται ρόλους ὅπως τό... **φάντασμα** Χελίν, τό **δαμπί** Μπάθορι... τήν **μάγισσα** Σαντρέν, τόν **λυκάνθρωπο** Τζιβάουντιν, τή **μούμια** Κονρού κ.λπ. Νικητής εἶναι ὁποῖος φτάσει πρῶτος στό κέντρο του νεκροταφείου ὅπου εἶναι γραμμένη ἡ λέξη **"Εφιάλης"**. Στό παιχνίδι οἱ παῖκτες κερδίζουν κάρτες μέ συνθήματα ὅπως: "Γίνε ἀνελέητος", **"Κάνε ὅ,τι θές** γιά νά τρομάξεις κάποιον", "ὅταν δεῖς πανσέληνο οὐρλιαξε" (ἡ πανσέληνος συνδέεται μέ σατανιστικές τελετές), "Τούς ἠλίθιους τούς κάνω ὅ,τι θέλω. Τώρα ρίξε τό ζᾶρι γρήγορα, γιατί θά σοῦ σπάσω τά μούτρα **παλιοσκουλήρι**".

Μᾶς εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νά ἀντιληφθοῦμε τήν "παιδαγωγική" ἀξία αὐτοῦ του "παιχνιδιοῦ".

Σέ ἄλλο παιχνίδι, πού συνοδεύεται μέ "προσπέκτους" "διακοσμημένο" μέ **ἔντεκα τερατώδεις καί σατανικές μορφές**, χαράσσεται ἡ "στρατηγική ἐπιβίωσης". Μ' αὐτή καλλιεργεῖται μέσα στίς ἀπαλές ψυχές των παιδιῶν ἡ βία καί τό μῖσος μέ φράσεις ὅπως: «Κάνε ἐπίθεση στόν ἀντίπαλό σου ἔχοντας στό μυαλό σου κάτι τό ἀπλό: **πῶς θά τόν κόψης φέτες στά γρήγορα**". Καί πιό κάτω: "'Ὅσο πιό πολύ δουλεύεις μέ τά φαιά κύτταρα, **τόσο πιό θανάσιμο θά εἶναι τό χτύπημα**".

Μήπως κάποιος ὑποστηρίζει ὅτι αὐτά τά συνθήματα θά βοηθήσουν τά παιδιά νά ἀποκτήσουν "αὐτοπεποίθηση"; Τότε ἄς μᾶς ἐπιτρέψουν νά ἐρωτήσωμε: Πότε καί πῶς ὁ νέος, πού "ζυμώθηκε" μέ τέτοια "δόγματα" θά ἀπορρίψη αὐτό τό "μάθημα τῆς βίας" πού πῆρε καί πῶς δέν θά τό μετατρέψει στό σατανικό δόγμα του Crowley: "'Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τό δικαίωμα νά ζεῖ σύμφωνα μέ τό δικό του νόμο, νά παίξει ὅπως θέλει, νά

ξεκουράζεται όπως θέλει, **νά πεθαίνει όποτε θέλει και όπως θέλει...**”;

Σέ διαφήμιση παιγνιδιών ό ήρωας είναι ό **“σοϋπερ κακός, μέ μιά στρατιά τέρατα κάτω από τίς διαταγές”** του. Η διαφορετικότητα δέ του παιγνιδιού αυτού όφείλεται στό ότι σ’ αυτό **“οί καλοί δέν πεθαίνουν τελευταίοι, αντίθετα είναι αυτοί πού έμποδιίζουν τά σατανιστικά σας σχέδια και πρέπει **νά φύγουν πρώτοι από τή μέση**”**.

Σέ καρτοπαιγνίδι, μέ πολλές **“άνατριχίλες”** ένας μικρός παίκτης διαβάξει: **“Εγώ είδα μιά νεκροκεφαλή **νά βγάξει τήν άμορφη μάξα πού δέν πεθαίνει**”**. Και ό άλλος παίκτης λέει: **“Είδα **ένα χέρι δράκουλα **νά βγαίνει από ένα τάφο****”**. Άραγε πώς θά τό έρμηνεύσει αυτό τό **“παιγνίδι”** ένας παιδαγωγός; Και μή πει κανείς ότι είναι προσπάθεια **νά κατανικηθί ό φόβος του θανάτου μέσα στην ψυχή του παιδιού!**

Είναι σίγουρο πώς ή προβολή τής βίας, του κακού, των τεράτων, των άποκρουστικων φανταστικων μορφων, δέν καλλιεργεί τίς άπαλές ψυχές των παιδιων. Μάλλον είναι μία άπαράδεκτη **“έμπορεύσιμη ιδέα πού μπορει **νά μαγέψει “το κοινό”, είναι μιά “άδίστακτη τακτική πωλήσεων μέ έπιπτώσεις σέ άτομα πού άκόμη βρίσκονται σέ τρυφερή ήλικία**”**. Παράδειγμα ή ψύχωση πού προκλήθηκε στους μικρούς συλλέκτες των **Pokemon** μέ τήν έμπορευματοποίησή τους, ώστε **“άκόμη και ή Ένωση των Άγγλων Διευθυντων Σχολειων έχει άνησυχίσει μέ τήν μαύρη άγορά καρτων στίς σχολικές αύλές και τά ποσά πού άπαιτούνται για **νά συμπληρωθεί κάποια στιγμή μιά τέτοια συλλογή**”** (έφημερίδα **“Τό Βήμα τής Κυριακής”**, 15-5-2000).

6) **Ήλεκτρονικά μέσα**

Ήλθε όμως και τό νέο έπίτευγμα, τά **ήλεκτρονικά παιγνίδια**, **νά αίχμαλωτίσει άκόμη περισσότερο τό μυαλό και τήν φαντασία του παιδιού**. Σύμφωνα μέ πρόσφατη έρευνα του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ: **“Βία, αίμα και θάνατος σέ άφθονία διαθέτουν τά περισσότερα ήλεκτρονικά παιγνίδια ιδίως όσα κρίνονται κατάλληλα για μικρά παιδιά”** (έφημερίδα **“Τά Νέα”**, 11-12-2001).

Ό συντάκτης του σχετικού άρθρου σημειώνει ότι **“Περισσότερο από τό 90% των χρηστων του**

παιγνιδιού περιέχει βίαιες πράξεις.... Οί τίτλοι μέ τήν περισσότερη βία **άνήκουν στίς κατηγορίες των παιγνιδιών δράσης και “Shoot’ em up”**. Σέ αυτά τά παιγνίδια **συναντώνται και οί περισσότεροι θάνατοι ανά λεπτό, 24 κατά μέσο όρο**. Συνολικά, τά μισά από τά παιγνίδια στην έρευνα περιείχαν τουλάχιστον μία σκηνή μέ βίαιο θάνατο” (αυτόθι).

Έλληνικό περιοδικό, σέ άρθρο του μέ τίτλο **“Παιγνίδια πού διαφημίζουν τόν σατανά”** σημειώνει: **“Πρόκειται για τά «Computer Games» πού προτρέπουν κατά κάποιο τρόπο όλους έμάς, μικρούς και μεγάλους **νά μπούμε στους σκοτεινούς κόσμους του Σατανά**. Για τά παιγνίδια του θανάτου πού παίζουν τό ρόλο του μυητή δίνουν εικόνες αλλά και «συμβουλές» μέ κάθε λεπτομέρεια για τελετές μαύρης μαγείας και δουντού ενώ μιλούν και για θυσίες στό Κτήνος”** (Οίκ. Θεσσαυρός, 29-10-1996).

Στό φθοροποιο έργο των **ήλεκτρονικων παιγνιδιών** έρχεται συνεπικουρος ή μαγική όθόνη τής **τηλεοράσεως**. Οί παιδικές έκπομπές μέ άποκρουστικό και μαγικό περιεχόμενο, τύπου **Χάρι Πότερ**, είναι ή καθημερινή **“τροφή”** των μικρων τηλεθεατων σέ άρκετά κανάλια. Πολλοί από τους **“ήρωες”** των εκπομπων αυτων δέν είναι πρότυπα άρετής, ανθρωπιās, αλληλεγγύης, αυτοθυσίας, αλλά **“ήρωες του παραλόγου”**, υπεράνθρωποι πού **άντλούν τήν δύναμη από μέσα τους**, πού δέν σκέπτονται καν - άρα και δέν διδάσκουν - ότι πέραν από τίς ανθρωπινες δυνατότητες και ικανότητες υπάρχει ή Παντοδυναμία και ή Άγάπη του Θεού. Άντί οί ήρωες αυτοί **νά διδάσκουν τή σωστή σχέση του παιδιού προς τόν Θεό - Δημιουργό του, ντύνουν τήν “είκόνα του Θεού” μέ μορφές ζώνων και φανταστικων τεράτων**.

Άλλά και μέ τό τελευταίο έπίτευγμα τής τεχνολογικής προόδου του ανθρωπου, τό **Διαδύκτιο**, συμβαίνει ό,τι και μέ τά άλλα έπιτεύματά του. Δηλαδή, δέν χρησιμοποιείται μόνον ως πολυτιμώτατο άγαθό και μέσο άνταλλαγής γνώσεων και επικοινωνίας, αλλά συχνά ως μέσο-όργανο διακινήσεως καταστροφικων ιδεολογιων διαφόρων παρθερησκευτικων και σατανιστικων ομάδων.

Έτσι, μπορει κανείς **νά βρει σέ ιστοσελίδα σατανιστικής ομάδος, υπό τόν τίτλο “Νέα τής Κόλασης”, ποιό είναι οί: “Δέκα λόγοι για τους οποίους είναι πολύ θαυμάσιο **νά είσαι σατα-****

στής". Καί βέβαια υπάρχει έκτενης ανάλυση για τό πῶς θά τό πετύχεις.

Σέ ἄλλη σελίδα διαβάζομε: "Συμμετέχετε γιά νά προάγουμε τίς μεθόδους καί νά γεννήσουμε ἕνα σατανικό ἔθνος μέ τό νά προχωρήσετε στίς ἐπίλεκτες δυνάμεις τῶν πιστῶν ὁπαδῶν τοῦ σατανᾶ... Ἔχει φτάσει ἡ ὥρα νά **συντρίψουμε τή Χριστιανική** ὑποκρισία καί νά φέρουμε στό προσκήνιο **τήν κυριαρχία τοῦ σατανᾶ στή γῆ**, νά φέρουμε **τούς χριστιανούς γονατιστούς** μπροστά μας, δηλ. νά τούς ὑποτάξουμε καί νά **τούς κυριέψουμε...**".

Ἡ προσφορά μέσω τοῦ **Internet** ἐμπλουτίζεται ἀκόμη μέ πάμπολλες "ἀγγελίες" γιά "ἀναζητήσεις" φίλων σατανιστῶν ἢ μέ τήν προβολή τῶν προτιμήσεών τους σέ "θυσίες, ἀκρωτηριασμούς, κανιβαλισμό... μπάνιο σέ αἷμα κατοίκας καί νά τό πίνει ἀπό ἀνθρώπινο κρανίο".

γ) Βιβλία διαδρωμένα

Κι ἂν κάποιος γονεῖς, θέλοντας νά προφυλάξουν τά παιδιά τους ἀπό ὅλα ὅσα μέχρι τώρα ἐκθέσαμε, θελήσουν νά τά ἀπασχολήσουν μέ ἕνα **βιβλίο**, ἄς μή νομίσουν ὅτι δέν ἔχουν φθάσει ἐκεῖ οἱ ὑπηρετές τοῦ κακοῦ.

Τό μάρκετινγκ καί ἰδίως τό κέρδος δέν ἔχουν ἀναστολές, ιδιαίτερα ὅταν οἱ "ἐγκέφαλοι" τους ἔχουν στρατευθῆ στά προστάγματα τοῦ τέρατος πού λέγεται **"Νέα Ἐποχή"**. Ἔτσι καί στό χῶρο τοῦ βιβλίου, μέσα ἀπό τό παραμῦθι καί τά εἰκονογραφημένα ἔντυπα, προωθοῦν τόν σατανισμό. Τίτλοι βιβλίων ὅπως: **"Σχολεῖο ὁ Τάφος"**, **"Ἡ κατασκήνωση τοῦ Δράκουλα"**, **"Ὁ ἀκέφαλος ποδηλάτης"** κ.ἄ., καλύπτουν κείμενα βίας, μαγείας, σατανισμοῦ. Μέσα ἀπό πολλά βιβλία καί εἰκονογραφημένα παιδικά ἀναγνώσματα ἐπιδιώκεται ἡ κατάργηση τῆς διακρίσεως μεταξύ καλοῦ καί κακοῦ (καθαρά νεοεποχίτικο "δόγμα"). Ἡ πρόκληση τρόμου εἶναι ὁ κεντρικός ἐπιδιωκόμενος σκοπός, πού ξεκινᾶ ἀπό τά τρομακτικά ἐξώφυλλα καί καταλήγει σέ μιά ἀναστάτωση τῆς ἀπαλῆς ψυχῆς τοῦ νεαροῦ ἀναγνώστη. Πολύ εὔστοχα χαρακτηρίστηκε μιά συλλογή ἐξωφύλλων τέτοιων βιβλίων ὡς "εἰκονοστάσι τοῦ Διαβόλου".

Ἄραγε, ὅταν τό παιδί μας σήμερα ὀλοκληρώσει τό διάβασμα ἑνός παραμυθιοῦ νιώθει τό ἴδιο

εὐτυχημένο, γαλήνιο, χαρούμενο, ἀνάλαφρο, ἀσφαλές ὅπως μέ 'κείνα τά ἀξέχαστα παραμῦθια τοῦ παπποῦ καί τῆς γιαγιᾶς, τοῦ "παλιοῦ καλοῦ καιροῦ";

δ) Ὁ σατανικότερος τρόπος

Τέλος, ὁ σατανισμός χρησιμοποιεῖ, καί μάλιστα εὐρύτατα, τίς **"χορδές"** καί τά **"ὄργανα"**. Τό σατανιστικό μήνυμα καί ἡ λατρεία τοῦ σατανᾶ χρησιμοποιοῦν ιδιαίτερα τή **hard rock** καί τή **heavy metal** μουσική γιά μέσο προσηλυτισμοῦ τῶν νέων κυρίως ἀνθρώπων.

Σατανιστική ὁρολογία, ὕβρεις κατά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Χριστιανισμοῦ γενικώτερα, συνθήματα βίας, αἰσχρά συνθήματα καί μηνύματα, ἀκόμη καί σατανιστικά ἢ ἀντιχριστιανικά σύμβολα κυριαρχοῦν σέ τραγούδια καί σέ ἔντυπα αὐτῆς τῆς μοντέρνας μουσικῆς. Συγκροτήματα φέρουν προκλητικούς καί ὕβριστικούς τίτλους ὅπως: **"Rotting Christ"** (Σάπιος Χριστός) **"Juda's Priest"** (ιερέας τοῦ Ἰουδα) κ.ἄ.

Μέσα στό παραλήρημα τῆς ἔντονης αὐτῆς μουσικῆς ἀκούγονται λόγια ὅπως: **"Εἶμαι ἐνωμένος μέ τό Σατανᾶ**, ὑπακούω στίς ἐντολές του... **ἀγαπάω τόν θάνατο...**, εἶμαι κύριος τοῦ ἑαυτοῦ μου... Φέρω τό σημάδι τοῦ Διαβόλου, **σκοτώνω τό νεογέννητο μωρό, σκίζω τή σάρκα τῶν νηπίων**" (συγκρότημα Venon). Χωρίς ἀμφιβολία σοκάρουν τά συνθήματα τοῦ συγκροτήματος **Black Sabbath** στό **"Paranoid"**: **"πάρε μιά ζωή**, θά εἶναι φθηνή. **Σκότωσε κάποιον**, κανένας δέν θά κλάψει. Ἡ ἐλευθερία εἶναι δική σου, κάνε μόνο τό καθήκον σου, **θέλουμε μόνον τήν ψυχή σου**".

Στό περιοδικό **"The Forest"** διαβάζομε ὅτι: **"Τό black metal ΔΕΝ εἶναι μουσική, εἶναι ἰδεολογία πού ἐκφράζεται μέσα ἀπό δαιμονικούς ἤχους καί θορύβους"**. Ἐπί πλέον πολλά κείμενα τοῦ περιοδικοῦ διακοσμοῦνται μέ τόν ἀνεστραμένο σταυρό. Εἶναι πολύ χαρακτηριστική ἡ ἀπάντηση πού δίδει ἕνα μέλος ξένου συγκροτήματος: **"Εἶμαι Θεός. Προσκυνῆστε με"**.

Σέ ἐρώτηση, τί ἐκφράζει τό συγκρότημα **Crismson Moon**, δίδεται ἡ ἀπάντηση: **"Τή καταστροφή κάθε μορφῆς ἐπιβολῆς ὅπως ἡ ἀστυνομία, οἱ κυβερνήσεις καί ὁ Χριστιανισμός. Οἱ μόνες ἀρχές πού πρέπει νά διέπουν τή ἀνθρωπώ-**

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΘΕΟΔΙΚΙΑΣ

του π. Ἀντωνίου Ἀλεξιοπούλου (†)
(Ἀπό τό βιβλίο «Τό νόημα τῆς ζωῆς στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας» σελ. 139-146)

Τό πρόβλημα τῆς θεοδικίας συγκλονίζει πολλούς. Γιατί ὑποφέρει ὁ δίκαιος σ' αὐτή τή ζωή; Γιατί εὐημερεῖ ὁ ἄδικος;

Γιά τόν πιστό δέν μπορεῖ νά δοθεῖ ἀπάντηση σ' αὐτά τά ἐρωτήματα ἀνεξάρτητα ἀπό τήν πραγματική ἐλπίδα τοῦ χριστιανοῦ, πού δέν ἀναφέρεται ἀσφαλῶς στήν ἀντιμετώπιση τῶν δυσχεριῶν αὐτῆς τῆς ζωῆς.

Τονίζοντας τήν ἐλπίδα αὐτή ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὑπογραμμίζει: «Ἐάν μόνον διά τήν ζωήν αὐτήν ἔχομεν ἐλπίσει εἰς τόν Χριστόν, τότε εἴμεθα οἱ πῶ ἀξιολύπητοι ἀπό ὅλους τοὺς ἀνθρώπους... Ἄλλά ὁ Χριστός πραγματικά ἀναστήθηκε ἐκ νεκρῶν καί ἔγινε ἄπαρχή τῶν κεκοιμημένων"... ὅλοι θά ζωοποιηθοῦν ἔν τῷ Χριστῷ», ὁ καθένας εἰς τήν ἰδίαν τάξιν του. Ἡ ἀρχή

εἶναι ὁ Χριστός, ἔπειτα, κατά τήν παρουσίαν του, ὅσοι εἶναι τοῦ Χριστοῦ μετά ἔρχεται τό τέλος... ὁ τελευταῖος ἐχθρός πού θά καταργηθεῖ εἶναι ὁ θάνατος» (Α΄ Κορ. ιε΄ 19-26).

Οἱ θλίψεις στή ζωή μας δέν εἶναι ἡ τελική ἔκβαση τῶν πραγμάτων, γιατί ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι πραγματικότης καί ἡ τελική νίκη κατά τῶν θλίψεων καί τοῦ θανάτου εἶναι γιά τόν πιστό βεβαιότητα. Εἴμαστε χριστιανοί ὄχι ἀποβλέποντες σ' αὐτή τή ζωή, ἀλλά στήν ἀνάσταση.

Ἐπομένως δέν μπορεῖ κανείς νά δώσει ἀπάντηση στό πρόβλημα τῆς θεοδικίας μέ βάση τή χριστιανική πίστη, ἀνεξάρτητα ἀπό τή χριστιανική ἐλπίδα.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέγει πῶς μεταξύ δύο πονηρῶν ὁ ἕνας τιμωρεῖται σ' αὐτή

τητα εἶναι τά ἀνθρώπινα ἔνστικτα ὅπως ἡ λαγνεία καί ἡ ἐκδίκηση».

Καί σέ ἄλλη ἐρώτηση: "Μέ τί ἀσχολοῦνται οἱ στίχοι σας;", δίδεται ἡ ἀπάντηση: "Ἀσχολούμαστε μέ φιλοσοφία καί ἀποκρυφιστικές πρακτικές ὅπως ὁ Ἀστροικός, ψυχικός καί τελετουργικός Βαμπερισμός, Δαιμονολογία, Ἀστρική Προβολή, Μαγεία καί ἀρχαία Σουμεριακή καί Ἀσσυριακή μυθολογία".

"Ὅταν δέ τοὺς ζητοῦν νά ποῦν πῶς ἐμπνέονται: ἡ ἀπάντηση εἶναι ὅτι "Χρησιμοποιοῦμε μαριχουάνα καί μανιτάρια. Δέν εἶναι λίγες οἱ φορές πού ἔχουμε βιώσει ἐξωκοσμικές ἐμπειρίες".

Δέν παραλείπει τό ἐν λόγῳ "μουσικό" περιοδικό νά ἀφιερῶσει πέντε ὁλόκληρες σελίδες γιά νά προβάλλει τήν "Ἐκκλησία τοῦ Σατανᾶ".

Κάνει ιδιαίτερη ἐντύπωση τό γεγονός ὅτι φιλοξενοῦνται τέτοια συγκροτήματα μέσα σέ δημόσιους χώρους, ὅπως εἶναι τό Ὀλυμπιακό Στάδιο στό ὁποῖο διοργανώθηκε Rockwave Festival (Ἰούλιος 2001) μέ σατανιστικά τραγούδια κάτω ἀπό τό ὄνομα γνωστῆς φήμας μύρας.

Μετά ἀπό ὅλα αὐτά κάθε ἐφησυχασμός εἶναι ἐνοχή. Ἡ καθυστέρηση στή λήψη μέτρων, μέσα στά πλαίσια τῶν νόμων, εἶναι ἐγκλημα. Τό πῶ ἀνήκει ἡ εὐθύνη εἶναι πρόδηλο: τά ἐγκλήματα διώκονται ἀπό τίς ἀρμόδιες Ἀρχές τίς τεταγμένες νά προστατεύουν τήν δημόσια τάξη, τήν ὑγεία, τή ζωή, τήν ἀσφάλεια καί τά ἔννομα ἀγαθά. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει κρούσει ἐπανειλημμένα τόν κώδωνα τοῦ κινδύνου καί ἔχει ὑποβάλλει τίς προτάσεις Τῆς. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, ἔχουσα συναίσθηση τῶν εὐθυνῶν Τῆς καί μέσα στά πλαίσια τῶν δυνατοτήτων πού τό Σύνταγμα καί οἱ νόμοι Τῆς παρέχουν ἐπιτελεῖ τό καθήκον Τῆς.

Πρέπει ὅμως καί τά ἀρμόδια ὄργανα τῆς Πολιτείας νά ἀναγνωρίσουν τό πρόβλημα καί νά ἀναλάβουν τό μέρος τῆς εὐθύνης πού τοὺς ἀνήκει. Ἐχομε ἤδη θρηνήσει θύματα καί τοῦτο δέν πρέπει νά ξανασυμβεῖ. Αὐτό μπορεῖ νά ἀποφευχθῆ μόνον ὅταν ἔγκαιρα, ὀρθά καί ὑπεύθυνα καί μάλιστα προληπτικά, ἀντιμετωπισθῆ ἡ ἀπειλή, ὅταν καί ὅπου αὐτή σίγουρα ὑπάρχει.

τή ζωή ενῶ ὁ ἄλλος ἀντίθετα εὐδαιμονεῖ. Καί μεταξύ δύο εὐσεβῶν ἀνθρώπων συμβαίνει κάτι ἀνάλογο. Ὁ ἕνας ἀπολαμβάνει πλούσια τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς, ἐνῶ ὁ ἄλλος δοκιμάζεται. Ὅλα αὐτά, λέγει, εἶναι ἔργο τῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ...

«Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται;», ἂν λάβεις ὑπ' ὄψιν σου τίς ἀνομίες, ποιός θά ἀντέξει; (Ψαλμ. ρκθ/ρλ' 3). Ἐάν ὁ Θεός τιμωροῦσε ὅλους, γιά ὅλα τὰ ἁμαρτήματα, θά εἶχε πρό πολλοῦ ἐξαφανισθεῖ τό γένος τῶν ἀνθρώπων καί δέν θά διατηροῦσε τή συνέχειά του, σχολιάζει ὁ ἴδιος πατέρας τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐάν ἡ ζωή περιοριζόταν μόνο στόν παρόντα κόσμο, δέν θά ἐπέτρεπε ὁ Θεός ποτέ, νά μή λάβουν ἀμοιβή ἐκεῖνοι πού ἔπαθαν τόσο μεγάλα καί πολλά κακά καί περνοῦν ὀλόκληρον τήν ζωήν των μέ πειρασμούς καί ἀναριθμήτους κινδύνους. «Εἶναι φανερόν ὅτι καλύτεραν καί λαμπροτέραν ἄλλην ζωήν ἠτοίμασε, κατά τήν ὁποῖαν μέλλει νά στεφανώνη καί νά ἀνακηρύττη νικητάς τούς ἀθλητάς τῆς εὐσεβείας, ἐνώπιον ὄλου τοῦ κόσμου».

Π' αὐτό ὁ Θεός ἔκανε τή ζωή μας κοπιαστική, γιά νά ἐπιθυμήσουμε τά μέλλοντα ἀγαθὰ ἐξαιτίας τῶν ἐδῶ θλίψεων, λέγει σέ ἄλλο σημεῖο ὁ Χρυσόστομος. Ἐάν τώρα πού μᾶς περιστοιχίζουν τόσα δυσάρεστα εἶμαστε τόσο προσκολλημένοι σ' αὐτή τή ζωή, πότε θά ἐπιθυμούσαμε τά μέλλοντα, ἂν ἡ ζωή μας ἦταν χωρίς καθόλου λύπης;...

Πιά ὅσους δυσανασχετοῦν γιά τίς θλίψεις, οἱ πατέρες γνωρίζουν μία συνταγή: νά μή θεωροῦν συνεχῶς τά λυπηρά καί νά μή ἀφοσιώνονται στό παροδικά πράγματα τῆς ζωῆς αὐτῆς: νά περιφέρουν τό δλέμμα τους «στή θεωρία τῶν ἀληθινῶν ἀγαθῶν», ὅπως ἀκριβῶς κάνουν ἐκεῖνοι πού εἶναι ἄρρωστοι στό μάτια: ἀποφεύγουν νά κοιτάζουν λαμπερά ἀντικείμενα (Μ. Βασίλειος).

Μπροστά σ' αὐτό τό μεγάλο ταξίδι γιά τόν οὐρανό, εἶναι ντροπή νά ἐνοχλεῖται κανείς μέ τίς δυσκολίες πού ὑπάρχουν στό δρόμο του, λέγει ὁ Χρυσόστομος. «Διότι καί ἐάν συνεκεντρώνοντο ὅλα τα δεινά πού ὑφίστανται οἱ ἄνθρωποι, εἴτε λοιδορίες, εἴτε ὕβρεις, εἴτε ἀτιμίες, εἴτε συκοφαντίαι, εἴτε ξίφος, εἴτε πῦρ, εἴτε ἀλυσίδες καί θηρία καί καταποντισμοί καί ὅσα ἀπό κτίσεως κό-

σμου ὁ παρών βίος ἐδοκίμασε κακά, δέν θά περιγέλασης ὅλα αὐτά, εἰπέ μου, καί δέν θά τά καταφρονήσης; Θά σκεφθῆς λοιπόν αὐτά;».

Οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἀπαριθμοῦν διάφορες αἰτίες, γιά τίς ὁποῖες ὁ Θεός ἐπιτρέπει τίς θλίψεις στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ζωή αὐτή εἶναι μέσο δοκιμασίας, «πειρατήριον», ἀναφέρεται στό βιβλίο τοῦ Ἰώβ (ζ' 1): στάδιο ἀθλήσεως γιά τούς ἀνθρώπους. Οἱ θλίψεις καί γενικά οἱ πειρασμοί στή ζωή εἶναι τὰ «ὄργανα» αὐτῆς τῆς ἀθλήσεως. «Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐπέειράσας με, ὅπως ἂν μάθω τά δικαιώματά σου», λέγει ὁ ψαλμωδός (Ψαλμ. ρη' / ριθ' 7). Αὐτό εἶναι τό γνώρισμα τῶν συνετῶν, λέγει ἕνας πατέρας τῆς Ἐκκλησίας: λέγοντας τή φράση αὐτή, διαπαιδαγωγοῦνται ἀπό τίς συμφορές καί καθαρίζονται ὅπως τό χρυσάφι, γιάτί «ἡ ταλαιπωρία γεννᾷ τήν γνῶσιν τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ». Τά «γενναῖα φρονήματα», λέγει σέ ἄλλο σημεῖο, συνηθίζουν νά ἀντιδροῦν ἐναντίον τῆς διά τῆς βίας ἐπιβουλῆς, ὅπως ἀντιδρᾷ ἡ φλόγα ὅταν προσβάλλεται ἀπό τόν ἄνεμο καί ἀνάπτει τόσο περισσότερο, ὅσο δυνατώτερα φυσᾶται.

Οἱ θλίψεις λοιπόν εἶναι ἀπαραίτητες γιά τούς ἀθλητές τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός προειδοποίησε: Στόν κόσμο σᾶς περιμένει θλίψι, ἀλλά ἔχετε θάρρος, «ἐγώ νενίκηκα τόν κόσμον» (Ἰω. ιστ' 33).

«Ὅλοι ὅσοι θέλουν νά ζοῦν μέ εὐσέβεια ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ θά διωχθοῦν» (Β' Τιμ. γ' 12)...

Οἱ δοκιμασίες στή ζωή, λέγουν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, συντελοῦν στό νά γνωρίσει ὁ ἄνθρωπος τήν ἀδυναμία του καί νά ταπεινωθεῖ προφυλάσσοντας τόν ἑαυτό του ἀπό τό λογισμό τῆς ὑψηλοφροσύνης.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἔλαβε ἰδιαίτερα χαρίσματα ἀπό τόν Θεό καί ὅμως ἐβασανίζετο ἀπό ἕνα «ἀγκάθι στό σῶμα του», γιά τό ὁποῖο τρεῖς φορές παρακάλεσε τόν Θεό, μέ ἀποτέλεσμα νά πάρει τήν ἀπάντηση: «Σοῦ ἀρκεῖ ἡ χάρις μου, διότι ἡ δύναμίς μου φανερώνεται τέλεια ἐκεῖ πού ὑπάρχει ἀδυναμία». «ἡ γάρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται». Ὁ ἴδιος προσθέτει: «Καί διά νά μή ὑπερηφανεύομαι διά τās πολλὰς ἀποκαλύψεις, μοῦ δόθηκε σκόλοψ τῆ σαρκί μου, ἕνας ἄγγελος τοῦ Σατανᾶ, διά νά μέ ραπίζη, διά νά μή ὑπερηφανεύομαι» (Β' Κορ. ιβ' 7-9)...

Ὁ πιστός δέν θέτει τό ἐρώτημα, γιατί αὐτός ὑποφέρει καί ἐκεῖνος εὐτυχῆ στή ζωή, ἐπειδή τό ἀξιολογικό κριτήριό εἶναι διαφορετικό. Ἡ σκέψη του συγκεντρώνεται στό λόγο τῆς Γραφῆς: «Παιδί μου μή περιφρονήσης τήν διαπαιδαγώγησιν τοῦ Κυρίου καί μή χάσης τό θάρρος σου, ὅταν ἐλέγχεσαι ἀπό αὐτόν, διότι ἐκεῖνον πού ἀγαπᾷ ὁ Κύριος τόν παιδαγωγεῖ, καί μαστιγώνει κάθε παιδί, τό ὅποιο δέχεται. Ὑπομείνατε τήν διαπαιδαγώγησίν σας...».

«Ὁ Κύριος ἀφήνει τόν δοῦλο του νά παλεύη ἐνῶ τόν προσέχει ὁ ἴδιος ἀπό κοντά, ὅπως πρόσεχε καί τόν Μ. Ἀντώνιο, ὅταν πάλευε μέ τά δαιμόνια. Κατοικοῦσε μέσα σ' ἕνα μνημα κι ἐκεῖ τόν ἔδειραν οἱ δαίμονες μέχρι πού ἔμεινε ἀναίσθητος. Ὁ φίλος του πού τόν ὑπηρετοῦσε τόν μετέφερε στό Κυριακό τοῦ χωριοῦ. Τήν νύχτα, ὅταν ὁ Ἀντώνιος ξαναβρῆκε τίς αἰσθήσεις του, παρακαλοῦσε τό φίλο του νά τόν ξαναπάη πίσω στό μνημα. Ἐρρωστος βαρειά ὁ ὅσιος δέν μποροῦσε νά σταθῆ στά πόδια του καί προσευχόταν ξαπλωμένος. Τότε δέχτηκε νέα σκληρή ἐπίθεση τῶν δαιμόνων καί ὑπέφερε πολὺ· σέ μιὰ στιγμή ἀνέβλεψε, εἶδε φῶς καί τότε κατάλαβε πῶς εἶχε ἔλθει ὁ Κύριος μέσα στό φῶς, καί τοῦ εἶπε:

- Ποῦ ἦσουν; Γιατί δέν φάνηκες ἀπό τήν ἀρχή, γιά νά πάψης τά βάσανά μου; Καί ὁ Κύριος τοῦ ἀποκρίθηκε:

- Ἐδῶ ἤμουν, Ἀντώνιε, ἀλλά περίμενα νά δῶ τά ἀγωνίσματά σου.

Ἔτσι κι ἐμεῖς πρέπει νά θυμόμαστε πάντοτε πῶς ὁ Κύριος παρακολουθεῖ τόν ἀγῶνα μας κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καί γι' αὐτό νά μή φοβόμαστε, ἔστω καί ἂν μᾶς ἐπιτεθῆ ὁλος ὁ Ἄδης, ἀλλά νά εἴμαστε ἀνδρεῖοι» (π. Σωφρόνιος).

«Ταπεινώσου καί θά δῆς πῶς ὅλες οἱ δυστυχίες σου θά μετατραποῦν σέ ἀνάπαυση, ἔτσι πού σὺ ὁ ἴδιος ἐκπληκτός θά λές: Γιατί βασανίζομαι καί στενοχωριόμουν τόσο πολὺ πῶς πρῖν; Τώρα ὅμως χαίρεσαι, γιατί ἔχεις ταπεινωθῆ καί ἦλθε ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. Τώρα, κι ἂν ἀκόμη μείνης μόνον ἐσὺ πτωχός στόν κόσμον, δέν θά σέ ἐγκαταλείψει ἡ χαρά. Γιατί δέχθηκες στήν ψυχὴ σου ἐκεῖνη τήν εἰρήνη γιά τήν ὁποία λέει ὁ Κύριος: εἰρήνην τήν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν, (Ἰω. ιδ' 27). Ἔτσι δίνει ὁ Κύριος σέ κάθε ταπεινὴ ψυχὴ τήν εἰρήνην Του, πού ξεπερνᾷ τά ὄρια τοῦ νοῦ».

«Εἶπε ὁ Ἀββᾶς Ποιμὴν γιά τόν Ἀββᾶ Ἰωάννη τόν Κολοδό, ὅτι παρακάλεσε τόν Θεό καί σηκώθηκαν τά πάθη ἀπ' αὐτόν καί ἔγινε ἀμέριμνος. Καί πῆγε σ' ἕνα γέροντα καί τοῦ εἶπε: Βλέπω τόν ἑαυτό μου νά ἀναπαύεται καί νά μὴν ἔχη κανένα πόλεμο. Καί τοῦ λέγει ὁ γέρον: «Πήγαινε παρακάλεσε τόν Θεό νά σοῦ ξαναφέρει τόν πόλεμο, καθώς καί τή συντριβὴ καί τήν ταπείνωσιν πού εἶχες πρῶτα. Γιατί μέσ' ἀπό τοὺς πολέμους προοδεύει ἡ ψυχὴ. Παρακάλεσε λοιπὸν καί σάν ἦλθε ὁ πόλεμος ποτέ δέν ξαναζήτησε πλέον νά ἀπαλλαγῆ ἀπ' αὐτόν. Ἀλλὰ ἔλεγε: Δόσε μου, Κύριε, ὑπομονὴ στους πειρασμούς» (ἀπὸ τό Γεροντικό).

Ἡ διδαχὴ αὐτὴ γιά τοὺς γενναίους ἀθλητῆς τῶν θλίψεων κηρύττεται ὁμόφωνα ἀπὸ τοὺς πατέρες τῆς Ἐκκλησίας...

Κανένας ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά ἀδικήσῃ ἕνα πιστό. Ὁ μόνος πού μπορεῖ νά τόν ἀδικήσει εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτός του, τονίζει ὁ Χρυσόστομος. Ἄν ὁ ἴδιος δέν ἀδικήσῃ τόν ἑαυτό του, δέν θά μπορέσει κανεὶς νά τό κάνει «καί ἂν ἀκόμη ὀλόκληρος ἡ οἰκουμένη ἐγείρῃ ἐναντίον του σκληρόν πόλεμον». Ἄν κάποιος οἰκοδομήσῃ τήν οἰκία του «ἐπὶ τήν πέτραν», δέν ἔχει νά φοβηθῆ οὔτε τή βροχή, οὔτε τοὺς ποταμούς, οὔτε τοὺς σφοδρούς ἀνέμους· «τεθεμελίωτο γάρ ἐπὶ τήν πέτραν». Ἀντίθετα ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἄλλου γκρεμίστηκε, ὄχι ἐξαιτίας τῆς βροχῆς, τῶν ποταμῶν ἢ τῶν ἀνέμων, ἀλλά ἐπειδὴ ὁ ἴδιος τήν θεμελίωσε πάνω στήν ἄμμο (Ματθ. ζ' 24-27)...

«Διότι τί ἐπροξένησε ἡ ἀσθένεια εἰς τόν πτωχόν Λάζαρον; Τί δέ ἡ ἔλλειψις προστατῶν; Τί ἡ ἔφοδος τῶν σκύλων; Ἡ γειτονία του πρὸς τόν πλούσιον; Καί εἰς τί ἐζημίωσε τόν ἀθλητὴν τοῦτον ἡ μεγάλη πολυτέλεια καί ὑπερηφάνεια καί ἡ ἠθικὴ φαυλότης ἐκείνου; Μήπως τόν κατέστησεν ἀσθενέστερον διὰ τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς ἀγῶνας; Καί τί ἔδραψεν τήν ψυχικὴν του δύναμιν; Πουθενά τίποτε». Ἀντίθετα ὅλα αὐτὰ ἦταν πρόσθετος λόγος δόξης, «διότι δέν ἐστεφανώοντο μόνον διὰ τήν πτωχείαν του, οὔτε διὰ τήν πείναν, οὔτε διὰ τὰς πληγὰς, οὔτε διὰ τὰς γλώσσας τῶν σκύλων· ἀλλὰ διὰ τό ὅτι ἐνῶ εἶχε τοιοῦτον γείτονα, καί ἐνῶ κάθε ἡμέραν ἐβλέπετο ἀπὸ αὐτόν καί περιφρονεῖτο διαρκῶς, μέ γενναιότητα καί μέ πολλήν καρτερίαν ὑπέμεινε τόν

πειρασμόν τούτον, ὁ ὁποῖος ὄχι ὀλίγον, ἀλλὰ πάρα πολύ ἔκαιε τήν πενίαν καί τήν ἐγκατάλειψίν του».

Διότι τί ἴσχυται νά κάμη εἰς τόν γενναῖον ἄνδρα διά νά τόν ρίψη εἰς τήν λύπην; θά τοῦ ἀφαιρέση χρήματα; Ὅμως ἔχει πλοῦτον εἰς τόν οὐρανόν. Θά τόν ἐκδιώξη ἀπό τήν πατρίδα του; Ὅμως θά τόν στείλῃ εἰς τήν ἄνω πατρίδα. Θά τόν δέσῃ μέ δεσμά; Ὅμως ἔχει τήν συνείδησίν του ἐλευθέραν καί δέν αισθάνεται τά ἐξωτερικά δεσμά. Θά τόν φονεύσῃ; Ὅμως πάλιν θ' ἀναστηθῇ. Καί ὅπως ἐκεῖνος πού κτυπᾷ τήν σκιάν καί δέρνει ἀέρα κανένα δέν θά ἴσχυται νά κτυπήσῃ, ἔτσι καί ἐκεῖνος πού πολεμᾷ τόν δίκαιον ἄνθρωπον ματαιοπονεῖ μόνον καί καταναλίσκει τήν δύναμίν του καί εἰς ἐκεῖνον οὐδεμίαν πληγὴν θά ἴσχυται νά ἐπιφέρῃ»....

Τήν ἴδιαν διδαχὴν προβάλλει καί ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Ἔστω μὴ γίνουμε πονηροὶ δοῦλοι, λέγει, οἱ ὁποῖοι δοξολογοῦν τόν Κύριον ὅταν τοὺς εὐεργετῇ καί δέν τόν πλησιάζουν ὅταν τοὺς τιμωρεῖ· «ἂν καί πολλές φορές ὁ πόνος εἶναι καλύτερος ἀπὸ τήν υἰγιάν, ἢ ἐγκαρτέρησις εἰς τὰς θλίψεις ἀπὸ τήν ἔλλειψιν τῶν θλίψεων, ἢ ἐξονυχιστικὴ ἔρευνα ἀπὸ τήν ἀμέλεια καί ἡ μετάνοια ἀπὸ τήν συγχώρησιν. Θά τό εἶπω μέ συντομίαν: Δέν πρέπει οὔτε νά ἀπελιζόμεθα διά τὰς συμφοράς, οὔτε νά ὑπερηφανευόμεθα διά τήν ἀφθονίαν».

Πιά τό ἴδιο θέμα μιλοῦν καί οἱ ἀσκητικοὶ πατέρες. Ἔτσι ὁ Ἰσαάκ ὁ Σύρος ἀναφέρει πῶς ἂν ὁ πόθος τοῦ Χριστοῦ δέν νικᾷ μέ τέτοιον τρόπο μέσα στόν πιστό, ὥστε νά μένει ἀπαθὴς στίς θλίψεις του, τότε πρέπει νά γνωρίζῃ πῶς ὁ πόθος τοῦ κόσμου ὑπερτερεῖ τοῦ πόθου τοῦ Χριστοῦ. Καί ὅταν ἡ ἀρρώστια, ἡ φτώχεια, ὁ ἀφανισμός τοῦ σώματος καί τά ἄλλα κακὰ ταράσσουν τό λογισμό του καί τοῦ ἀφαιροῦν τήν χαρὰ πού προέρχεται ἀπὸ τήν ἐλπίδα πρὸς τόν Θεόν καί ἀπὸ τήν φροντίδα «κατά Θεόν», τότε πρέπει νά γνωρίζῃ πῶς μέσα του ζεῖ ἡ ἀγάπη τοῦ σώματος καί ὄχι ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ...

«Γίνεσθε μιμηταὶ μου, καθὼς ἐγὼ εἶμαι μιμητὴς τοῦ Χριστοῦ», λέγει ὁ ἀπόστολος (Α΄ Κορ. ια΄ 1) καί σέ ἄλλο σημεῖο προσθέτει: «ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω» (Γαλ. στ΄ 17)...

Σ' αὐτοὺς πού γνωρίζουν τόν πόθον τοῦ Χριστοῦ, λέγει ὁ Χρυσόστομος, τό νά κακοποιηθοῦν γιὰ χάριν Του θεωρεῖται «τό πῶς ἀξιωμακάριστον ἀπὸ ὅλα»...

Ὁ ἀνόητος ἄνθρωπος δέν ἀποδέχεται τά «φάρμακα» τοῦ Θεοῦ καί ζητᾷ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ νά ἐπέμβῃ στή ζωὴ του, ὅπως ὁ ἴδιος θέλει καί ὄχι ὅπως κρίνει ὁ μέγας ἰατρός τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου ὅτι συμφέρει. «Γι' αὐτό δείχνει ἀδιαφορία καί κυριεύεται ἀπὸ ἀνησυχία· καί ἄλλοτε πολεμῇ μέ πείσμα τοὺς ἀνθρώπους, ἄλλοτε δέ βλασφημεῖ πρὸς τόν Θεόν καί μέ τόν τρόπο λοιπόν αὐτό καί τήν ἀγνωμοσύνην του δείχνει, καί παρηγοριὰ δέν βρίσκει» (Μάξιμος ὁμολογ.).

«Ὅποιος σκέπτεται πῶς ὁ πειρασμός παρουσιάστηκε γιὰ κάτι καλό, γιὰ τὴν διαπαιδαγώγησίν του, γιὰ τὴν ἐξάλειψιν ἁμαρτιῶν, γιὰ νά ἐμποδίσει μελλοντικά ἁμαρτήματα, δέν ἀγανακτεῖ, ἀλλὰ ἀποβλέπει στόν Θεόν καί τόν εὐχαριστεῖ γιατί παρεχώρησε τόν πειρασμό. Δέχεται πρόθυμα τὴν παιδαγωγικὴν τιμωρίαν, ὅπως ὁ Δαβὶδ (Β΄ Βασιλ./Β΄ Σαμ. ιστ΄ 10) ἢ ὁ Ἰώβ (Ἰώβ β΄ 10)...

«Ἔστω μὴ δυσφοροῦμε λοιπόν διά τὰ παρόντα κακὰ διότι ἐάν ἔχῃς ἁμαρτίας, ἐξαφανίζονται καί κατακαίονται εὐκόλα ἀπὸ τὴν θλίψιν· ἐάν δέ ἔχῃς ἀρετὴν γίνεσαι λαμπρὸς καί φαιδρὸς ἀπὸ αὐτῆν. Διότι ἐάν διαρκῶς ἀγρυπνῆς καί εἴσαι νηφάλιος θά εἴσαι ἀνώτερος ἀπὸ κάθε βλάβην. Διότι δέν εἶναι αἰτία τῶν ἠθικῶν πτώσεων ἡ φύσις τῶν πειρασμῶν, ἀλλὰ ἡ ἀμέλεια αὐτῶν πού πειράζονται» (ἰ. Χρυσόστομος).

Συμπερασματικά ἀναφέρουμε πῶς οἱ δυσχέρειες σ' αὐτὴ τὴν ζωὴ, οἱ λεγόμενες «κακώσεις» ἢ τό «φυσικὸ κακό» δέν ἀποτελοῦν τὴν τελικὴν ἔκβαση. Εἶναι ἀπλῶς ἐμπόδια στό «δρόμον» τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν τελικὴν πραγματικότητα, χρήσιμα νά τόν γυμνάσουν καί νά τόν ἀναδείξουν ἀθλητὴ τοῦ Χριστοῦ.

Ἄν οἱ κακώσεις ἐπιβληθοῦν στόν πιστό καί περνώντας μέσα ἀπὸ αὐτὴς συνεχίσει ἀτάραχος τό δρόμον του προσηλώνοντας τὰ μάτια του στό σκοπὸ, χαρακτηρίζονται «στίγματα τοῦ Κυρίου» πού βαστάζονται ἀπὸ τοὺς πιστοὺς μέ χαρὰ καί λογίζονται ἀπὸ αὐτοὺς «καύχημα». Οἱ ταλαιπωρίες στό ὄνομα τοῦ Κυρίου ἀποτελοῦν δόξα γιὰ τόν πνευματικὸ ἀθλητὴ καί χαρίζουν σ' αὐτόν παρηγορία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΟΣΜΙΚΕΥΣΗΣ

*Άρχιμ. Χρυσόστομου Μαϊδώνη,
Πρωτοσυγγέλλου Ίερᾶς Μητροπόλεως Ίερισσοῦ,
Άγ. Όρους καί Άρδαμερίου.*

Ἡ ἐκκοσμίκευση εἶναι ἡ ρίζα κάθε αἰρέσεως καί ψευδοδιδασκαλίας. Ἡ πτώση τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἶναι ἐκκοσμίκευση. Ἔτσι καί κάθε ἐκκοσμίκευση εἶναι πτώση. Ὁ κόσμος ἀπορροφᾷ τὴν Ἐκκλησία, δὲν μεταμορφώνεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία.

Ἡ ἐκκοσμίκευση δρᾷ ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας, θέλει νὰ ἔχει λόγο γιὰ τὴν Ἐκκλησία, τῆς "θολώνει" τὴν αὐτοσυνειδησία, τὴν ἀποπροσανατολίζει καί μετατοπίζει τὸ κέντρο ἀπὸ τὸ Χριστὸ στὸν ἄνθρωπο. Τὸ πνεῦμα τῆς ἐκκοσμικεύσεως δρᾷ καί μέσα ἀπὸ διάφορα φαινόμενα, ὅπως τοῦ εὐσεβισμού, τοῦ πουριτανισμού καὶ τοῦ φονταμενταλισμοῦ. Ἔτσι ἡ θρησκεία τῆς πλειοψηφίας τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων φαίνεται νὰ εἶναι ἡ θρησκεία τῆς ἐκκοσμικεύσεως, ἡ θρησκεία τῆς κα-

λυμμένης φιλαυτίας καί ὄχι τῆς ἀποκαλυμμένης ἀληθείας. Ἡ θρησκεία τοῦ βολέματος.

1. Τί εἶναι ἡ ἐκκοσμίκευση;

α. Στὴν ἐκκοσμίκευση βρίσκεται ἡ Ἐκκλησία, ὅταν παύει ἡ Ἐκκλησία νὰ εἶναι τὸ ἀλάτι τῆς γῆς καί γίνεται γῆϊνη. Καταπατεῖται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπορροφᾶται ἀπὸ τὸν κόσμο. Πίνεται τὸ παιδί γιὰ ὅλα τὰ θελήματα τῆς δέσποινας, τῆς φιλαυτίας, τῆς ἐκκοσμικεύσεως.

Ἐγκλωβίζεται στὴ λογικὴ ὄχι τί θέλει ὁ Θεός, ἀλλὰ τί θέλει ὁ κόσμος. Καθαρὰ ἐγκλωβισμός στὴ φθορά καί στὸ θάνατο. Ἔτσι ἡ ἐκκοσμίκευση εἶναι μιά κατάσταση ἀνυπαρξίας καί θανά-

Ἁ Κύριος εἶναι καί μένει πάντοτε στοργικός πατέρας, δὲν ἐγκαταλείπει ποτέ τὰ παιδιά του καί δὲν ἐπιτρέπει νὰ δοκιμαστοῦν πάνω ἀπὸ τὴ δύναμή τους, ἀκόμη καί ἂν νομίσει κανεὶς πὼς ἐγκαταλείφθηκε ἐντελῶς ἀπὸ τὴ χάρις τοῦ Θεοῦ... Ὁ Κύριος βρίσκεται κοντὰ του καί ἐπεμβαίνει ὅταν χρειασθεῖ.

Τὸ πρόβλημα τῆς θεοδικίας δὲν ὑφίσταται γιὰ ἓνα πιστό, πού βαδίζει συνειδητὰ τὸ «δρόμο» του, μὲ κατεύθυνση τὴν ἀνάσταση, τὴν ἀφθασία καί τὴν ἀθανασία, τὴν ἐπιστροφή στὴν κοινὴν μετὰ τοῦ Θεοῦ καί στὴ μίαν φύση, δηλαδή στὴ βασιλεία τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἁρμονίας, τῆς ἀγάπης· στὴν ἐπιστροφή στὸ «κατ' εἰκόνα» καί στὴν πραγμάτωση τοῦ «καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ». Κάθε πιστός γνωρίζει πὼς ἡ σημερινὴ κατάσταση, ὅσο ἀπαράδεκτη καί ἂν εἶναι, δὲν ἀποτελεῖ τὴν τελικὴ «ἔκβαση τοῦ ἀγῶνος», δὲν εἶναι ἡ αἰώνια πραγματικότητα.

Πιά τούς ἀθλητὲς τοῦ Χριστοῦ οἱ κακώσεις εἶναι πλοῦτος καί γιὰ τούς ἀμελεῖς βοηθός, πού

τούς προφυλάσσει ἀπὸ τὰ βλαβερά, ἐνῶ ἐκείνους πού βρίσκονται μακριὰ ἀπὸ τὸ Θεὸ τούς διευκολύνει νὰ ἐπιστρέψουν. Σὲ κάθε λοιπὸν περίπτωση, στὸ κέντρο βρίσκεται τὸ συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Θεός δὲν εἶναι ἐκδικητῆς, ἀλλὰ στοργικός πατέρας καί πνευματικὸς γιατρός. Ποτέ κανεὶς δὲν θά μπορούσε νὰ κατηγορήσει τὸ γιατρό γὰ τίς κακώσεις στὶς ὁποῖες ὑποβάλλει τὸν ἀσθενῆ του· δὲν εἶναι ὁ ἀσθενής ὁ ἐχθρὸς τοῦ γιατροῦ, ἀλλὰ ἡ ἀσθένεια. Αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτία, ὄχι ὁ γιατρός. Ὅπως καί ὅταν φυσήξει ἄνεμος, πέφτει μόνο τὸ σπίτι πού θεμελιώθηκε στὴν ἄμμο, ὄχι ἐκεῖνο πού κτίσθηκε πάνω στὴν πέτρα· καί κανεὶς δὲν θά πεῖ πὼς φταίει ὁ ἄνεμος πού ἔπεσε τὸ σπίτι.

Ἡ «κάκωση» λοιπὸν δὲν εἶναι ὁ ἐχθρὸς· καμμία «κάκωση» δὲν μπορεῖ νὰ ἀδικήσει τὸν πιστὸ χριστιανό. Μόνο ὁ ἴδιος θά μπορούσε νὰ ἀδικήσει τὸν ἑαυτό του ἂν ἐκλάβει τίς «κακώσεις» σάν τὴν τελικὴ κατάσταση καί τὰ βάλει ἀκόμη καί μὲ τὸ Θεό!

του. Ἡ ἐκκοσμίκευση θέλει τὴν Ἐκκλησία νά ἀσπάζεται καί νά ἀκολουθεῖ, ὅ,τι εὐκολο, μέτρο, ἀπλό καί πρόχειρο ἀγαποῦν, θέλουν οἱ ἄνθρωποι καί ὄχι τί θέλει ὁ Θεός.

Κληρικοί καί λαϊκοὶ ἄγευστοι τῆς ὀρθοδόξου πνευματικότητας μετατρέπουμε τὴν Ἐκκλησία σέ ἀνθρώπινο ὄργανισμό, ταμεῖο κοινωνικῆς πρόνοιας, πολιτικό δραστήριο γραφεῖο, πού δίνει συνεχῶς συνεντεύξεις κάνοντας δηλώσεις ἐπί παντός ἐπιστητοῦ, χαμογελώντας πρὸς πάντας, ὥστε ὅλοι νά μᾶς συγχαίρουν καί νά μᾶς ἐπευφημοῦν. Πνεῦμα τελείως ἀντιευαγγελικό.

β. Ἡ ἐκκοσμίκευση ἐμφανίζεται σάν ἀπ' εὐθείας ἄρνηση τοῦ Θεοῦ, κι αὐτό εἶναι πού τὴν κάνει δυσδιάκριτη. Δέν βάλλει κατὰ μέτωπον. Δέν ἀρνεῖται τὰ δόγματα, ἀρνεῖται ὅμως τὸν ὀρθόδοξο τρόπο ζωῆς. Ἰδεολογικοποιεῖ τὰ δόγματα καί δέν τὰ θεωρεῖ προτάσεις ζωῆς. Ἀποκόβει τὴν ζωὴ ἀπὸ τὴν ἀλήθεια τῆς πίστεως. Καί ζεῖ ὅπως θέλει καί κατὰ τό δοκοῦν.

Αὐτό συνεπάγεται ἀλλαγὴ θρησκείας, χωρὶς ἐξωτερικὴ ἀλλαγὴ τοῦ δόγματος.

γ. Ἡ ἐκκοσμίκευση εἶναι ἡ ἀπώλεια τοῦ πνεύματος τῆς ἀληθινῆς μετανοίας, ὅποτε ὁ ἄνθρωπος παραμένει στό ἐνταῦθα καί δέν προχωρεῖ στό ἐκεῖ, στήν ἀλλαγὴ ζωῆς. Χάνεται τό ἡσυχαστικό πνεῦμα τοῦ ἀσκητικοῦ μόχθου, τοῦ πένθους, τῶν δακρύων καί τοῦ ἀγώνα γιὰ τὴν κάθαρση.

δ. Στὴν ἐκκοσμίκευση ὁ ἄνθρωπος δέν φλέγεται ἀπὸ τὸν πόθο ὀράσεως τοῦ Θεοῦ. Δέν ζητάει κάτι ὑψηλότερο καί βαθύτερο, εὐχαριστεῖται στό κατώτερο, στό λιγότερο.

ε. Ἡ αἴρεση τῆς ἐκκοσμικεύσεως ἀξιολογεῖ τὴν λατρεία καί τελικὰ τὴν ἴδια τὴν Ἐκκλησία, ὡς ἓνα φορέα μεταξύ τῶν ἄλλων, γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση εἰδικῶν ἀναγκῶν. Ἀξιολογεῖ μέ τό μέτρο τῆς κοινωνικῆς χρησιμότητας σέ σύγκριση μέ τό κοινωνικό ἔργο τῆς παιδείας, τῶν σωφρονιστικῶν συστημάτων ἢ τῆς ἀστυνομίας.

Παραποιεῖ τό ὀρθόδοξο φρόνημα καί νοθεύει τὰ ἐκκλησιαστικά κριτήρια. Ἡ ιδιότητα τοῦ χριστιανοῦ δέν εἶναι τότε "μωρία καί σκάνδαλο", ἀλλά "in". Καταντᾶ μιά ἐξωτερικὴ φαρισαϊκὴ συμμόρφωση σέ ἠθικά πρότυπα, ἐνταξὴ στό "κλάμπ" τῶν καλῶν παιδιῶν, τῶν τακτοποιημένων, παράγοντας ὁμαλότητος δηλ. ὑποκρισίας. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ "οἱ τελῶναι καί αἱ πόρνοι προάγουσιν ἡμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν

Οὐρανῶν" τοὺς φαίνεται ἀκατανόητος. Οἱ ἐκκοσμικευμένοι χριστιανοὶ εἶναι οἱ χριστιανοὶ τοῦ Ντοστογιέφσκι, οἱ ὅποιοι ἂν ξαναρχόταν ὁ Χριστός θά τὸν σταύρωναν πάλι. Εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι μολονότι εἶναι ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Χριστός εἶπε γι' αὐτούς "οὐκ οἶδα ἡμᾶς".

Εἶναι αὐτοὶ πού πολεμοῦσαν καί τὸν Ἄπ. Παῦλο καί ἤθελαν νά ἐπιβάλουν τὴν περιτομὴ σ' ὅλους τοὺς χριστιανούς καί συνεχίζουν νά δροῦν καί νά καταβασανίζουν τὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἔχουν καταντήσει οἱ δικηγόροι τοῦ Θεοῦ. Καί ὅποιος δέν συμφωνεῖ μαζί τους εἶναι προδότης.

2. Ἡ ἐκκοσμίκευση ἐχθρὸς τῆς εὐσέβειας

Ἔτσι εἶναι. Ἡ κοσμικότητα δέν ἔχει νά κάνει μέ τὴν εὐσέβεια, μέ τὴν πίστη, μέ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴ. Εἶναι μᾶλλον ἀσέβεια, ὑποκρισία καί ἐμπαιγμός. Εἶναι ἄρνηση τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Εἶναι τὰ τερτίπια πού χρησιμοποιεῖ ὁ κοσμικὸς ἄνθρωπος γιὰ νά μὴ τὸν ἐγγίσει ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ.

α. Ἀπόρριψη τῆς Θεοφάνειας, τῆς σάρκωσης τοῦ Θεοῦ. Βόλεμα στή φυσικὴ πίστη καί ὄχι στήν ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὁ κόσμος δέν ἐμπιστεύεται τὴ σωτηρία του στό Χριστό, ἀλλὰ στὸν ἑαυτό του, μέσα ἀπὸ τὴν γνώση καί τὰ ἐπιτεύγματά του. Ἄνθρωπισμός=ἀθεΐα.

β. Ὑποτίμηση τοῦ μοναχισμοῦ, ἄρνηση τῆς θεώσεως, τοῦ πολέμου κατὰ τῶν παθῶν.

γ. Ἄρνηση τοῦ μαρτυρίου, ἄρνηση τοῦ προσωπικοῦ μαρτυρίου στή ζωὴ τῶν χριστιανῶν.

δ. Ἄρνηση τῆς ἀγάπης στὸν ἁμαρτωλό. Ἀπολυτοποίηση τῆς ἠθικῆς.

ε. Ἄρνηση τοῦ συνοδικοῦ συστήματος καί ἡ δημιουργία παπικοῦ πνεύματος μέσα στοὺς κόλπους τῆς Ὄρθοδοξίας.

Ἐκκοσμίκευση εἶναι καί ἡ κατάργηση τοῦ σεβασμοῦ στήν Ἱεραρχία. Ἡ ἀκατάσχετη κριτικὴ στὸν κλῆρο καί τοὺς Ἱεράρχες. Ἡ δημιουργία ὑπερσυνόδων γιὰ νά ἐλέγχουμε τὴ Σύνοδο. Ἡ νοοτροπία ὅτι ἐμεῖς θά σώσουμε τὴν Ἐκκλησία. Ὅτι ἔχει ἀνάγκη ἡ Ἐκκλησία. Ὅχι, ἀνάγκη ἔχουμε ἐμεῖς (π.χ. Ἱεροσόλυμα).

Οἱ σύγχρονοι ἐκκοσμικευμένοι χριστιανοὶ δέν συμφωνοῦμε μέ τό λόγο τοῦ Κυρίου στήν Ἀποκάλυψη "ἔρχου Κύριε", ἐμεῖς λέμε σήμερα "Κύριε μὴν ἔλθῃς", εἴμαστε καλά.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΓΝΗΣΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΕΜΠΕΙΡΙΩΝ (Μέρος 6')

*Άρχιμ. π. Ανγουσίνου Γ. Μύρου, Δρ. Θεολ.
ιεροκήρυκος Ι. Μητροπ. Σερβίων & Κοζάνης*

Ἡ ἀύθεντικὴ Ἀποστολικὴ Διδαχὴ

Ἡ γνησιότητα ἢ μὴ τῶν ποικίλων «πνευματικῶν ἐμπειριῶν», πού συχνά στὸν καιρὸ μας προβάλλονται ἀπὸ διαφόρους ἀνθρώπους ὡς ἀκαταμάχητες ἀποδείξεις τῆς ἀληθινῆς τους πίστεως, ἀπαιτεῖ τὴν ἀξιολόγησή τους μὲ σταθερά καὶ ἐγγυημένα κριτήρια. Ἐνα ἀπὸ τὰ κριτήρια αὐτά εἶναι καὶ ἡ ἀύθεντικὴ Ἀποστολικὴ Διδαχὴ, δηλαδή, ἡ «ἅπαξ παραδοθεῖσα τοῖς ἁγίοις πίστις»¹.

Οἱ γνήσιες ἐμπειρίες τῶν ἁγίων ἔχουν πάντα σχέση μὲ τὴν Ἀποστολικὴ Διδαχὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐμπειρία τῆς μεταστροφῆς τοῦ ἀποστόλου Παύλου, γιὰ παράδειγμα, συνδέεται ἄμεσα μὲ αὐτήν. Τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας ἐδόξαζαν τότε τὸν Θεὸ σχετικά μὲ τὸ Παῦλο, τονίζοντας ὅχι τὸ γεγονός ὅτι ἀξιώθηκε νὰ ἔχη τὴν ἀνυπερέβλητη ἐμπειρία στό δρόμο τῆς Δαμασκοῦ, ἀλλ' ὅτι «ἀκούοντες ἦσαν ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἢν ποτε ἐπόρθει»². Τὸ ἴδιο μποροῦμε νὰ παρατηρήσουμε καὶ στίς ἐμπειρίες πού σχετίζονται μὲ τὴν μεταστροφή τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ πού συνδέονται ἄμεσα μὲ τίς ἀποκαλύψεις τῆς Πίστεως ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Ἰησοῦ Χριστό³. Οἱ ἐμπειρίες πίστεως τοῦ Αἰθίοπος εὐνούχου συνδέονται μὲ τὴν ἀύθεντικὴ ἐρμηνεία τῶν Γραφῶν, πού ζητεῖ, ἀκούει καὶ ἀποδέχεται ἀπὸ τὸν κανονικὸ ἀπόστολο Φίλιππο⁴, καὶ ὅχι ἀπλῶς μὲ τὴν δική του προσωπικὴ μελέτη τῶν ἁγίων Γραφῶν. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὸν ἐκατόνταρχο Κορνήλιο, ὁ ὁποῖος ἀκούει πρόθυμα τὴν ἀύθεντικὴ Διδαχὴ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸν ἀπόστολο Πέτρο⁵.

Εἶναι δὲ ιδιαίτερα χαρακτηριστικὸς ὁ λόγος τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ὅταν συμβουλεύει τοὺς πιστοὺς πῶς νὰ ἀντιμετωπίζουν τοὺς ψευδοδιδασκάλους: «Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνεται αὐτὸν εἰς οἰκίαν καὶ χαιρεῖν αὐτῷ μὴ λέγετε»⁶.

Στά παραδείγματα τῶν Ἁγίων Γραφῶν φαίνεται, ἐπίσης, καθαρά ὅτι οἱ νόθες ἐμπειρίες κρίνονται ἀπὸ τὸν συσχετισμὸ τους μὲ τὴν ἀλλοίωση τῆς ἀύθεντικῆς Διδαχῆς τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτει στὸν Μαυῦσῃ ὅτι «ὁ προφήτης ὃς ἂν ἀσεβήσῃ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ρῆμα, ὃ οὐ προσέταξα λαλῆσαι, καὶ ὃς ἐάν λαλήσῃ ἐν ὀνόματι θεῶν ἑτέρων, ἀποθάνεται ὁ προφήτης ἐκεῖνος»⁷. Ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἀποδοκιμάζει καὶ ἀπορρίπτει τὴν προφητικὴ ἐμπειρία, ὅταν αὐτὴ ὑπηρετεῖ τὴν ἀλλοιωμένη Διδαχὴ.

Στὸ αὐτὸ συμπέρασμα μᾶς ὀδηγοῦν καὶ οἱ λόγοι τοῦ Χριστοῦ, «ἐγερεθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι εἰ δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς»⁸.

Μέ τὸ ἴδιο ἐπίσης πνεῦμα ἀκούγεται καὶ ἡ προτροπὴ τοῦ ἀποστόλου Ἰωάννου: «ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθησαν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστὶ»⁹. Τὰ «πνεύματα», πού ἀναφέρει ὁ εὐαγγελιστής, εἶναι χα-

1. Ἰούδα 3

2. Γαλ. 1,23-24

3. Ἰω. 4, 1-42

4. Πράξ. 8, 26-40

5. Πράξ. 10

6. 2η Ἰωάνν. 10

7. Δευτ. 18, 20

8. Ματθ. 24, 24

9. 1η Ἰωάνν. 4, 1-3

ρισματοῦχοι μέ ἐμπειρίες καί χαρισματικές ἐκδηλώσεις, ὅπως προφητεῖες, θεραπεῖες, κυβερνήσεις κ.ἄ.¹⁰ Ὅμως ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης τίς «ἐμπειρίες» αὐτές, ὄχι μόνο δέν τίς θεωρεῖ κριτήριο γιά τήν ἀλήθεια, ἀλλά καί παραγγέλει κατηγορηματικά νά ἐλέγχονται γιά τήν προέλευσή τους μέ βάση τήν αὐθεντικά παραδεδομένη Διδαχή τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως εἶναι ἡ ὁμολογία ὅτι πραγματικά σαρκώθηκε ὁ Θεός Λόγος.

Γιά παράδειγμα μποροῦμε νά ἀναφερθοῦμε στίς λεγόμενες «ἐμπειρίες» τῶν Πεντηκοστιανῶν.

Οἱ «ἐμπειρίες» τῶν Πεντηκοστιανῶν καί ἡ αὐθεντική Ἀποστολική Διδαχή

Οἱ «ἐμπειρίες» τῶν Πεντηκοστιανῶν ὄχι μόνον δέν προϋποθέτουν τήν αὐθεντική Ἀποστολική Διδαχή, ἀλλά συνδέονται μέ αὐθαίρετες καί καταδικασμένες ἀπό τήν ἱστορική Ἐκκλησία θέσεις, ἐρμηνεῖες καί διδαχές¹¹. Καί πρῶτα πρῶτα οἱ Ἅγιες Γραφές, πού ἀποτελοῦν τήν ἀρχή καί τό θεμέλιο ὀλοκλήρου τοῦ οἰκοδομήματος τῶν Πεντηκοστιανῶν, εἶναι στήν πραγματικότητα ξένη παρουσία γι' αὐτούς. Παραθέτω ἐδῶ τή μαρτυρία τοῦ Τερτυλλιανοῦ, πού γράφει γιά τούς αἰρετικούς τῆς ἐποχῆς του: «Αὐτοί δέν μποροῦν νά εἶναι χριστιανοί, ἐπειδή ὅ,τι ἔχουν δέν προέρχεται ἀπό τόν Χριστό (μέσω τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς), ἀλλά ἀπό τήν ἐπιδίωξη τῆς δικῆς τους ἐπιλογῆς... Ἐπειδή ἀκριβῶς δέν εἶναι χριστιανοί γι' αὐτό δέν ἔχουν κανένα δικαίωμα στή χριστιανική γραμματεία»¹².

Ἐπίσης, ὁ τρόπος ἐρμηνείας τῶν Γραφῶν ἀπό τούς Πεντηκοστιανούς, ἐκτός ἀπό τήν παραποίηση τῶν κειμένων¹³, ἔχει τά γνωρίσματα τῆς ἐπι-

λεκτικότητας, τῆς ἀπολυτοποίησης καί τῆς σχετικοποίησης. Πιό συγκεκριμένα, ἀπό τό σύνολο τῆς Ἀποστολικῆς Διδαχῆς ἐπιλέγουν κάποια σημεῖα, πού κατά τήν ὑποκειμενική τους ἄποψη εἶναι ἐξαιρετικά σημαντικά, καί τά ἀπολυτοποιοῦν. Συγχρόνως ὅμως σχετικοποιοῦν ἢ καί ἀποσιωποῦν ἕνα πλῆθος ἀπό ἄλλα σημεῖα τῆς Ἀποστολικῆς Διδαχῆς ἐξ ἴσου ἢ καί περισσότερο σημαντικά, ὅπως εἶναι τά πρόσωπα τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, τό μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας, ἡ προφορική καί λατρευτική Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Ἀποστολική Διαδοχή, ἡ παρθενία, τό χάρισμα τῆς διακρίσεως τῶν πνευμάτων καί ἄλλα. Θά μποροῦσα ὅλη αὐτή τήν ἐπίμονη τακτική τους νά τήν ὀνομάσω «τό παιγνίδι τῶν παραθυριῶν», δανειζόμενος τήν εἰκόνα ἀπό τήν λειτουργία τοῦ προγράμματος τῶν «Γουϊντους» στούς ἠλεκτρονικούς ὑπολογιστές.

Αὐτή ἡ τακτική τοῦ ὑποκειμενισμοῦ εἶναι ἀποκαλυπτική καί τῆς πλανημένης πίστεώς τους γι' αὐτό τό ἴδιο τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἐπισημαίνει ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος: «Ἀκόμη καί οἱ αἰρετικοί φαίνεται ὅτι ἔχουν τόν Χριστό. Κανένας ἀπ' αὐτούς δέν ἀρνεῖται τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Κι ὅμως καθένας πού δέν ὁμολογεῖ ὅλα ὅσα ἀνήκουν στό Χριστό, στήν πραγματικότητα ἀρνεῖται τόν Χριστό»¹⁴.

Ἐνα ἄλλο στοιχεῖο, πού χαρακτηρίζει τήν ἐρμηνευτική νοοτροπία τῶν Πεντηκοστιανῶν εἶναι ἡ παντελής ἔλλειψη διακρίσεως. Ἐξετάζω ἐδῶ μόνο¹⁵ τό γεγονός τῆς Πεντηκοστῆς, τό ὁποῖο χρησιμοποιοῦν κατά κόρον, γιά νά θεμελιώσουν τήν ἐγκυρότητα τῶν «ἐμπειριῶν» τῆς γλωσσολαλῆς καί τῆς προφητείας.

Μία προσεκτική μελέτη τῆς σχετικῆς περικοπῆς ἀπό τίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων καί τῶν ὄσων πιστεύουν οἱ Πεντηκοστιανοί μᾶς ὀδηγοῦν σέ μία σειρά ἀπό εὐλογα ἐρωτήματα. Οἱ Πεντη-

10. Βλ. Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας, Εἰς τήν Α' τοῦ ἁγ. Ἰωάννου Ἐπιστολήν, 4, 1· PG 126, 45, «πᾶν πνεῦμα, ἧτοι προφητείας Ἀξίωμα, ἡ ἀποστολή».

11. Βλ. Frank Schaeffer, "Χορεύοντας Μόνος", σελ. 210, ὅπου σημειώνεται γενικά γιά τούς Προτεστάντες, «Ἐνστικτώδη αἰσθήματα καί ὑποκειμενικές ἐρμηνεῖες τῆς Γραφῆς ἄρχισαν νά ἀντικαθιστοῦν τή ἀποστολική Ἱερά Παράδοση ὡς καθοδηγητική ἀρχή γιά τήν κατανόηση τῆς Βίβλου. Οἱ λέξεις "Ἐγώ πιστεύω" ἄρχισαν νά ἀντικαθιστοῦν τήν ἀρχαία διακήρυξη τῆς πίστεως "ὅ,τι ἡ ἐκκλησία πάντοτε ἔχει διδάξει"».

12. Tertullianus, De prescriptione haereticorum, 21

13. Βλ. Θεοδώρου Ζιώγα, Χιλιασταί-Πεντηκοστιανοί, Ἀθήναι 1996

14. Ambrosius, Expositio Evangelii secundum Lucam (Βλ. Frank Schaeffer, "Χορεύοντας Μόνος", σ. 326).

15. Μεταξύ τῶν ἄλλων μπορεῖ νά τεθῆ στούς Πεντηκοστιανούς καί τό ἀκόλουθο ἐρώτημα: Γιατί ἐπιλέγουν νά θεωροῦν ὡς κριτήριο τῆς γνησιότητός τους ὀρισμένα μόνον ἀπό τά ἀποστολικά χαρίσματα καί κυρίως τή γλωσσολαλία καί τήν προφητεία, ἐνώ οὔτε κάνουν λόγο γιά ἄλλα, ὅπως τό χάρισμα νά μὴν πεθαίνουν πίνοντας κάποιο δηλητήριο κατά τή διαβεβαίωση τοῦ Κυρίου, «κἂν θανάσιμό τι πίωσιν οὐ μὴ αὐτοῦς δλάψει» (Μάρκ. 16, 18);

ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΚΙΝΕΙΤΑΙ...

*Υπό του μοναχού Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη,
πτ. Θεολογίας, πτ. Φιλοσοφίας,
έντεταλμένου Ἰ. Μ. Κασσανδρείας ἐπί θεμάτων αἱρέσεων*

Ὁ Γαλιλαῖος μετὰ τὴν καταδίκη του ἀπὸ τὴν παπικὴ Ἱερά Ἐξέταση ἢ ὅποια ἀπεφάσισε ὅτι ἡ γῆ δὲν κινεῖται, εἶπε τὸ περίφημο «Καὶ ὁμως κινεῖται».

Στὶς 26 Ἀπριλίου 2002 τὸ Β΄ Τριμελὲς Πλημειοδικεῖο Θεσσαλονίκης δικάζοντας κατ' ἔφεση ἀπεφάσισε ὅτι τὸ γνωστὸ βουδιστικὸ μοναστήρι στὸ Χολομώντα τῆς Χαλκιδικῆς εἶναι παραθεριστικὲς κατοικίες, υἱοθετώντας ἔτσι τὸν ἰσχυρισμὸ τῆς κατηγορουμένης Χαρᾶς Καλομοί-

ρη-Σεαγῆ, τὴν ὅποια καὶ ἀθώωσε ἀπὸ τὴν κατηγορία τῆς παράνομης λειτουργίας βουδιστικοῦ εὐκτηρίου οἴκου.

Εἶχαν προηγηθεῖ ἄλλες τρεῖς δίκες καὶ ἰσάριθμες καταδίκες τῆς κ. Καλομοίρη γιὰ τὸ ἴδιο ἀδίκημα καὶ δύο ἀναιρέσεις στὸν Ἄρειο Πάγο.

Ἡ πρώτη ἀναίρεση πού ἄσκησε ἡ κατηγορουμένη στὸν Ἄρειο Πάγο μετὰ τὴν καταδίκη της στὸ Ἐφετεῖο τὸ 1997, ἔγινε δεκτὴ μὲ τὸ αἰτιολογικὸ ὅτι δὲν εἶχαν καταγραφεῖ στὰ πρακτικὰ

κοστιανοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ ἴδιοι λαμβάνουν τὸ βάπτισμα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ ἀπόστολοι τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς¹⁶. Γιατί ὁμως οἱ 3000, πού πίστεψαν τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς καὶ βαπτίστηκαν, δὲν ἔλαβαν τὸ ἄγιο Πνεῦμα ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ ἀπόστολοι (δηλαδή μὲ βία ἢ πνοή καὶ μὲ πύρινες γλῶσσες); Γιατί δὲν ἀναφέρεται ὅτι ὅλοι αὐτοὶ δέχθηκαν τὸ χάρισμα τῆς γλωσσολαλιᾶς καὶ τῆς προφητείας; Γιατί οἱ Πεντηκοστιανοί, πού κατὰ τὴ γνώμη τους δέχονται τὴν ἔκχυση τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὅπως οἱ Ἀπόστολοι, δὲν βλέπουν καὶ τίς πύρινες γλῶσσες νὰ κατεβαίνουν στὰ κεφάλια τους;

Ἐξ ἄλλου τὸ χάρισμα τῆς γλωσσολαλιᾶς στοὺς ἀποστολικούς χρόνους οὔτε ἀπαραίτητο γνώρισμα ὄλων τῶν χριστιανῶν ἦταν, οὔτε κεντρικὴ θέση κατεῖχε στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ἀξιοπρόσεκτες οἱ παρατηρήσεις τοῦ ἀπο-

στόλου Παύλου στὰ κεφάλαια 12-14 τῆς Α΄ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς.

Οἱ Πεντηκοστιανοὶ ἔχουν ὀδηγηθεῖ στὸ ἴδιο ἀτόπημα, γιὰ τὸ ὅποιο κατακρίνονται οἱ Κορινθιοὶ ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο, γιὰ τὸ ὅτι, δηλαδή, θεωροῦν τὴ γλωσσολαλιὰ ὡς κεντρικότερο σημεῖο τῆς χριστιανικῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ἄγνοοῦντες ἐντελῶς τὸ καθολικὸ πνεῦμα τῶν Ἁγίων Γραφῶν, μὲ τὴν αὐθαίρετη καὶ ὑποκειμενικὴ τους ἐρμηνεία, μετατρέπουν τὸ ἕκτακτο¹⁷ χάρισμα τῆς γλωσσολαλιᾶς σὲ τακτικὸ, τὸ ἀπολυτοποιοῦν καὶ ἀποκόπτονται ἔτσι ἀπὸ τὴν αὐθεντικὴ Ἀποστολικὴ Διδαχὴ. Ὅπως ὁμως μᾶς βεβαιώνει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, «πᾶς ὁ παραβαίνων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ Θεόν οὐκ ἔχει»¹⁸. Καὶ ὅταν κάποιος δὲν ἔχει Θεό, οἴγουρα δὲν μπορεῖ νὰ ἔχη οὔτε καὶ γνήσιες ἐμπειρίες τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

16. Βλ. Σχετικὴ ὁμιλία τοῦ κ. Λ. Φέγγου, κασ. 10-6-1980, ὅπως παρατίθεται στὸ βιβλίο τοῦ π. Ἄντ. Ἀλεβιζοπούλου, Ἐγγειρίδιον Αἱρέσεων..., σ. 217: «Ἐρχεται ὁ ἄλλος καὶ σοὺ λέει θὰ βαπτισθῆς μὲ Πνεῦμα ἅγιον· δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μιλήσης ξένες γλῶσσες... Τί λέει ὁ Θεός; ... Ἄν εἶναι νὰ λάβω Πνεῦμα Ἅγιο κατὰ τὸν τρόπο τὸν δικό σου νὰ μὴν τὸ λάβω ποτέ... Ἐγὼ θέλω Πνεῦμα Ἅγιο ὅπως οἱ Ἀπόστολοι... Ἐγὼ θέλω αὐτὸ, θέλω τὸ γνήσιο, δὲν θέλω ἀπομιμήσεις».

17. Τὸ χάρισμα τῆς γλωσσολαλιᾶς ἦταν ἀπαραίτητο στὸ ξεκίνημα τῆς Ἐκκλησίας καὶ γιὰ συγκεκριμένο σκοπὸ, ὅπως παρατηρεῖ ὁ ἅγ. Χρυσόστομος: «Οὐδέ τοῖς ἀπίστοις τι χρησίμιον ἢ γλῶττα· ἐν γὰρ αὐτῆς ἐστὶ τὸ ἔργον, τὸ ἐκπλήξαι μόνον καὶ θορυβεῖσαι» (Εἰς Α΄ Κορινθίους 30, 1· PG 61, 307, 59), ἐνῶ ἀργότερα, ὅπως σχολιάζει ὁ Ζιγαβινός, «τῆς πίστεως διαδοθείσης τὰ χαρίσματα παυθήσονται» (...).

18 2η Ἰωάνν. 9

τῆς δίκης δύο ἀναγνωστέα ἔγγραφα, τὰ ὅποια σημειωτέον ἦταν εἰς βάρος τῆς κατηγορουμένης. Ἡ δεύτερη ἀναίρεση, μετὰ τὴν δεύτερη καταδίκη στό Ἐφετεῖο τό 2000, ἔγινε δεκτὴ μέ τό σκεπτικό ὅτι ἡ ἀπόφαση δέν ἦταν ἐπαρκῶς αἰτιολογημένη.

Ἐδῶ βέβαια ἐγείρεται ἡ ἐξῆς σοβαρὴ παρατήρηση-ἐνσταση: Ὁ Ἄρειος Πάγος, ὅταν γιά πρώτη φορά συζητήθηκε ἡ ἀναίρεση, βρῆκε τὴν ἀπόφαση ἐπαρκῶς αἰτιολογημένη. Πῶς συζητώντας τὴν δεύτερη ἀναίρεση διεπίστωσε ὅτι ἡ ἀπόφαση δέν ἦταν ἐπαρκῶς αἰτιολογημένη; Τί ἄλλαξε;

Ἄς ἐπανέλθουμε ὅμως στή διήγηση.

Μέ αὐτὴ τὴν προϊστορία, οἱ δικαστές τῆς νέας δίκης στίς 26 Ἀπριλίου 2002, δέν ἀρκέστηκαν στήν ρητὴ ὁμολογία τῆς ἴδιας τῆς βουδιστικῆς παραθρησκευτικῆς ὀργανώσεως «Karma Rik Drol Ling - Κέντρο Πρακτικῆς Φιλοσοφίας καί Ψυχολογίας» στό ἄρθρο 6 τοῦ τροποποιημένου καταστατικοῦ της, ὅτι στίς ἐγκαταστάσεις τους στό Χολομώντα Χαλκιδικῆς θά λειτουργήσει «Κέντρο Τρίχρονης Ἀπομόνωσης» ὑπὸ τὴν ἐποπτεία Θεβeticianοῦ ἀνωτάτου θρησκευτικοῦ ἀξιωματοῦχου (Ρίνποτσε), κάτι δηλαδή σάν βουδιστικό μοναστήρι, ἀλλὰ ζητοῦσαν ἐπιπλέον πειστήρια ἀπὸ τό ἐσωτερικό τοῦ βουδιστικοῦ Κέντρου, τὰ ὅποια μόνον ἓνας Μάκης Τριανταφυλλόπουλος μέ κρυφὴ κάμερα θά μποροῦσε νά ἐξασφαλίσει.

Ἐμεῖς βέβαια δυσκολευόμαστε νά πιστεύσουμε ὅτι ἡ δικαστικὴ ἀπόφαση ἦταν ἐκ τῶν προτέρων εἰλημένη, γιατί «ἔπεσε γραμμὴ ἀπὸ πάνω»-γιατί ἀκούστηκε κι αὐτό.

Στὴ δίκη κατέθεσε ὡς μάρτυς ὑπερασπίσεως τῶν βουδιστῶν καί ἡ γνωστὴ εὐρωβουλευτὴς τοῦ ΠΑΣΟΚ κ. Ἄννα Καραμάνου, ἡ ὅποια εἶναι ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τοῦ ἄδατου τοῦ Ἁγίου Ὅρους, ὑπὲρ τῆς χειροτονίας γυναικῶν καί ἡ ὅποια πρωτοστάτησε στήν ἐκδοση ψηφίσματος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου, τό ὅποιο θεωρεῖ ὅτι στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἡ γυναίκα καταπιέζεται ὅπως καί οἱ γυναῖκες μέ τίς μπουργκες στό Ἀφγανιστάν!

Ἡ κ. Καραμάνου κατηγοροῦσε καί πάλι Ἐκκλησία καί Πολιτεία γιά δίωξη τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καί τῆς διαφορετικότητας!

Ὅμως ἡ κ. Καλομοίρη (τῆς ὁποίας τό βουδιστικό ὄνομα εἶναι Κάρμα Τσέ Οὐάν Τσό Ἔτσο) δέν δικαζόταν γιά τίς θρησκευτικὲς της πεποιθήσεις, οὔτε καί εἰσέπραξε ἀρνητικὴ ἀπάντηση τῆς Πολιτείας. Ἀπλῶς ἀπέφευγε καί ἀποφεύγει νά ζητήσῃ ἄδεια λειτουργίας βουδιστικοῦ εὐκτηρίου οἴκου, γι' αὐτό καί μέχρι τώρα καταδικάζοταν.

Σύμφωνα μέ τόν Ἀντιπρόεδρο τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κ. Ἀναστάσιο Μαρίνο, τό βουδιστικό αὐτό Κέντρο, πού ἐπίτηδες δημιουργήθηκε ἀπέναντι ἀπὸ τό Ἅγιον Ὅρος, θά πρέπει νά σφραγισθεῖ καί νά κατεδαφισθεῖ (βλ. Ἀναστ. Μαρίνου, Ὁ Βουδισμός στίς πύλες τοῦ Ἁγίου Ὅρους, Ἀθήνα 1997).

Εἶναι ἀξιοσημείωτο ὅτι ἡ δίωξη ἐναντίον τῆς κ. Καλομοίρη γιά παράνομη λειτουργία εὐκτηρίου οἴκου ἀσκήθηκε αὐτεπαγγέλτως ἀπὸ τόν εισαγγελέα καί ὄχι ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Ἀντιθέτως, ἡ κ. Καλομοίρη, ἡ ὅποια ἐμφανίζεται ὡς διωκομένη δῆθεν γιά τίς ιδέες της, ἐμήνυσε τοὺς κληρικούς μάρτυρες τῆς ὑποθέσεως.

Ἐμεῖς πάντως νιώθουμε - παρὰ τὴν ἀθώωση τῆς κ. Καλομοίρη - ἠθικὴ ἱκανοποίηση, διότι μέ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἐπράξαμε τό καθήκον μας.

Κάποιος ἐκκλησιαστικός ὑψηλά ἱστάμενος μᾶς εἶπε ὅτι μέ τό θόρυβο πού δημιουργήθηκε τὰ τελευταῖα χρόνια γύρω ἀπὸ τό θέμα αὐτό, «τούς κάναμε διαφήμιση»! Εἶναι ντροπὴ νά λέγονται τέτοια πράγματα. Τό ἀντίθετο ἀκριβῶς συνέβη. Μέ τὴ δημοσιότητα πού πῆρε τό θέμα καί μέ τὴ δικαστικὴ δίωξη, ἡ βουδιστικὴ ὀργάνωση ξεσκεπάστηκε, διασπάσθηκε, σχεδόν ἐξουδετερώθηκε. Τουλάχιστον δέν θά μπορεῖ νά ψαρεῦε στά θολά νερά.

Καί τελικά ὅσες «ἀποφάσεις» καί ἂν βγάλει τό δικαστήριο τῆς παπικῆς Ἱεραῆς Ἐξετάσεως ὅτι ἡ γῆ δέν κινεῖται, τό θαρραλέο καί ἀληθινό «καὶ ὅμως κινεῖται», τοῦ Γαλιλαίου, θά ἀκούγεται πάντοτε ἐλέγχοντας τὴν πλάνη, τό σκοταδισμό καί τίς σκοπιμότητες.

«ΘΑ ΒΡΕΘΩ ΣΕ ΑΛΛΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ!!...»

Ἀθανασίου Νεοφωτίστου, τ. ἐπ/τοῦ Δ.Ε., Προέδρου τῆς Π.Ε.Γ.

Στὴν τελευταία ἐκθεση βιβλίου στό Πεδίο τοῦ Ἄρεως, παρατήρησα τό ἐξῆς περιεργό σάν φαινόμενο καί σάν διαπίστωση πού μοῦ προκάλεσε φοβερές ἀνησυχίες καί μεγάλη ὀδύνη τῆς ψυχῆς.

Περιφερόμενον στά ἄδεια σχεδόν ἀπό κόσμο περίπτερα, ὅταν σ' ἓνα περίπτερο εἶδα ἀπό μακριά πολλούς νέους νά συνοσίζονται, νά παρατηροῦν μέ πολλή προσοχή τούς τίτλους τῶν βιβλίων καί ν' ἀγοράζουν 2 καί 3 ὁ καθένας ἀπ' αὐτά.

Πλησίασα περιεργός στό περίπτερο, ἔτοιμος νά συγχαρῶ τούς νέους γιά τό ἐνδιαφέρον τους πρὸς τά βιβλία καί τή φιλιαναγνωσία τους. Μόλις ὅμως εἶδα τούς τίτλους τῶν βιβλίων καί τὴν ἀγοραστική μανία τῶν ἐφήβων σ' αὐτό τό εἶδος, «ἔπεσα ἀπό τά σύννεφα» κυριολεκτικά. Τό περίπτερο ἐξέθετε καί διέθετε ἀποκλειστικά καί μόνο βιβλία σατανιστικοῦ περιεχομένου. Συγκράτησα ὀρισμένους ἀπό τούς τίτλους, ὅπως: «Εἶναι πολὺ θαυμάσιο νά εἶσαι σατανιστής», «Τό τάγμα τοῦ σατανᾶ», «Ὁ διάβολος εἶναι ὁ κυρίαρχος», κ.λ.π. κ.λ.π. πού περιεῖχαν ὑπότιτλους «Θ' ἀποκτήσεις ἰσχύ», «Ἡ κυριαρχία τοῦ σατανᾶ στή γῆ», κ.ο.κ. Τά ἐξώφυλλα αὐτῶν τῶν βιβλίων θά μπορούσαν νά χαρακτηριστοῦν «εἰκονοστάσι τοῦ διαδόλου». Εἶναι γνωστό ὅτι ὅλα αὐτά τά βιβλία δοξάζουν τὴν βία, καλλιεργοῦν τὴν νοσταλγία πρὸς τὴ μαγεία καί ἀποδίδουν λατρεία στό σατανᾶ.

Παρατηροῦσα τούς νέους πού συνοσίζονταν στό περίπτερο καί μ' ἐνόησε φοβερά ὄχι μόνο ἡ συγκεκριμένη προτίμησή τους πρὸς τά σατανιστικά ἔντυπα, ἀλλὰ καί ἡ ὅλη τους ἐμφάνιση. Ἦσαν περιεργά ντυμένοι, μέ χλωμά σάν κιωλίνα πρόσωπα, παγερό καί ἀνέκφραστο βλέμμα, ξυρισμένα κεφάλια καί στούς λαιμούς τους εἶχαν κρεμασμένα περιεργά «ἀντικείμενα». Ἕνας νέος διάβαζε ἓνα μικρὸ ἔντυπο (σάν ἐφημερίδα) μέ τίτλο «Νέα τῆς Κόλασης». Ὅλα φανέρωναν πὼς τά παιδιὰ αὐτά, ἀγόρια καί κορίτσια, «ζοῦσαν σ' ἓναν ἄλλο κόσμο».

Ἀπομόνωσα ἓνα ἀπὸ τ' ἀγόρια αὐτά πού μοῦ φάνηκε ἄτομο ἀγαθῆς προαίρεσης καί εἶχε σ'

ἀντίθεση μέ τούς ἄλλους νέους, εὐγενική φυσιογνωμία κι ἐπίασα συζήτηση μαζί του. Στὴν ἐρώτησή μου, γιατί διαβάζει αὐτοῦ τοῦ εἶδους τά βιβλία κι ἂν γνωρίζει πού θά τὸν ὀδηγήσει ἢ ἐνασχόλησή του μέ τὸν κόσμο τοῦ σατανᾶ, μοῦ ἀπάντησε κοιτάζοντας πρὸς τό οὐρανό. «Μ' αὐτά τά βιβλία καί μέ τίς τεχνικές πού μαθαίνω στή "συντροφία" πού πηγαίνω θά βρεθῶ σέ ἄλλη διάσταση, θ' ἀποκτήσω ἰσχύ, θά ἐπιβληθῶ, θά νικήσω τὴν ὑποκρισία τοῦ κόσμου καί σέ συνεργασία μέ τίς ἐπίλεκτες δυνάμεις τῶν πιστῶν ὀπαδῶν τοῦ σατανᾶ θά φέρουμε τὴν κυριαρχία του στή γῆ». Τό παιδί ἔλεγε τό «ποίημά του» καί μολονότι ἔβλεπα τό τεῖχος πού μᾶς χώριζε, τοῦ εἶπα τό ἐξῆς: «παιδί μου, ἄκουσε ἓναν ἄνθρωπο πού ἄσπρισαν τά μαλλιά του στὴν ἐκπαίδευση τῶν νέων κι ἔχει ἀσχοληθεῖ ἀρκετά μέ τό ἀντικείμενο αὐτό πού σέ ἀπασχολεῖ καί σέ παρασεῖρει. Δέν θ' ἀποκτήσεις ὅλα αὐτά, ἀλλὰ θά σοῦ συμβεῖ αὐτό πού εἶπε θῦμα τοῦ σατανιστικοῦ δόγματος, πού τώρα βρίσκεται στή φυλακή: «Ἡ κατάληξη ὅσων ἀσχολοῦνται μέ τό σατανισμό εἶναι ἡ αυτοκτονία, ἢ τό ψυχιατεῖο ἢ ἡ φυλακή».

Εἶπαμε κι ἄλλα πράγματα, τοῦ ἔδωσα καί κάποιες διευθύνσεις γιά περεταίρω συζήτηση, ἀλλὰ δέν ὑπῆρξε συνέχεια. Ὁ Θεός ξέρει ἂν ἔπεσε κάποιος σπόρος ἀνησυχίας στὴν καρδιά αὐτοῦ τοῦ νέου, πρὶν χαθεῖ ὀριστικά.

Ζητῶ συγγνώμη, ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες, γιά τὴ μορφή αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου πού θυμίζει λογοτεχνικές πλοκές μιᾶς ἄλλης ἐποχῆς. Ἡ πραγματικότητα ὅμως ἐπιβάλλει πολλές φορές νά μὴν σταματοῦμε μόνο σέ θεωρητικές τεκμηριώσεις καί ἐπιστημονικές ἐπιχειρηματολογίες σέ τέτοιου εἶδους θέματα, ἀλλὰ νά παρουσιάζουμε διωματικές καταστάσεις πού φωτίζουν περισσότερο τὴν ὑπάρχουσα κατάσταση. Πολλοὶ ἀπ' αὐτούς τούς νέους θά καταλήξουν σ' ἐγκλήματα διάφορα καί τότε ὅλη ἡ «ὀργή» μας θά ξεσπάσει σ' αὐτούς, σάν τούς μόνους ὑπαίτιους τῶν πράξεών τους. Θά τοὺς χαρακτηρίσουμε σέ «ἀναλύσεις» στά Μ.Μ.Ε.

καί σέ δημοσιεύματα ἐφημερίδων, ἀλλά καί στίς «κατ' ἰδίαν» συζητήσεις «άνθρωπόμορφα τέρατα», «ἀπάνθρωπα κτήνη», «διεστραμένες φύσεις» κ.ο.κ. Καμμιά ἀναφορά στους ἠθικούς αὐτουργούς αὐτῶν τῶν «καταλήξεων». Καμμιά ἀναφορά στους συγγραφείς καί ἐκδότες αὐτῶν τῶν βιβλίων πού ἀποτελοῦν τρόπον τινά τά ἐμβόλια εισαγωγῆς στά πάσης φύσεως καί μορφῆς ἐγκληματικά δόγματα. Καμμιά ἀναφορά στίς νεοφανεῖς αἰρέσεις καί καταστροφικές λατρεῖες, στίς ὀλοκληρωτικές καί παραθηροσκευτικές ὁμάδες πού μασιτίζουν τή χώρα μας καί πού εἶναι οὐσιαστικοί «ὀδηγοί» τῶν νέων σέ ἀκραιῖες καταστάσεις. Κάποιοι θά μιλήσουν γιά εὐθύνες τῶν γονέων, ἀλλά γενικά καί ἀόριστα «βγάζοντας ἀπ' ἔξω» κάθε δική τους εὐθύνη καί λανθασμένη συμπεριφορά.

Κι ὅμως ἔχουμε εὐθύνη ὅλοι γιά ὅσα συμβαίνουν στους νέους μας καί ὄχι μόνο. Ἔχουν εὐθύνη οἱ γονεῖς, οἱ ἐκπαιδευτικοί, οἱ κοινωνικοὶ φορεῖς, ὁ πνευματικός κόσμος, ἡ Πολιτεία. Ἡ Ἐκκλησία κάνει τό χρέος της στόν τομέα αὐτό, ἀλλά ποιός τήν ἀκούει, ἂν δέν τήν ἀντιμάχονται μέ χαρακτηρισμούς κακόηχους καί παραπλανητικούς.

Κυρίως ἡ σιωπή τοῦ πνευματικοῦ κόσμου εἶναι ἀπαράδεκτη ἕως ἐγκληματική. Δέν εἶδαμε καμμιά καταδίκη ἀπό ἐκπαιδευτικά ἰδρύματα καί ἐκπαιδευτικές ἐνώσεις αὐτοῦ τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν ἐκδόσεων, αὐτῆς τῆς ἀνεξέλεγκτης κυκλοφορίας παιχιδιῶν, video games, ἀφισσῶν καί λοιπῶν ἐκδηλώσεων τῶν πάσης ἀποχρώσεως ἐγκληματικῶν δογμάτων καί συμπεριφορῶν. Θά ἔπρεπε σύσσωμος ὁ πνευματικός κόσμος, τά ἀνώτατα ἐκπαιδευτικά ἰδρύματα τῆς χώρας, οἱ κοινωνικοὶ φορεῖς, ν' ἀναλάβουν ἐκστρατεία ἐνημερώσεως καί νά καταδικάσουν ἀπερίφραστα τήν ἐγκληματική διάδοση ἰδεῶν καί συμπεριφορῶν ἀπ' ὅπου κι ἂν αὐτές προέρχονται.

Ἐμεῖς ὡς Π.Ε.Γ. κάνουμε τό χρέος μας ὡς πρὸς τήν ἐνημέρωση τοῦ λαοῦ μας, ἀλλά δέν ἀρκεῖ ἡ δική μας μόνο προσπάθεια. Παρά τήν ἀμέριστη καί συγκινητική ἀνταπόκριση ἀπό μεγάλο μέρος τοῦ πιστοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ μας, ὑπάρχουν κι ἄλλοι πού θέλουν ν' ἀκούσουν τή γνώμη ἀπό «ἰχνηρά ἢ τρανταχτά ὀνόματα» τοῦ πνευματικοῦ κόσμου. Ἄς μιλήσουν λοιπόν τά ὀνόματα αὐτά. Γιατί σιωποῦν; Ἄς μιλήσουν, ὄχι μόνο μεμονωμένα, ἀλλά ὡς Ἀκαδημία, Πανεπι-

στήμια, Ἀνώτατες Σχολές, Ἐκπαιδευτικές Ἐνώσεις.

Ἄς καταδικάσουν ἐπίσημα τήν ἐπιχειρούμενη διά τῶν πολυαρίθμων ὁμάδων ἀλλοίωση τοῦ θρησκευτικοῦ καί ἐθνικοῦ φρονήματος τῶν Ἑλλήνων. Δέν μπορεῖ, εἶναι ἀδιανόητο, νά μὴν ἔχουν ἐπισημάνει, ὅτι οἱ ὁμάδες πού δροῦν στή χώρα μας διαμορφώνουν ἕναν ἄλλο τύπο ἀνθρώπου, πού δέν θά ἔχει καμμιά σχέση μέ τόν Ἑλληνα ὅλων τῶν ἐποχῶν. Ἡ διαστροφή πού ἐπιφέρει ἡ πλάνη καί ἡ ἐνασχόληση μέ ὅλες τίς μορφές τοῦ ἀποκρουσμοῦ ἀπειλοῦν νά γκρεμίσουν τά θεμέλια τῆς κοινωνίας μας καί τοῦ ἔθνους μας.

Πολλές φορές, φίλοι ἀναγνώστες, ἡ στάση καί ἡ γραφή πνευματικῶν ἀνθρώπων τοῦ φιλολογικοῦ καί λογοτεχνικοῦ χώρου, ἀποτελοῦν προθάλαμο εισαγωγῆς νέων ἀνθρώπων σέ λατρεῖες καταστροφικές καί σέ ἀποκρουστικὲς σατανιστικὲς περιπέτειες. Ὁδυνηρὴ ἐντύπωση μοῦ ἔκανε ἡ ὁμολογία ἐνός νέου, σέ ἐκπομπή ραδιοφώνου, πού εἶπε μέ ἀπελπιστική ἔκφραση: Διάβασα σέ βιβλίο τοῦ Ν. Καζαντζάκη ὅτι «ὄλα αὐτά τά κορμιά πού βλέπουμε θά σαπίσουν. Τίποτα δέν ὑπάρχει. Δέν μέ γεμίζει τίποτα. Ζῶ δηλ. γιά νά πεθάνω». Αὐτό τό νεαρό ἄτομο ἂν βρεθεῖ ἀντιμέτωπο μέ κάποιον τοῦ χώρου τοῦ ἀποκρουσμοῦ πού θά τοῦ ὑποσχεθεῖ «λύση» στά ὑπαρξιακά του «ἀδιέξοδα», θά προσχωρήσει στή «συντροφιά» του καί θά γίνῃ πειθίγιο ὄργανό του. Τά μηδενιστικά «πιστεύω» τοῦ καθενός, ὅταν μάλιστα προέρχονται ἀπὸ ἀνθρώπους μέ λογοτεχνικὲς περγαμηνές ἀποτελοῦν ἐγκληματικὲς διδαχὲς γιά τούς νέους, πού εἶναι εὐπλαστοὶ καί ἀγνοὶ καί δέν εἶναι «δύσκαμπτοι καί δυσήνιοι», ὅπως εἴμαστε οἱ μεγάλοι κατὰ τήν ἔκφραση παιδαγωγοῦ τῆς παλαιᾶς σχολῆς.

Ἐξαγγελίες τοῦ τύπου: «δέν πιστεύω, τίποτα, δέν ἐλπίζω τίποτα...» τραυματίζουν ἀνεπανόρθωτα τίς ἀγνές ψυχές τῶν παιδιῶν πού ἐπισκέπτονται τόν τάφο τοῦ ἀναφερόμενου λογοτέχνη καί μάλιστα ὁμαδικά τῇ συνοδείᾳ τῶν ἐκπαιδευτικῶν τους. Τά παιδιά αὐτά πού δέν θά πιστεύουν σέ τίποτα καί προπαντός δέν θά ἐλπίζουν τίποτα, νομίζοντας ὅτι ἔτσι εἶναι «ἐλεύθεροι» ἀνθρωποὶ κατὰ τήν ἐπιγραφή, εἶναι ἔτοιμα νά δεχθοῦν ὅποιαδήποτε ἄλλη μηδενιστικὴ διδαχὴ. Ὅπως μᾶς πληροφοροῦν Πρωτοβουλίες Γονέων τοῦ

Η «ΓΝΩΣΤΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ»

της κ. Άννας Μπουρδάκου
 Άντιπροέδρου του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ.

Η εταιρία «Σκοπιά» στο περιοδικό της «ΕΥ-ΠΝΑ» στις 22-2-'02, όπου έξιμνεϊ την Ελλάδα, ή όποία ύποστηρίζει τά θρησκευτικά δικαιώματα (σέ παλαιότερα έντυπά της τήν κατηγορούσε) κά-νει και αναφορά σέ άνωτερους άξιωματούχους, οι όποιοι «έχουν και φήμη δικαίων ανθρώπων» και τούς παρεχωρήθει τό κλειστό Γυμναστήριο στό Μαρούσι για τήν συνέλευσή τους στις 27 έως 29 Ιουλίου του 2001. Φυσικά δέν παραλείπει νά κατηγορεί και τήν Όρθόδοξη Έκκλησία για παρεμβάσεις και πιέσεις εκ μέρος του κλήρου, οι όποϊες όμως δέν απέδωσαν. Στην σελ. 11 γράφει

ότι τό Ύπουργείο Έθνικης Παιδείας και Θρησκευμάτων είχε άναγνωρίσει τούς «μάρτυρες του Ίεχωβά» ως γνωστή θρησκεία και παραθέτει τό Κυβερνητικό έγγραφο: «Οί Χριστιανοί Μάρτυρες του Ίεχωβά θεωρούνται από τή διοίκηση ως γνωστή θρησκεία... μέ όλες τίς έννομες συνέπειες πού άπορρέουν από τό γεγονός αυτό. Κατά τό άνωτέρω άρθρο του Συντάγματος προστατεύονται ως στοιχεία τής έλευθερίας τής θρησκευτικης τους συνείδησης, ή έλευθερία τής λατρειας τους, ό τρόπος και τά μέσα έκφρασης τής λατρειας και ή έλευθερη έπιλογή τους ως προς τόν τρόπο διοίκησης και

έξωτερικου, σχηματίζονται ουρές στον τάφο του όνομαζόμενου «μαύρου πάπα» του σατανισμού Άντον Λαβεί, ιδρυτου τής «σατανιστικης Έκκλησίας» στις Η.Π.Α. για νά «προσκυνησουν» και νά διαβάσουν τή φρικτή έπιγραφή, πού ζήτησε νά του γράψουν: «Μετανοιώνω μόνο για τίς καλές μου πράξεις».

Η κατάσταση είναι τραγική. Σήμερα εκατομμύρια παιδιά σ' όλο τόν κόσμο διαβάζουν βιβλία σατανιστικου περιεχομένου, παρακολουθουν άνάλογες ταινίες, παίζουν διαβολικά έπιτραπέζια παιχνίδια ή περνουν ώρες πολλές μόνοι τους στο διάδίκτυο, άναζητώντας σατανιστικές ιστοσελίδες. Οί «άγγελίες» πού καταχωρούνται στις «σελίδες» του internet είναι τόσο άποτρόπαιες και άνατριχαστικές πού γεννούν τήν άπορία και τήν άνησυχία, γιατί δέν ύπάρχει κανείς νά έλέξει αυτά τά πράγματα; Αιτή ή άνεξέλεγκτη «πορεία» στην ένασχόληση και «λατρεία» του Σατανά οδηγεί σίγουρα σέ άλλες άνεξέλεγκτες καταστάσεις και σέ κάποιο «όδυνηρό ξύπνημα» κατόπιν έορτης.

Η πανδημία μάλιστα πού έχει ένσκύψει τελευταία και πού όνομάστηκε «ποτερομανία», και ή όποία «έξαπλώθηκε» μέ τήν άνοχή, τή συμπόρευση ή και τήν προτροπή γονέων και εκπαιδευτικων στην άνάγνωση των βιβλίων τής Τζόαν Κ.

Ρούλινγκ και στή παρακολούθηση των σχετικων ταινιων, έχει «έπιδαρύνει» άπελπιστικά τήν όλη κατάσταση.

Οί νέοι πού έχουν εμπλακει σέ τέτοιου είδους περιπέτειες και ήδονίζονται από τόν κόσμο τής μαγείας και του άποκρυφισμού θά καταφύγουν για νά έπιτύχουν «έξαγνισμό» ή νά έξιμνίσουν τόν «άρχοντα τής γης», ή ν' άποκτήσουν «δύναμη» ή νά βρεθουν σέ «άλλη διάσταση»... στή διάπραξη έγκλημάτων σέ άλλους ή στον έαυτό τους. Και τότε θά αναλυθουμε σέ κροκοδείλια δάκρυα και σέ άνεπίτρεπτους άφορισμούς.

Άς συνέλθουμε λοιπόν όλοι μας, Πολιτεία και λαός, πριν πάμε όλοι «κατά διαβόλου». Κύριε έλέησον.

Υ.Γ.: Πολλοί μās λένε: «Γιατί άνησυχείτε τόσο μέ τίς αιρέσεις και τίς ομάδες. Στο τέλος νικητής κατά του διαβόλου και των όργάνων του θά είναι ό Χριστός και ή Έκκλησία Του».

Δέν πρέπει όμως νά ξεχνουμε, άγαπητοι μας φίλοι, ότι χάνονται ψυχές, πολλές ψυχές και γι αυτές τίς ψυχές έχυσε τό αίμα Του στή γη ό Κύριός μας. Η άγωνία Του γι αυτές τίς ψυχές πρέπει νά γίνει και δική μας άγωνία.

οργάνωσης κάθε εκκλησίας ή μάλλον - ευρύτερα - κάθε θρησκευτικής συσσωμάτωσης... Η προστασία αυτή σαφώς εκτείνεται και στον περιβάλλοντα χώρο και χώρο διοίκησης ή των εγκαταστάσεων στο Μαρούσι (τό γραφείο τμήματος των Μαρτύρων του Ίεχωβά) χώρο **ιερό και καθαγιασμένο, αφιερωμένο** στη λατρεία του Θεού. Αυτές οι εγκαταστάσεις αποκαλούνται **Μπέθελ**, δηλαδή **"Οίκος Θεού"** » (οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Γιά να μὴν ἀδικηθεῖ ἡ γνωστή ἐταιρεία θά γίνεῖ ἀναφορά στή πλέον σημαντικὰ τῆς «δόγματα» ἀπό τὴν ἀρχὴ τῆς ἰδρύσεως τῆς σάν σωματείου, τὸ 1884, ἀπὸ τὸν Κάρολο Ρῶσσελ, ὁ ὁποῖος στή ἀρχὴ ἔκαμε μιὰ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρηση («**Σκοπιὰ**» **1955 σελ. 193**), πού ἀργότερα μεταβλήθηκε σὲ Ἀνώνυμη Ἐταιρεία μὲ κύριο μέτοχο τὸν ἴδιο τὸν Κ. Ρῶσσελ καὶ μὲ τίτλο Φυλλαδικὴ Ἐταιρεία Σκοπιὰ τῆς Σιών (Inc), ὅπως διαβάζουμε στὶς δύο σφρα-

SIEGEL DER GESELLSCHAFT, 1884

SIEGEL DER GESELLSCHAFT, 1956

Ἡ σφραγίδα τῆς «Σκοπιᾶς» τὸ 1884 καὶ τὸ 1956.

Ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου «Ἡ λατρεία τῆς Σκοπιᾶς», τομ. Α' σελ. 14.

γίδες τῆς Σκοπιᾶς (ἡ μία ἔχει ἡμερομηνία 13 Δεκεμβρίου καὶ ἡ ἄλλη 15 Δεκεμβρίου). Ἕνα παράδειγμα τῆς ἀξιοπιστίας τῆς ἐταιρείας.

Πέραν ὅμως τῶν περιπετειῶν καὶ τῶν διαπλοκῶν κατὰ τὴν ἱστορικὴ διαδρομὴ τῆς ἐταιρείας, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὸ «θρησκευτικό» τομέα, ὥστε νὰ γίνουν γνωστά τὰ διδάγματα τῆς γνωστῆς «θρησκείας».

Κατ' ἀρχὴν ἡ λέξη καὶ μόνο **θρησκεία ἦταν ἀπορριπτέα** ἀπὸ τὴν ἐταιρεία μετὰ βδελυγμίας. Γράφει σχετικὰ γιὰ τὸ θέμα:

-1930 «Ἐχθροί» σελ. 102: «Ἡ θρησκεία εἶναι εἰς ἅμεσον ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ καὶ εἶναι διαβολικὴ καὶ συνεπῶς εἶναι ἐκ τῶν μεγαλύτερων ἐχθρῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ βδέλυγμα».

-1936 «Πλούτη» σελ. 101: «Ἡ θρησκεία εἶναι ἀναπόσπαστο μέρος τῆς ὀργανώσεως τοῦ Σατανᾶ. Ἀπὸ τοῦ καιροῦ τοῦ Νεβρώδ ὁ διάβολος

μετεχειρίσθη τὴν θρησκεία γιὰ νὰ ὀνειδίσει τὸ ὄνομα τοῦ Ίεχωβά Θεοῦ»

Βέβαια ἐκεῖνο πού χαρακτηρίζει τὴν ἐταιρεία εἶναι ἡ συνεχὴς ἀλλαγὴ «δογμάτων», πρᾶγμα πού δὲν συνάδει μὲ κάθε «γνωστὴ θρησκεία». Ἔχουμε ἤδη ἀσχοληθεῖ μὲ τὸ τί ἔχει διακηρύξει κατὰ διαστήματα γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ὅτι ἔχει π.χ. θεϊκὴς ιδιότητες, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὁ Θεός. Ὅτι εἶναι βασιλεύς, ἀλλὰ δὲν βασιλεύει μόνος του, ἀλλὰ ἔχει καὶ 144.000 συμβασιλεῖς καὶ μάλιστα εἶναι βασιλεῖς 1.000 κατὰ γράμμα ἐτῶν. Ὅτι ἔχει προθεσμία λήξεως ἢ βασιλεία Του κ.ο.κ.

Ἄς ἔλθωμε ὅμως σὲ ἓνα πολὺ βασικὸ δόγμα τῆς χριστιανικῆς μας πίστεως. Στὸ δόγμα περὶ Ἁγίας Τριάδος καὶ Ἁγίου Πνεύματος, γιατί σίγουρα δὲν μπορεῖ νὰ ὀνομάζεται ἢ νὰ χαρακτηρίζεται κάποιος χριστιανός, ὅπως γράφει τὸ ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἂν δὲν πιστεύει στὴν Ἁγία Τριάδα. Νὰ λοιπὸν τί γράφει ἢ «Σκοπιὰ» γιὰ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα:

-1917 «Τετελεσμένον Μυστήριον» σελ. 67: «Ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἡ **προσωπικότης** τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται ἐξ ἀμφοτέρων...».

-1936 «Πλούτη» σελ. 197: «Ἡ λέξις πνεῦμα δὲν σημαίνει ὄν ἢ πρόσωπον ἢ πλάσμα, ἀλλὰ τὴν δύναμιν τοῦ Ίεχωβά Θεοῦ».

-1976 «Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἢ δύναμις» σελ. 12: «Στὴν Ἑβραϊκὴ πνεῦμα σημαίνει ρουάχ, ὅμως οἱ Ἄγγλοι μεταφραστές τὸ ἀποδίδουν ὡς φύσημα, πνοή, θύελλα, ἄνεμο, ἐνεργὸ δύναμη, καθὼς καὶ πνεῦμα».

-1982 «Μπορεῖτε νὰ ζητε...» σελ. 37: «Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δὲν εἶναι Θεός, δὲν εἶναι Πρόσωπο εἶναι ἀπλῶς ἢ ἀπρόσωπη δύναμις τοῦ Ίεχωβά ὅπως ὁ ἠλεκτρισμός ἐνός ἐργοστασίου ἠλεκτρικῆς ἐνέργειας... ».

Ἡ Ἁγία Γραφή ὅμως μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι Θεός, εἶναι πρόσωπο, ἔχει Ἐγώ, ἔχει βούληση, ἔχει δηλ. ὅ,τι χαρακτηρίζει μιὰ ἐνσυνείδητη ὑπόσταση. Πλήθος εἶναι τὰ ἐδάφια στὴν Ἁγία Γραφή ὅπου γίνεται φανερό ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι πρόσωπο.

Ἄν κάποιος τοποθετήσει τὸ δάκτυλό του μετὰ σὲ μιὰ μπρίζα ἢ σὲ ἓνα καλώδιο πού γράφει τὰ χαρακτηριστικὰ «κίνδυνος-θάνατος», θά καεῖ, θά πάθει ἠλεκτροπληξία χωρὶς διάκριση. Ὅμως

το Ἅγιον Πνεῦμα ὅπως διαβάζομε στήν πρὸς **Ρωμαίους η΄ 26**, ικετεύει ὑπὲρ ἡμῶν καὶ μάλιστα μὲ στεναγμούς: «... ἐπειδὴ τό τί νά προσευχηθῶμεν ὡς πρέπει, δέν ἐξεύρομεν, ἀλλ’ αὐτό τό Πνεῦμα **ικετεύει ὑπὲρ ἡμῶν διὰ στεναγμῶν ἀλαλήτων**». Ἰκετεύουν καί προσεύχονται τά ΠΡΟΣΩΠΑ καί ὄχι οἱ δυνάμεις τῆς φύσεως. Τί προσευχή καί ικεσία νά κάνει ὁ ἠλεκτρισμός ἢ ὁ ἄνεμος τῆς «Σκοπιᾶς»; Ποιά σχέση μποροῦν νά ἔχουν τά παραδείγματα τῆς «Σκοπιᾶς» περὶ «ἠλεκτρισμοῦ» καί «θύελλας» κ.λ.π. μέ τήν διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς περὶ Ἁγίου Πνεύματος;

- Στή **«Σκοπιᾶ», 15-2-’98, σελ. 13** διαβάζομε: «Ὅποιος ἔχει γεννηθεῖ ἀπό τόν Θεό δέν ἐμμένει στήν ἁμαρτία, ἐπειδὴ τό **ἀναπαραγωγικό σπέρμα Του** (τοῦ Ἰεχωβά) παραμένει σέ αὐτόν καί αὐτός δέν μπορεῖ νά ἁμαρτάνει ἐπειδὴ ἔχει γεννηθεῖ ἀπό τόν Θεό. Αὐτό τό **ἀναπαραγωγικό σπέρμα** εἶναι τό ἅγιον πνεῦμα τοῦ Θεοῦ».

Ὅλες αὐτές οἱ διδασκαλίες καί δοξασιές τῆς ἐταιρίας, οἱ ἀλλοπρόσαλλες, εἶναι ἀντιγραφικές καί βλάσφημες διότι ἡ ἐταιρία ἀδιαφορεῖ γιά τά λόγια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στό **Ματθ. ιβ΄ 32**: «**Καί ὅστις εἶπη λόγον κατά τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, θέλει συγχωρηθῆ εἰς αὐτόν ὅστις ὅμως εἶπη κατά τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, δέν θέλει συγχωρηθῆ εἰς αὐτόν, οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι**». Αὐτά εἶναι τά λόγια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πού ἀφοροῦν στήν συμπεριφορά τῶν ἀνθρώπων ὡς πρὸς τό πρόσωπο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διότι δέν θά ἦταν ἀσυγχώρητη καί θανάσιμη ἁμαρτία ἡ βλασφημία ἐναντίον τοῦ ἀνέμου, τῆς θύελλας ἢ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ὅπως κηρύττει ἡ Σκοπιᾶ. Ἡ βλασφημία ἀπευθύνεται σέ πρόσωπο.

Ἄλλά μέ τό προσφιλές «ζωηρότερον φῶς» πού ἐπικαλεῖται ἡ «Σκοπιᾶ» βλέπουμε νά ἀλλάζει τή διδασκαλία τῆς καί σέ ἄλλα θέματα, ὅπως π.χ. στό θέμα περὶ Σταυροῦ. Ἄς δοῦμε μερικά παραδείγματα:

-**1956 «Σκοπιᾶ» σελ. 125**: «**Στό 1918 ἡ Σκοπιᾶ ὑπέστη “πύρινο καθαρισμό” καί ἀπαλάχθηκε ἀπό ἐσφαλμένες διδασκαλίες. Μία ἀπό αὐτές ἦταν καί ἡ τιμὴ τοῦ Σταυροῦ**».

-**1968 «Σκοπιᾶ» σελ. 439**: «**Οἱ ἀληθινοὶ Χριστιανοὶ οὐδέποτε ἐσεβάστησαν τόν σταυρό ἢ τόν ἐθεώρησαν ὡς σύμβολον τῆς ἀληθοῦς Χριστιανοσύνης**».

-**1992 «Σκοπιᾶ» 15-11-’92 σελ. 7**: «**Ἡ Ἁγία Γραφή δείχνει ὅτι ὁ Ἰησοῦς δέν ἐκτελέστηκε σέ ἓνα σταυρό ὅπως τόν γνωρίζομε σήμερα ἀλλά ἀπεναντίας σέ ἓνα πάσσαλον... Συνεπῶς ὁ σταυρός ποτε δέν ἀντιπροσώπευε τήν ἀληθινή Χριστιανοσύνη**».

-**1995 «Σκοπιᾶ» 15-5-’95 σελ. 20**: «**Ἐπί πολλά χρόνια οἱ Σπουδαστές τῆς Γραφῆς ἔδιδαν ἐξέχουσα θέση στόν σταυρό ὡς σύμβολο τῆς Χριστιανοσύνης. Μάλιστα φοροῦσαν ὡς κόσμημα μία καρφίτσα πού ἀπεικόνιζε ἓνα σταυρό καί ἓνα στέμμα... Ἐπί δεκαετίες αὐτό τό σύμβολο ἐμφανιζόταν ἐπίσης στό ἐξώφυλλο τοῦ περιοδικοῦ Σκοπιᾶ**».

-**1936 «Πλούτη»**: «... κατέστησε σαφές ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν ἐκτελέστηκε πάνω σέ σταυρό, ἀλλά πάνω σέ ἓνα ὄρθιο πάσσαλο ἢ ξύλο. Ἀντί νά εἰδωλοποιεῖται τό ὄργανο πάνω στό ὁποῖο κρεμάστηκε ὁ Ἰησοῦς πρέπει νά ἀντιμετωπίζεται μέ ἀποστροφή». Προηγούμενος ὅμως ἔγραφε τά ἀντίθετα.

-**1921 «Κιθάρα τοῦ Θεοῦ» σελ. 158**: «**Ἡ ἀπολυτρωτική τιμὴ ἐπρομηθεύθη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Ὁ σταυρός τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ μέγας ἄξων τῆς θείας τῶν πραγμάτων διατάξεως, ἀπό τοῦ ὁποῖου ἀκτινοβολοῦσιν αἱ ἐλπίδες τῶν ἀνθρώπων**».

Ὅτι ἡ «Σκοπιᾶ» ψεύδεται εἶναι φανερό, ὅμως νοθεύει ἀκόμη καί τήν ἱστορία τῆς, αὐτὴ ἢ δῆθεν γνωστὴ «θρησκεία». Τό 1918 ὑπέστη «πύρινο καθαρισμό» διατείνεται, ὅμως ὅτι ἕως τό 1931 στό ἐξώφυλλο τῆς «Σκοπιᾶς» ὑπῆρχε ὁ Σταυρός, ὅπως καί στό βιβλίον τοῦ Ρόδερφορντ.

Εἶναι τελικὰ σοβαρὴ αὐτὴ ἡ ἐταιρία; Μπορεῖ νά θεωρηθεῖ «γνωστὴ θρησκεία»; Ὁ Σταυρός ἀπό μέγας ἄξων καί ἀπολυτρωτικὴ τιμὴ, γίνεται ἀντικείμενο ἀποστροφῆς; Ὅχι μόνον καθαρισμός δέν ἔγινε, ἀλλά συνεχίζεται ἡ τακτικὴ τῶν ἀσταθειῶν στίς δοξασιές τῆς. Δέν διστάζει μάλιστα ἡ «Σκοπιᾶ» στό βιβλίον πού ἔχει ἐκδόσει καί τό ὁποῖο ὀνομάζει Ἁγία Γραφή νά διαστρεβλώνει τά χωρία πού τήν ἐνοχλοῦν, ὅπως π.χ. στό θέμα περὶ Σταυροῦ. Ἀναφέρουμε ἓνα μόνον παράδειγμα ἀπό τό **Ἰωάνν. ιθ΄ 15**: «**Οἱ δέ ἐκράυγασαν ἄρον, ἄρον σταύρωσον αὐτόν**», τό βιβλίον τῆς ἐταιρίας γράφει: «**Ὅσοσο αὐτοὶ φώναξαν πάρε τον πάρε τον κρέμασε τον στό ξύλο**».

Ποιοὶ εἶναι ὅμως γιά τήν «Σκοπιᾶ» ἐκείνοι πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνεται γιά νά ἀναγνωρισθεῖ ὡς «γνωστὴ θρησκεία»; Ἄς δοῦμε μερικά παραδείγματα:

-1984 «Σκοπιά» 15-1-'84 σελ. 29: Ἐδῶ ἡ ἑταιρία παρουσιάζει τόν στρατό τοῦ διαδόλου πού θά παραταχθεῖ κατά τήν μάχη τήν μεγάλη: «*Ἡ ὀργάνωση τοῦ διαδόλου ἀποτελεῖται ἀπό τήν διεφθαρμένη θρησκεία, τούς πολιτικούς καί τό ἐμπόριον... ὁ Σατανάς ὀδηγεῖ τόν μέγα στρατό του, γιά νά ἀντιπαραταχθεῖ στά στρατεύματα τοῦ Ἰεχωβά*». Ποιοί τόν ἀποτελοῦν;

- Προφητεία σελ. 284: «*εἰς τήν πρωτοποριάν βαίνουν οἱ βασιλεῖς, οἱ πρίγκιπες, οἱ πρόεδροι, οἱ κυβερνήται καί οἱ Δικαστικοί καί τό προσωπικόν τῶν μεγάλων δικαστικῶν συστημάτων αἱ βουλαί, αἱ γερουσίαι καί ὅλοι οἱ σχετιζόμενοι μέ τήν πολιτικήν μηχανή τοῦ κόσμου... οἱ ποντίφικες, οἱ ἐπίσκοποι, οἱ καρδινάλιοι, οἱ ἱερεῖς, οἱ ραββῖνοι, οἱ διδάκτορες τῆς θεολογίας οἱ πανοσιολογιάται καί ὅλος ὁ ἄλλος κληρός*».

- Σελ. 285: «*Εἰς τήν γραμμή εὐρίσκονται ἰδιοκτῆται καί ἐκδόται μεγάλων περιοδικῶν*».

- Σελ. 286, 287: «*Ἐπάρχουν ἀκόμη μεγάλα πλήθη... πού ἐπηρεάζονται ἀπό τήν ὀργάνωση τοῦ διαδόλου. Εἰς αὐτά περιλαμβάνονται οἱ ὀδηγοί αὐτοκινήτων, τά νοσοκομειακά σώματα..... οἱ ἰατροί καί οἱ νοσοκόμοι... Τέλος ὑπεράνω καί πάσης τῆς ὀρατῆς αὐτῆς ὀργανώσεως ἀόρατος εἰς ὅλους ἐπιδαίνει ὁ Διάβολος*».

Βάσει λοιπόν τῶν πληροφοριῶν αὐτῶν οἱ ὀπαδοί τῆς «Σκοπιᾶς» οὔτε σέ αὐτοκίνητα πρέπει νά ἐπιδαίνουν, οὔτε τούς ἰατρούς νά ἐπισκέπτονται καί οὔτε σέ νοσοκομεῖα νά νοσηλεύονται, ἀφοῦ οἱ νοσοκόμοι ἀνήκουν στό στρατόπεδο τοῦ Διαδόλου, γιά νά μήν μολύνονται ἀπό τούς σατανικούς ἰατρούς καί νοσοκόμους. Φυσικά τίποτα ἀπό ὅλα αὐτά δέν γίνεται. Ὅλα τά μέσα τά χρησιμοποιοῦν ὅταν ἔχουν ἀνάγκη. Τό ἔχομε ξαναπεῖ, ὀλίγον ἁμαρτία, ἀφοῦ ὑπάρχει συμφέρον, δέν βλάπτει.

Παρ' ὅλα ὅσα γράφουν γιά σατανικούς δικαστές τρέχουν μετά μεγάλης δικομανίας σ' αὐτούς καί εἶναι εὐτυχεῖς ὅταν οἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων τούς εὐνοοῦν. Καί τό κυριώτερον, ζητοῦν νά ἀναγνωρίζονται σάν «γνωστή θρησκεία» ἀπό τίς κυβερνήσεις τοῦ παρόντος σατανικοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖες ὅμως θά καταστραφοῦν μαζί του.

Ἐντύπωση προξενεῖ γιατί εἶναι ἐκτός τοῦ στρατοῦ τοῦ Σατανᾶ οἱ ἐφορίες καί οἱ ἐφοριακοί. Ἴσως γιατί αὐτό ἐξυπηρετεῖ τά συμφέροντα

τῆς ἑταιρίας στόν γήινο παράδεισο πού ὑπόσχεται στους ὀπαδούς της κατά τήν Χιλιετία. Ἐκεῖ «οἱ ἀνεστημένοι», ὅπως γράφει στό βιβλίο της «**Κυβερνήσεις**» σελ. 341-345: «*θά πληρώνουν μικρό ἐλάχιστο φόρο... Ὅλος ὁ πλοῦτος καί ὅλη ἡ δύναμις εἰς τάς χεῖρας τοῦ δικαίου Κυβερνήτου, θά χρησιμοποιηθῇ γιά τήν γενική εὐτυχία*».

Στόν Παράδεισο λοιπόν τόν σαρκικό καί γήινο πού ὑπόσχεται ἡ ἑταιρία, ὅπου θά ἀπολαμβάνουν ὅσοι ἀναστηθοῦν τίς ἄφθονες τροφές καί τά ὠραῖα οἰκήματα, θά ὑπάρχει καί φοροεισπράκτορας: ὁ δίκαιος Κυβερνήτης τόν ὁποῖον δέν ὀνομάζει ἡ ἑταιρία. Ποιός ἄραγε θά εἶναι αὐτός; Ὁ Ἰεχωβά Πατέρας; Ἀλλά αὐτός εἶναι ἀμετακίνητος στόν θρόνο του στόν οὐρανό, ἔτσι τόν θέλει ἡ ἑταιρία. Μήπως ἐννοεῖ τόν Ἰησοῦ Χριστό; Ἀλλά αὐτό εἶναι ἀδύνατον διότι δέν θά εἶναι ὁ μόνος Κυβερνήτης, ἀφοῦ θά ἔχει μαζί του 144.000 συγκυβερνήτες καί συμβασιλεῖς. Τότε ποιός ἀπομένει; Ἀσφαλῶς οἱ ἄρχοντες τῆς ἑταιρίας ἐπὶ τῆς γῆς.

Αὐτά εἶναι μερικά ἀπό τά **γνωστά** τῆς «γνωστῆς θρησκείας». Ἡ Ἁγία Γραφή ὅμως ἄλλα κηρύττει διά στόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τούς Σαδδουκαίους, **Λουκά κ' 35, 36:** «οἱ δέ καταξιωθέντες νά ἀπολαύσωσιν ἐκεῖνον τόν αἰῶνα καί τήν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, οὔτε νυμφεύουσιν, οὔτε νυμφεύονται· διότι οὔτε νά ἀποθάνωσι πλέον δύνανται· ἐπειδή εἶναι ἰσάγγελοι· καί εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, ὄντες υἱοὶ τῆς ἀναστάσεως». Ὁ δέ ἀπόστολος Παῦλος στήν **Α' Κορινθ. στ' 13** λέει: «*Τά φαγητά εἶναι διά τήν κοιλίαν καί ἡ κοιλία διά τά φαγητά· πλὴν ὁ Θεός καί ταῦτα καί ταῦτα θέλει καταργήσει*».

Μέ εὐθύνη καί καθήκον, ἀλλά περισσότερο ἀπό ἀγάπη, ἐκτίθενται αὐτές οἱ κατά καιρούς διδαχές τῆς θεωρούμενης ὡς «γνωστῆς θρησκείας», ἡ ὁποία οὔτε «**γνωστή**» εἶναι, οὔτε «**χριστιανική**» μπορεῖ νά ὀνομάζεται. Τά συμπεράσματα ἅς ἐξαχθοῦν ἀπό ἐκεῖνους πού παίρνουν στά σοβαρά τούς ἰσχυρισμούς τῆς «Σκοπιᾶς» καί τῆς ἀναγνωρίζουν ιδιότητες πού δέν ἔχει. Οἱ ὀπαδοί της καί ὅσοι ἀκούουν τούς «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» κατά τό περίφημο «ἔργο» τους ἅς ἐπιλέξουν ἂν θέλουν νά πιστεύουν ὅπως ἡ γνωστή μετοχική ἑταιρία διακηρύττει ἢ ὅπως διδάσκει ἡ Ἁγία Γραφή.

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΜΥΗΣΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΗ ΜΑΓΕΙΑ; ΧΑΡΡΥ ΠΟΤΤΕΡ

Της καθηγήτριας Έλένης Ανδρουλάκη

Εισαγωγή

Πρόσφατα οι έλληνικοί κινηματογράφοι κατακλύσθηκαν από παιδιά κάθε ηλικίας που έκαναν ουρές για να παρακολουθήσουν τήν ταινία της Warner «Ο Χάρι Πότερ και η Φιλοσοφική Λίθος».

Η ταινία αυτή αποτελεί κινηματογραφική μεταφορά του πρώτου βιβλίου της Joanne K. Rowling¹ *Harry Potter and the Philosopher's Stone*, Bloomsbury, 1997. Αυτό και τα επόμενα τρία βιβλία της Rowling² έχουν τυπωθεί σε 116 εκατομμύρια αντίτυπα και έχουν μεταφραστεί σε 47 γλώσσες³. Τα τέσσερα πρώτα βιβλία του Χάρρυ Πότερ έχουν πουλήσει πολλά εκατομμύρια αντίτυπα, ήταν για πολλούς μήνες στις λίστες των bestsellers και απέσπασαν πολλά βραβεία. Έρευνήτες στις ΗΠΑ αναφέρουν ότι πάνω από τα μισά παιδιά ηλικίας 6-17 ετών στην Αμερική έχουν διαβάσει τουλάχιστον ένα βιβλίο του Χάρρυ Πότερ⁴. Το διαδίκτυο είναι γεμάτο από Fan Clubs του Χάρρυ Πότερ και οι εκδόσεις Ψυχογιός δηλώνουν: «Ένδεικτικός της

“τρέλλας” που λέγεται **χαριποτερομανία** είναι ο αριθμός των γραμμμάτων, των τηλεφωνικών μηνυμάτων και των e-mail που δέχονται καθημερινά οι εκδόσεις Ψυχογιός για τον Χάρρυ Πότερ: μέχρι στιγμής μόνο τα γραμμματα ξεπερνούν τις 7.500!»⁵. Επιπλέον, η Warner έχει υπογράψει αποκλειστική συμφωνία με την Coca Cola, η οποία πληρώνει 150 εκατομμύρια δολάρια, ώστε ο Χάρρυ Πότερ να εμφανίζεται στη συσκευασία και διαφήμιση των προϊόντων της⁶. Ακόμη μαθαίνουμε ότι τα προαύλια των σχολείων στο έξωτερικό είναι γεμάτα βιβλία, κάρτες, αυτοκόλλητα, και άλλα παιχνίδια Χάρρυ Πότερ⁷, πολλά από τα οποία βλέπουμε ήδη και στη χώρα μας.

Ο Χάρρυ Πότερ έχει μπει και στις αίθουσες διδασκαλίας, όπου καθηγητές αναθέτουν στα παιδιά εργασίες πάνω στα βιβλία Χάρρυ Πότερ, παραθέτοντας μάλιστα και έκτενη βιβλιογραφία για τήν μαγεία και τον αποκρουσισμό⁸. Στην Αθήνα κάποια Φροντιστήρια Ξένων Γλωσσών χρησιμοποιούν στις τάξεις τους τα βιβλία στο πρωτότυπο για να αναπτύξουν τήν Αναγνωστική Δεξιότητα (Reading Skills) των μαθητών τους και όχι μόνο. Πολλοί γονείς και δάσκαλοι που φαίνεται να τελούν εν άγνοια δηλώνουν πανευτυχείς που τα παιδιά τους, που δέν αγαπούσαν καθόλου τό διάβασμα, τώρα διαβάζουν μετά μανίας τα βιβλία του ΧΠ (Χάρρυ Πότερ). Ένόψει των Χριστουγέννων όλόκληρες τάξεις Δημοτικών, Γυμνασίων και Λυκείων, ακόμα και όλόκληρα σχολεία στην Αθήνα συνοδευόμενα από τους δασκάλους και τους καθηγητές τους επισκεφθηκαν τους κινηματογράφους για να ωφεληθούν από

1. Η Joanne Kathleen Rowling γεννήθηκε στο Bristol της Αγγλίας τό 1965. Σπούδασε Γαλλική Φιλολογία στο Exeter University, εργάστηκε ως γραμματέας, παντρεύτηκε τό 1992, εγκατέλειψε τό σύζυγό της τό 1993 και βρέθηκε με τήν κόρη της Jessica, με ελάχιστους φίλους και χωρίς οικονομικούς πόρους στο Έδιμבורγο, όπου άρχισε να γράφει τό πρώτο βιβλίο του Harry Potter. Στη συνέντευξή της στους Times, στις 30 Ιουνίου 2000 (<http://www.thetimes.co.uk>) διαβάζουμε ακόμη ότι πέρασε περίοδο κατάθλιψης, και ότι οι «Παράφρονες» (κάποια δαιμονικά όντα που βασανίζουν τούς ανθρώπους στο τρίτο βιβλίο της), δέν είναι άπλως χαρακτήρες, αλλά αποτελούν περιγραφή και μάλιστα συνειδητή της κατάθλιψης που περνούσε.

2. Α. Ο Χάρρυ Πότερ και η Φιλοσοφική Λίθος, Ψυχογιός 1998.

Β. Ο Χάρρυ Πότερ και η Κάμαρα με τά Μυστικά, Ψυχογιός 1999.

Γ. Ο Χάρρυ Πότερ και ό αιχμάλωτος του Άζκαμπάν, Ψυχογιός 1999.

Δ. Ο Χάρρυ Πότερ και τό κύπελλο της φωτιάς, Ψυχογιός 2000.

3. & 4. <http://logosresourcepages.org/potter.htm>.

5. Ο Χάρρυ Πότερ και τό κύπελλο της φωτιάς.

6. http://www.savcharry.com/the_fullstory.html.

7. http://news.24.com/News24/Offbeat/Entertainment/0,4190,2-16-61_1103183,00.html.

8. http://cultureandfamily.org/report/2001-08-29/n_harrypotter.shtml.

τήν ομαδική παρακολούθηση τῆς ταινίας! Κάποια παιδιά μάλιστα πού δέν εἶχαν ἀνακαλύψει μέχρι τότε τόν ΧΠ, μετά τήν ταινία ζήτησαν ἀπό τούς γονεῖς τους νά τούς ἀγοράσουν τά βιβλία.

Ποῖός εἶναι ὁ Χάρου Πότερ

Ὁ Χάρου Πότερ εἶναι ἕνα συμπαθητικό ὀρφανό ἀγόρι, τό ὁποῖο ξεῖ μέ τούς ἀντιπαθητικούς συγγενεῖς του πού τό ἀδικοῦν καί τό κακομεταχειρίζονται. Ὅταν ἦταν μωρό, ὁ κακός μάγος Βόλντεμορτ σκότωσε τούς μάγους-γονεῖς του καί προσπάθησε νά σκοτώσει καί τό ἴδιο, ἀλλά ἐκεῖνο, προικισμένο μέ ὑπερφυσικές δυνάμεις, δέν πέθανε, ἀπέκτησε ὅμως τό σημάδι τοῦ κερανοῦ⁹ στό μέτωπό του, κάτι μέ τό ὁποῖο γίνεται ἀργότερα διάσημος. Ὅταν κλείνει τά 11 χρόνια του λαβαίνει ἕνα γράμμα ἀπό τή Σχολή Μαγείας «Χόγκουαρτς» πού τοῦ προσφέρει ὑποτροφία γιά νά σπουδάσει μαγεία καί τότε μαθαίνει ξαφνικά ὅτι εἶναι μάγος, φυσικά... Καί πολύ καλός μάγος, μάλιστα, ἀφοῦ δέβαια ἐξασκηθεῖ πρῶτα λίγο» (Α' σελ. 66). Ἔτσι ὁ Χάρου γίνεται ἐσώκλειστος σπουδαστής τοῦ Σχολείου Μαγείας καί μυεῖται σιγά-σιγά, ὅπως καί ὁ ἀναγνώστης, στόν κόσμο τῆς μαγείας, ὁ ὁποῖος παρουσιάζεται ἐξαιρετικά γοητευτικός, γεμάτος μυστήριο καί προκλήσεις. Στόν κόσμο τῆς μαγείας καί στά πρόσωπα τῶν μάγων θρῖσκει τήν ἀγάπη, τήν ἀποδοχή, τήν καταξίωση ἀκόμα καί τά ὑλικά ὀφέλη πού τοῦ ἔλειπαν ὅταν ζοῦσε στόν κόσμο τῶν «Μάγκλς»¹⁰, δηλαδή τῶν μή-μάγων, οἱ ὁποῖοι σέ ὅλα τά βιβλία σκιαγραφοῦνται κουτοί ἢ γεμάτοι κακία καί σκληρότητα. Μέχρις ἐδῶ κάποιοι ἴσως νά μὴν ἔδλεπαν τά πράγματα ἀνησυχητικά καί νά θεωροῦσαν τά βιβλία αὐτά ἀπλῆ φαντασία, γιατί ὄχι ἄλλωστε; Ὑπάρχει ὅμως καί συνέχεια.

9. Εἶναι γνωστή ἡ ἀποκρυφιστική σημασία τοῦ συμβόλου τοῦ κερανοῦ ὅπως γιά παράδειγμα ἐξηγεῖται στό: <http://www.exposingsatanism.org/signsymbols.htm> καί στό <http://www.crossroad.to/images/Halloween/Halloween-symbols.htm>.

10. Μάγκλ=ὁ μή-μάγος, ἀπό τήν ἀγγλική λέξη muggle πού σημαίνει μαριχουάνα. Ὁ κόσμος τῆς Rowling ἀποτελεῖται ἀπό μάγους καί Μάγκλς.

Οἱ ἀντιρροήσεις

1. Ἡ συγγραφεύς J. K. Rowling σέ ραδιοφωνική συνέντευξή της (The Diane Rehm Show, WAMU, National Public Radio, October 20, 1999) δηλώνει ὅτι ἔκανε ἔρευνα σέ πρακτικές μαγείας καί παγανισμοῦ ὥστε τά βιβλία της νά εἶναι πῶς ρεαλιστικά. Ἡ ἴδια λέει ὅτι περίπου τό 1/3 ἀπό τίς πρακτικές πού περιγράφονται στά βιβλία της βασίζονται σέ πραγματικές ἀποκρυφιστικές πρακτικές¹¹.

2. Διαβάζοντας καί τά τέσσερα βιβλία ἐπαλήθευσα τά λόγια της Rowling ἢ ὁποῖα ἀποκαλύπτει ὅτι «τά βιβλία γίνονται ὅλο καί πῶς σκοτεινά»¹², κάτι πού ἀποδεικνύεται στό ἐπόμενο τμήμα τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Ὁ ὑπεύθυνος Μέσων Ἐνημέρωσης τῆς Ἑνώσης Παγανιστῶν στήν Ἀγγλία Andy Norfolk δηλώνει: «Ἀνταποκρινόμενοι στόν αὐξανόμενο ἀριθμό ἐρωτήσεων ἀπό νέους ὀρίσαμε ἕναν ὑπεύθυνο νεότητος, ὄχι γιά νά προάγει τόν Παγανισμό... ἀλλά ἀπλῶς γιά νά ἀπαντᾷ στά ἐρωτήματα τῶν νέων καί νά προσφέρει συμβουλές καί πληροφορίες». Ἡ Ἑνωση Παγανιστῶν λέει ὅτι τά βιβλία τοῦ ΧΠ, μαζί μέ κάποιες τηλεοπτικές σειρές ὅπως ἡ «Sabrina the Teenage Witch» εἶναι ἐκεῖνα πού προκάλεσαν τό νέο κῦμα ἐνδιαφέροντος. Ὁ Andy Norfolk ἐπισημαίνει ὅτι οἱ γονεῖς δέν θά πρέπει νά ἀνησυχοῦν μέ τό ξαφνικό ἐνδιαφέρον τῶν παιδιῶν τους γιά τή μαγεία (sic) ἀφοῦ «ὁ Παγανισμός ἀναγνωρίζεται ὡς ἔγκυρη θρησκεία»¹³.

4. Ἡ Ἑνωση Ἐκπαιδευτικῶν καί Πανεπιστημιακῶν Καθηγητῶν στήν Ἀγγλία προειδοποιεῖ γιά τά φαινομενικά ἐπιτυχημένα δημιουργήματα τῆς J. K. Rowling καί καλεῖ γονεῖς καί ἐκπαιδευτικούς νά προσέξουν. Ἡ Ἑνωση τῶν Ἐκπαιδευτικῶν εἶχε ἀπό καιροῦ τήν ἀνησυχία ὅτι τά παιδιά ἀσχολοῦνται μέ ἀποκρυφιστικές ἐμπειρίες. Ὁ Peter Smith, Γενικός Γραμματέας τῆς Ἑνώσης Ἐκπαιδευτικῶν τονίζει: «Τά παιδιά πρέπει νά προστατευθοῦν ἀπό τίς πῶς ἀκραίες

11. <http://www.saltshakers.org.au/html/P/12>.

12. <http://hosted.ukoln.ac.uk/stories/stories/rowling/interview.htm>.

13. http://www.daveandangel.com/CRN/Harry_Potter_Fans_Turn_to_Witchcraft.html.

επιδράσεις του αποκρυφισμού και να διδαχθούν με έναν υπεύθυνο και θετικό τρόπο τους κινδύνους των ταξιδιών στο άγνωστο. Η προεμέρα της ταινίας ΧΠ θα οδηγήσει σε μιὰ ολόκληρη γενιά νέων που θα ανακαλύπτουν τή μαγεία... "Αν και είναι σημαντικό να μὴν υπάρξουν υπερβολικές αντιδράσεις... οἱ κίνδυνοι εἶναι ξεκάθαροι... "Όλο και περισσότερα παιδιά περνοῦν ὥρες μόνα τους στο διαδίκτυο ἀναζητώντας σατανιστικές ιστοσελίδες και ἀνησυχούμε γιατί δέν υπάρχει κανείς γιά νά ἐλέγξει¹⁴...».

5. Τουλάχιστον ἓνα σχολεῖο στήν Ἀγγλία, τό Δημοτικό St. Mary's στο Chatham, Kent ἀπαγόρευσε τά βιβλία τοῦ ΧΠ ἀπο τή βιβλιοθήκη του¹⁵.

6. Μία ἀπό τίς μεγαλύτερες ἀλυσίδες καταστημάτων παιχνιδιῶν στο Ἡνωμένο Βασίλειο, τά «Entertainer» ἀπαγόρευσαν ἐμπορεύματα ΧΠ ἀπό τά ράφια τους. "Ένας ἀπό τούς ιδιοκτῆτες τῶν «Entertainer» ὁ Gary Grant ὁμολόγησε ὅτι πιθανόν νά χάσει κέρδη τῆς τάξεως τῶν 500.000 λιρῶν, ἀλλά ἐξήγησε ὅτι ἀνησυχούσε γιά τήν ἀνεξέλεγκτη κατάσταση, στήν ὁποία θά ὀδηγοῦνταν τά παιδιά¹⁶.

7. Τά βιβλία τοῦ ΧΠ βρίσκονται ἀνάμεσα στά πύ ἀμφιλεγόμενα βιβλία, ὅπως ἀναφέρει τό «Γραφεῖο γιά τήν Ἐλευθερία τῆς Σκέψης τῆς Ἐνωσης Ἀμερικανικῶν Βιβλιοθηκῶν» (American Library Association's Office for Intellectual Freedom). Γιά τά ἔτη 1999 καί 2000 υπάρχουν 1.118 καταγεγραμμένες γραπτές διαμαρτυρίες. Οἱ καταγεγραμμένες διαμαρτυρίες ἀποτελοῦν λιγότερο ἀπό τό 1/4 τῶν πραγματικῶν σέ σχολεῖα καί βιβλιοθήκες πού ζητοῦν τήν ἀπόσυρση τῶν βιβλίων τοῦ ΧΠ μέ τήν αἰτιολογία τοῦ «ἀποκρυφισμού/ Σατανισμού»¹⁷.

8. Στήν Ἑλλάδα Ὁ Σύλλογος Ἐπιστημόνων «Προοπτική», τόν ὁποῖο εὐχαριστῶ θερμά γιά τήν πολύτιμη βοήθειά του, διεξάγει μιὰ εὐρύτερη ἔρευνα τοῦ θέματος, ἡ ὁποία συμπεριλαμβάνει τήν ψυχολογική καί παιδαγωγική διάσταση τοῦ φαινομένου. Ὁ Σύλλογος «Προοπτική» ἐκφράζει τίς ἔντονες ἐπιφυλάξεις του τόσο γιά τόν

Χάρου Πότερ, ὅσο καί γιά τήν τριλογία τοῦ J.R.R. Tolkien «Ὁ Ἄρχοντας τῶν Δαχτυλιδιῶν».

9. Ἀναμενόμενες ἦταν βέβαια καί οἱ ἀντιδράσεις ἀπό τό Χριστιανικό κόσμο τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπό τό μεγάλο ἀριθμό σχετικῶν ιστοσελίδων, πού μπορεῖ κανείς νά βρεῖ μέ τήν βοήθεια μιᾶς μηχανῆς ἀναζήτησης.

10. Καταθέτοντας τήν προσωπική μου ἐμπειρία, θά ἤθελα νά ἐπισημάνω ὅτι στήν Ἀθήνα υπάρχουν εὐαίσθητοποιημένοι γονεῖς καί ἐκπαιδευτικοί, ἱερεῖς καί κατηχητές, οἱ ὁποῖοι ἔχοντας ἐνημερωθεῖ, ἢ ἔχοντας ἀντιμετωπίσει κάποιες ἀπό τίς ἄμεσες συνέπειες τοῦ προβλήματος (ἐκδηλώσεις φόβου, διαταραχές ὕπνου κτλ.) στή ζωή τῶν παιδιῶν τους, προσπαθοῦν νά ἀποτρέψουν καί αὐτόν τόν κίνδυνο πού ἀπειλεῖ τούς νέους. Ἀκούγεται ὑπερβολικό; Μακάρι νά ἦταν.

Τί λένε τά βιβλία

Πρός τό παρόν κυκλοφοροῦν τα τέσσερα πρῶτα βιβλία τῆς σειρᾶς ΧΠ, ἡ ὁποία θά ὀλοκληρωθεῖ μέ ἄλλα τρία. Ἡ Rowling ἤξερε ἀπό τήν ἀρχή ὅτι θά γράψει ἐπτά βιβλία, ἓνα γιά τόν κάθε χρόνο πού βρίσκειται ὁ ΧΠ στή Σχολή Μαγείας - καί ἔχει ὀλοκληρώσει καί τό ἔβδομο βιβλίο της ἐδῶ καί χρόνια¹⁸.

Τά βιβλία προχωροῦν σταδιακά ἀπό τό κακό στο χειρότερο. Γιά παράδειγμα στο πρῶτο βιβλίο οἱ ἦρωες βρίσκουν σημάδια ἀπό τό αἷμα ἑνός ζώου (πού ὅλως τυχαίως! Εἶναι μονόκερος) καί εἶναι μάρτυρες μιᾶς τρομερῆς σκηνης ὅπου τό δαιμονικό πλάσμα πού σκότωσε τόν μονόκερο πίνει τό αἷμα του, ἐνῶ στο τέλος ἀποκαλύπτεται ξαφνικά μέ τρόπο φρικιαστικό ὁ δαιμονισμός ἑνός καθηγητῆ, ὁ ὁποῖος τώρα προσπαθεῖ νά σκοτώσει τό Χάρου.

Στό δεύτερο βιβλίο ὁ μικρός μάγος μαθαίνει πῶς νά καθαρίζει τόν κῆπο ἀπό τούς ἀγριοκαλικάντζαρους πού ταιρίζουν, χωρίς νά τούς λυπᾶται καί ἀργότερα οἱ μαθητές τῆς Σχολῆς Μαγείας μαθαίνουν, ἀνάμεσα σ' ἄλλα, πῶς νά φυτεύουν στο χῶμα μανδραγόρες· οἱ μανδραγόρες εἶναι φυτά, μόνο πού ἀντί γιά ρίζες ἔχουν

14 & 15 & 16. http://www.observer.co.uk/uk_news/story/0,6903,587261,00.html.

17. <http://www.gospelcom.net/apologeticsindex/news1/an011115-10.html>

18. <http://www.thetimes.co.uk-article-0,,2001230004-2001231268,00.html>

μικροσκοπικά, λασπωμένα κακάσχημα μωρά, πού στριγκλίζουν μ' ὄλη τή δύναμη τῶν πνευμόνων τους. Στό ἴδιο βιβλίο διαβάζουμε γιά μιὰ ζωοθυσία, τή θυσία τῆς γάτας τῆς σχολῆς (ἡ ὁποία, προσέξτε, ὀνομάζεται κυρία Νόρις!) καί γιά τό δαιμονισμό μιᾶς μικρῆς μαθήτριας, πού χάνοντας τό ἔλεγχο τῶν πράξεών της, στραγγαλίζει πετεινούς καί ἐπιτίθεται στούς ζωντανούς καί τούς νεκρούς τῆς σχολῆς. Ἡ ἀτμόσφαιρα πλέον εἶναι ἀτμόσφαιρα θρίλερ, ἀφοῦ ὅλοι οἱ μαθητές κινδυνεύουν ἀνά πᾶσα στιγμή νά βρεθοῦν σκοτωμένοι.

Στό τρίτο βιβλίο μαθαίνουμε γιά γλειφιτζούρια μέ γεύση αἵματος - ἐνῶ στό πρῶτο εἶχαμε διαβάσει ἀπλῶς γιά καραμέλες μέ γεύση ἐμετοῦ! - γιά πλάσματα πού ἀλλάζουν συνεχῶς μορφή γιά νά τρομάξουν τούς ἀνθρώπους, γιά διάφορα ἄλλα δαιμόνια καί γιά τούς βασανιστές τῆς φυλακῆς τῶν μάγων, τούς «Παράφρονες», οἱ ὅποιοι εἶναι τρομερά δαιμονικά πλάσματα πού ρουφοῦν τίς ψυχές, ὥστε οἱ ἄνθρωποι νά τίς χάνουν γιά πάντα. Ὁ Χάρρυ ἀκούει τούς πεθαμένους γονεῖς του νά οὐρλιάζουν πρὶν τή δολοφονία τους καί τό κατοικίδιο ζωάκι πού κουβαλᾷ συνέχεια μαζί του ὁ Ρόν καί κοιμᾶται στόν κοιτῶνα τῶν παιδιῶν ἀποκαλύπτεται στό τέλος τοῦ βιβλίου ὅτι δέν εἶναι ἀρουραῖος, ἀλλά μάγος - ἀπό αὐτούς πού μεταμορφώνονται σέ ζῶα - καί μάλιστα κακός.

Τό τέταρτο βιβλίο, εἶναι τό μεγαλύτερο ἀπό ὅλα, ἔχει 654 σελίδες μέ ἐξαιρετικά τρομακτικές σκηνές καί εἶναι αὐτό πού ἡ Rowling ὀρίζει ὡς «τό κεντρικό βιβλίο». «Εἶναι τό βιβλίο στό ὁποῖο ἀρχίζουν οἱ θάνατοι», λέει στούς TIMES καί συνεχίζει λέγοντας ὅτι «θά προκαλέσει ταραχή ἀλλά δέν θά προκαλέσει βλάβη» (sic)¹⁹. Τό τέταρτο βιβλίο ξεκινᾷ μέ μιὰ σειρά φόνων, συνεχίζει μέ ἕναν διαγωνισμό κυριολεκτικά ζωῆς καί θανάτου, ὅπου οἱ ἥρωες καλοῦνται νά νικήσουν βάζοντας στήν πράξη ὅλα τά μαγικά πού διδάχθησαν τά περασμένα τρία χρόνια, καθώς τελειώνει ὁμως ὁ ἀγώνας, ὁ ἕνας ἀπό τούς ἥρωες δολοφονεῖται, καί ἡ ὑπόθεση κορυφώνεται μέ μιὰ σοκαριστική σατανιστική τελετή, τέτοια πού

μόνο ἕνας ἐντελῶς διεστραμμένος νοῦς θά μποροῦσε ποτέ νά συλλάβει.

Κάποιες προεκτάσεις

Ἄκόμα κι ἂν στά βιβλία βρεῖ κανεῖς κάποια δόση χιοῦμορ, κάποια στοιχεῖα φαντασίας καί μιὰ ἐντελῶς φαινομενική παρουσίαση κάποιων ἀξιῶν, πῶς τέτοια βιβλία μποροῦν νά διαβάζονται ἀπό παιδιά; **Πόσο κατάλληλα;** μπορεῖ νά εἶναι βιβλία πού ἔχουν τά ἐξῆς προβλήματα:

α. ἐξοικειώνουν μέ τό κακό, τή μαγεία, τόν ἀποκρυφισμό, τή δαιμονολογία

β. Καλλιεργοῦν τό φόβο

γ. Καλλιεργοῦν ἀρνητικά συναισθήματα

δ. Περιέχουν ἀντιπαιδαγωγικά μηνύματα.

Ἄς σημειωθεῖ ὅτι σέ πολλά σημεία τῶν βιβλίων, τά ὁποῖα ἔχουμε καταγράψει, οἱ ἥρωες μαθαίνουν καί ἐκτελοῦν ξόρκια, φτιάχνουν φίλτρα, κάνουν ἐπικλήσεις, μαθαίνουν καί χρησιμοποιοῦν φράσεις μέ μαγικό ἀποτέλεσμα γιά καλό ἢ κακό σκοπό, ἀνυψώνουν ἀντικείμενα, ἐπικοινωνοῦν μέ νεκρούς, διδάσκονται ἀστρολογία, μαντεία, κατάρες μέ τίς ὁποῖες μποροῦν νά ἐξουσιάσουν, νά βασανίσουν καί νά φονεύσουν²⁰. Τά ἀποκρυφιστικά²¹ καί σατανιστικά σύμβολα καί στοιχεῖα²² εἶναι πολυάριθμα, τό ἴδιο καί οἱ σκηνές πού προκαλοῦν τρόμο, φρίκη καί ἀηδία. **Μέ ὑπουλο τρόπο οἱ μικροί ἀναγνώστες διδάσκονται ὅτι ὑπάρχει «καλή» μαγεία καί ὁ καθένας εἶναι ἐλεύθερος νά διαλέξει μεταξύ «καλῆς» μαγείας καί κακῆς μαγείας.** Ὁ Χάρρυ, ὁ Ρόν καί ἡ Ἑρμιόνη (ὁ χαρακτήρας μέ τόν ὁποῖο ταυτίζονται τά κορίτσια) ἀποτελοῦν πρότυπα γιά τά παιδιά καί αὐτά τά πρότυπα εἶναι νεαροί μάγοι πού πάντα νικοῦν τήν κακή μαγεία μέ τήν «καλή» μαγεία. Οἱ γονεῖς τοῦ Χάρρυ ὑπῆρξαν «καλοί» μάγοι καί τό ὑποκατάστατο τοῦ πατέρα γιά τό Χάρρυ δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τόν «καλό» μάγο Ντάμπλντορ, πού ἀποτελεῖ καί τό πρότυπο τοῦ

20. <http://logosresourcepagew.org/potter.htm>.

21. http://cana.userworld.com/cana_harrypotter.html καί <http://www.crossroad.to/articles2/Halloween2000.html>.

22. † π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, Ἀποκρυφισμός, Γκουρουϊσμός, «Νέα Ἐποχή», (Ἔκδ. Ἰ. Μ. Νικοπόλεως 1990) καί Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου, Ἐκκλησία καί Μάγια, (Ἀποστολική Διακονία 1997).

19. <http://www.thetimes.co.uk-article-0,,2001230004-2001231268,00.html>

ιδανικού πατέρα. Ἡ πλύση ἐγκεφάλου εἶναι σαφής, ἀφοῦ μάλιστα ὑπάρχει καί μιὰ διάχυτη κοροϊδία ἢ ὑποτίμηση γι' αὐτούς πού φοβοῦνται τή μαγεία ἢ τήν ἀντιπαθοῦν ὡς κακή. Ἐναμφίβολα **ὁ Χάρου δημιουργήθηκε γὰ νά μοιάζει μέ νέο σωτήρα:** μόλις γεννιέται θέλουν νά τόν σκοτώσουν, συνέχεια τόν ἀδικοῦν, ἀλλά ἐκεῖνος μέ τρόπο ὑπερφυσικό νικά τούς ἐχθρούς καί σώζει τούς ἄλλους. Ἔς σκεφθοῦμε λίγο ποιός ἄλλος κάνει θαύματα χωρίς τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί θεωρεῖται ἀπό τούς ὀπαδοῦς του «ὁ ἀδικημένος Θεός»;

Ἐπιπλέον, εὐκολα διαπιστώνεται ὅτι οἱ τρεῖς **καλοί** ἤρωες κλέβουν, ψεύδονται, ἐκδηλώνουν ξεκάθαρα μίσος καί ἐκδίκηση, συνεχῶς παραβιάζουν κανόνες καί ὅλα αὐτά γίνονται **πάντα** ἀποδεκτά ἢ καί ἐπιβραβεύονται. Προσέξτε τό ἀκόλουθο παράδειγμα:

«Πολύ καλά», τόν ἐνθάρρυνε ἡ καθηγήτρια ὅταν τελείωσε. «Βρῆκες λοιπόν πού ἦταν ἡ εἴσοδος, παραβιάζοντας ὅλους τούς κανονισμούς τῆς σχολῆς. Ὀφείλω νά τονίσω... Ἀλλά πῶς στό καλό, βρε παιδάκι μου, βγήκες ζωντανός ἀπό ἐκεῖ μέσα;... Ὁ Χάρου κοίταξε ἐνστικτωδῶς τόν Ντάμπλντορ. Ἐκεῖνος τοῦ χαμογέλασε ἀχνά» (Β' σελ. 344)... «Ἄν δέν μέ ἀπατᾶ ἡ μνήμη μου, σᾶς εἶχα προειδοποιήσει ὅτι θά ἀποβληθεῖτε ἂν συνεχίσετε νά παραβιάζετε τούς κανόνες τῆς σχολῆς», εἶπε ὁ Ντάμπλντορ. Ὁ Ρόν ἄνοιξε τρομαγμένος τό στόμα. «Πράγμα πού ἀποδεικνύει πῶς ὀρισμένες φορές, ἀκόμα καί οἱ πιο σῶφρονες ἀπό μᾶς πρέπει νά καταπίνουμε τή γλώσσα μας», συνέχισε ὁ Ντάμπλντορ χαμογελώντας. «Θά ἀπονεμηθεῖ καί στούς δυό σας τό εἰδικό βραβεῖο ἐξαιρετικῶν ὑπηρεσιῶν πρός τή σχολή καί... χμ... γιά νά σκεφτῶ... ναι, διακόσιοι βαθμοί...» (Β' σελ. 347-348).

Συμπεράσματα

Ἀκολουθοῦν κάποια ἐνδεικτικά λόγια τῶν ἰδίων τῶν παιδιῶν πού βρήκαμε στό διαδίκτυο²³ καθώς καί στήν ἐλληνική ἔκδοση τῶν βιβλίων:

1. Κορίτσι 12 ἐτῶν: «Τώρα τά ἔχω διαβάσει ὅλα πάνω ἀπό τρεῖς φορές. Κάθε φορά πού γί-

νεται αὐτό ταξιδεύω σ' ἕναν κόσμο μαγικό καί μιμοῦμαι τούς τρεῖς φίλους. Θά ἤθελα καί ἐγώ νά γίνω μάγος».

2. Κορίτσι 15 ἐτῶν: «Μακάρι νά ὑπῆρχε στήν πραγματικότητα ἕνα τέτοιο σχολεῖο καί γιά μένα».

3. Κορίτσι 13 ἐτῶν: «Ἀγαπητοί φίλοι τοῦ Harry Potter. Εἶμαι, θά ἔλεγα, μία ἀπό τούς πιο «φάν» ἀνάμεσα σας. Νά φαντασθεῖτε γιά μιὰ περίοδο διάβαζα ξανά τό πρῶτο βιβλίο καί συνέχεια μέ τά ὑπόλοιπα καί μόλις τελείωνα τό τέταρτο ἄρχιζα πάλι τό πρῶτο. Μοῦ εἶχε γίνει ψύχωση. Ἀφοῦ τά τέσσερα βιβλία τά διάβασα σέ ἕξι μέρες μαθημάτων. Ὅμως κατάλαβα ὅτι ὁ Harry εἶναι μία ἀγάπη μεγάλη καί ὅτι δέν πρέπει νά γίνεται ἐμμονή...».

4. Ἀγόρι 10 ἐτῶν: «Μᾶλλον ὑπάρχει κάποια πόλη μάγων κοντά στό σπίτι μου... Κι αὐτή ἡ κυρία πού μένει ἀπέναντι εἶναι κάπως παράξενη. Μπορεῖ νά εἶναι μάγισσα».

5. Ἀγόρι 10 ἐτῶν: «Δέν πιστεύω ὅτι ὑπάρχει κάποια πόλη μάγων κοντά στό σπίτι μου, ἀλλά μακάρι νά ὑπῆρχε γιατί θά ἤθελα νά εἶμαι μάγος!».

6. Κορίτσι 9 ἐτῶν: «Πιστεύω ὅτι πραγματικά ὑπάρχει μιὰ πόλη μάγων κοντά στό σπίτι μου. Βλέπω συνέχεια περιέργα ὄνειρα. Οἱ φίλοι μου λένε πῶς ἔχω τρελλαθεῖ, ἀλλά εἶναι ἀλήθεια. Ὅταν περπατῶ στό δρόμο βλέπω κάποιους γέρους παράξενους ἀνθρώπους πού φορᾶνε... γυαλιά... καί μανδύες. Τί ἄλλη ἀπόδειξη θέλουν;... ».

7. Ἄλλο κορίτσι: «Ὅλοι "βασανίζομαστε" ἀπό κάποιον καθηγητή. Ὁ Σνέιπ μοῦ θυμίζει τόν καθηγητή τῶν Μαθηματικῶν, ὁ ὁποῖος τό δίχως ἄλλο θά ταίριαζε πολύ μέ τό Σνέιπ».

8. Κορίτσι 9 ἐτῶν: «Εἶμαι φανατική ἀναγνώστρια τοῦ Χάρου Πόττερ καί θά ἤθελα πολύ νά ὑπῆρχε μαγεία σ' ἀλήθεια, ὅπως καί πολλοί ἄλλοι... Βέβαια τό τέταρτο βιβλίο μέ τρόμαξε, ἐκεῖ πού ὁ Σέντρικ Ντίγκορ πέθανε καί γιά κάποιο διάστημα ἔβλεπα φρικτούς ἐφιάλτες».

Ἐπίλογος

Ἡ Ἁγία Γραφή λέει «Οὐαί οἱ λέγοντες τό πονηρόν καλόν καί τό καλόν πονηρόν, οἱ τιθέντες τό σκότος φῶς καί τό φῶς σκότος, οἱ τιθέντες

23. [Http://www.harrypotter.gr](http://www.harrypotter.gr).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

π. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΛΕΒΙΖΟΠΟΥΛΟΣ

Τό μήνα Μάιο τοῦ 2002 συμπληρώθηκαν 6 χρόνια ἀπό τήν κοίμηση τοῦ ἀειμνήστου π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου. Ὁ μακαριστός πατήρ ὑπῆρξε ἰδρυτής καί πνευματικός γέροντας τῆς Π.Ε.Γ., πού ἤδη συμπλήρωσε 20 χρόνια ἀπό τῆς ἰδρύσεώς της τό 1982.

Ἡ Π.Ε.Γ., τιμώντας τήν ἐπέτειο τῆς κοιμήσεώς του, πραγματοποίησε μνημόσυνο ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του, τήν 26ην Μαΐου, στό παρεκκλήσιο τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου, στό ἐνοριακό Κέντρο τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγ. Παρασκευῆς, ὅπου γίνεται τό Σεμινάριο Ὁρθόδοξου Πίστεως πού ἱδρυσε ὁ ἀειμνήστος πατήρ καί ἦταν ὁ χῶρος τοῦ πνευματικοῦ του ἔργου ἐπί μίαν δεκαετίαν περίπου.

Στό μνημόσυνο παρευρέθησαν ὅλοι σχεδόν οἱ συνεργάτες τῆς Π.Ε.Γ., πού οἱ περισσότεροι

ὑπῆρξαν πνευματικά του παιδιά, ἀλλά καί πολλοί φίλοι τῆς Ἐνώσεώς μας ἀπ' ὅλες τίς περιοχές τῆς Ἀττικῆς. Ἦρθαν ὅλοι στό Ἐνοριακό Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς γιά νά ἐκδηλώσουν τήν εὐγνωμοσύνη τους πρὸς τόν μακαριστό γέροντά μας γιά τήν προσφορά του πρὸς αὐτούς μέ τά σεμινάρια, τίς ὁμιλίες του καί τίς νουθεσίες του ἐπί πολλές δεκαετίες πού ὑπῆρξε ποιμένας καί εἶχε ἀναλάβει τό διακονήμα τοῦ ἀντιαιρετικοῦ ἔργου, τό ὅποιο τοῦ ἀνέθεσε ἡ ποιμένουσα Ἐκκλησία.

Ἐμεῖς οἱ συνεργάτες τῆς Π.Ε.Γ. εἶχαμε τήν ἐξαιρετική τιμή νά τελοῦμε ἐπί σειράν ἐτῶν «ὑπό τās διαταγās του», εἴτε ὡς ἀκροατές σέ Συνέδρια καί Ἡμερίδες πού ὀργάνωνε, εἴτε ὡς βοηθοί του στό πολύπλευρο ἔργο του, καθ' ὅλη τήν πολυτάραχη ποιμαντική του διακονία κατά τίς τελευταῖες δεκαετίες τῆς ζωῆς του.

τό πικρόν γλυκύ καί τό γλυκύ πικρόν»²⁴ (Ἄλλοίμονο σ' ἐκείνους πού λένε τό κακό καλό καί τό καλό κακό, πού παρασταίνουν τό μαῦρο ἄσπρο καί τό ἄσπρο μαῦρο, πού κάνουν τό πικρό γλυκό καί τό γλυκό πικρό).

Καί ὁ Γέροντας Παῖσιος λέει «Ὁ Θεός νά βάλη τό χέρι Του γιατί τώρα δέν βοηθοῦνται νά ἀλλοιώνωνται τά παιδιά, μέ τήν καλή ἔννοια, ἀλλά νά δαιμονίζωνται»²⁵.

Ἄς λυπηθοῦμε τά παιδιά μας καί ἄς ἀναλογισθοῦμε τίς εὐθύνες μας ἀπέναντί τους καί ἀπέναντι στήν ἀπέραντη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. † π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, Ἀποκρυφισμός, Γκουρουϊσμός, «Νέα Ἐποχή». Ἐκδόσεις

24. Ἡσαΐας 5:20.

25. Γέροντος Παῖσιου Ἀγιορείτου. Λόγοι Α', Μέ πόνο καί ἀγάπη γιά τόν σύγχρονο ἄνθρωπο, Ἐκδόσεις: Ἱερόν Ἡσυχαστήριον «Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης 1998, σελ. 303.

Ἱερῶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως, Πρέβεζα 1990.

2. Μητροπολίτου Φθιώτιδος Νικολάου. Ἐκκλησία καί Μάγια. Ἐκδόσεις Ἀποστολικῆς Διακονίας 1997.

3. † π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου. Ὁ Ἀποκρυφισμός στό Φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας (Τεύχη 16-20). Ἐκδόσεις Διάλογος 1996.

4. † π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου. Νεοσατανισμός - Ὁρθόδοξη Θεώρηση καί Ἀντιμετώπιση. Ἐκδόσεις Διάλογος 1996.

5. The Penguin Dictionary of Religions. Edited by John R. Hinnells, Penguin books 1984.

6. William Schnoebelen. Wicca Satan's Little White Lie. Chick Publications, USA 1990.

7. Οἱ ἠλεκτρονικές πηγές πού προαναφέρθησαν. (Ἐλήφθησαν τό Δεκέμβριο τοῦ 2001 καί τόν Ἰανουάριο τοῦ 2002).

Τὴν τελευταία δεκαετία, πού ὑπῆρξε καί ἡ πλέον παραγωγική στή συγγραφική του δράση, ἀντιμετώπισε πολλές δυσκολίες λόγω τῶν περιπετειῶν τῆς υγείας τοῦ ἰδίου καί τῆς πρεσβυτέρας του. Ὁσοι ζήσαμε κοντά του μένουμε κατάπληκτοι, πῶς αὐτός ὁ ἀσθενικός, λιπόσαρκος, μέ τό ὀλίγο φῶς κληρικός δούλευε ἀκατάπαυστα μέρα καί νύχτα. Ἐγραφε καί διάβαζε μόνο μέ τήν ἐλάχιστη ὄραση πού τοῦ εἶχε ἀπομείνει στό ἓνα μάτι, ἀφοῦ τό ἄλλο ἦταν τελείως τυφλό. Καί μετά ἤρθε ἡ μεγάλη ἀρρώστια πού τοῦ ἔφαγε τά σωθικά. Ποτέ ὅμως δέν τόν ἀκούσαμε νά ἐκφράσει καί τό παραμικρό παράπονο. Πίστευε, ὅπως ὅλοι οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, στήν ἀξία τῆς δοκιμασίας. Ὁ καλός ποιμὴν ὁμολογεῖ τίς δοκιμασίες ὡς εὐκαιρίες. «Μέσα τους ἀνιχνεύει τά ἀποτυπώματα τοῦ Θεοῦ».

Μερικοί πού δέν γνώρισαν ἀπό κοντά ὄλο του τό ἔργο καί ἀπομόνωσαν μία μόνο πλευρά του, τόν ἔκριναν ἀυστηρά, ὅτι ἔδωσε πολύ μεγάλη προσοχή στόν πόλεμο ἐναντίον τῶν αἱρέσεων. Μία τέτοια στάση δέν εἶναι μόνο μεροληπτική, ἀλλά εἶναι καί ἄδικη. «Τό ἔργο τοῦ ποιμένος - ὅπως ἔγραψε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ἱεροθέος σέ ἄρθρο του γιά τόν π. Ἀντώνιο - εἶναι διπλό. Εἶναι ἡ ἀντιλογία ὑπέρ τῆς εὐσεβείας καί ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως. Καί τά δύο αὐτά, λέγει ὁ Σεβασμιώτατος, τά ἔκανε ὁ ἀείμνηστος π. Ἀντώνιος μέ ἔνθεο ζῆλο καί διάθεση πολλή. Ἀσχολήθηκε μέ τήν ἀνάλυση τῆς διδασκαλίας τῶν ποικιλωνύμων αἱρέσεων, ὥστε νά μήν παραπλανηθοῦν ἀπό τόν ἀρχηγέτη τους διάβολο οἱ ἀσθενεῖς τῆ πίστει, ἀλλά ἐνδιαφέρθηκε καί γιά τήν ὁμολογία τῆς πίστεως, ἀφοῦ σέ ὅλα του τά βιβλία παραθέτει τά βασικά στοιχεῖα τῆς πίστεως».

Ἐδωσε μεγαλύτερη προσοχή στόν πόλεμο ἐναντίον τῶν αἱρέσεων γιά δύο βασικούς λόγους κατά τή γνώμη τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Ἱεροθέου. «Ὁ ἓνας, γιατί γνώρισε ὁ ἴδιος τόν βαθύ πόνο τῶν ἀνθρώπων πού εἶχαν μπλεχτεῖ στά δίχτυα τῶν αἱρέσεων καί ἔζησε τό δράμα καί τήν τραγικότητά τους. Ἄλλο εἶναι νά γράφει ἓνας θρησκευολόγος ἐπιστήμονας γιά τίς αἱρέσεις κι ἄλλο ν' ἀντιμετωπίζει ἓνας κληρικός τά δράματα πού δημιουργοῦν οἱ αἱρέσεις στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων καί μάλιστα σέ ἀνθρώπους πού εἶχαν δεχθεῖ τό Ὁρθόδοξο Βάπτισμα. Οἱ ἐπιστήμονες θεολό-

γοι, ἀλλά καί οἱ στοχαστές δέν μποροῦν νά ἀντιληφθοῦν αὐτήν τήν τρομερή παράμετρο. Ὁ ἄλλος λόγος εἶναι ὅτι πολλοί ἀσχολοῦνται μέ τόν πνευματικό καθαρισμό τῶν χριστιανῶν, λίγιοι ὅμως ἔχουν τό χάρισμα νά ἀναλύουν διεξοδικῶς τίς μηχανές τοῦ πονηροῦ. Ἄλλωστε πολλά εἶναι τά χαρίσματα πού συγκροτοῦν τό θεσμό τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἀείμνηστος π. Ἀντώνιος γνώριζε ὅσο ὀλίγοι, γιά νά μήν πῶ ὅτι ἦταν ὁ μόνος γνώστης αὐτῆς τῆς πλευρᾶς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς».

Ὁ «καλός ἀγώνας» τόν ὁποῖο διεξήγαγε στήν ἐπίγεια ζωή του ὁ μακαριστός πατήρ, συνεχίζεται μ' ἓνα λαμπρό ἐπιτελεῖο κληρικῶν, τό ὁποῖο μαθήτευσε γιά πολλά χρόνια κοντά του. Ὁ Διευθυντής τοῦ περιοδικοῦ «Διάλογος» καί νῦν πνευματικός γέροντας τῆς Ἐνώσεώς μας, π. Κυριακός Τσουρός, ὁ ὁποῖος τόν διαδέχτηκε ὡς Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν αἱρέσεων, συμπορεύτηκε μαζί του ἐπὶ 19 χρόνια καί γνώρισε ὅσον ὀλίγοι τόν ἀγώνα καί τήν ἀγωνία του. Μέ τήν συμπαράσταση τῆς Π.Ε.Γ. καί τῶν παλαιῶν λαϊκῶν συνεργατῶν τοῦ ἀειμνήστου πατρός διευθύνει καί κατευθύνει τό ἔργο τῆς διακονίας γιά τίς «ψυχές πού χάνονται» κι ἔχουν ἄμεση ἀνάγκη τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Χριστοῦ.

Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ π. Ἀντωνίου ἀγάλλεται στούς οὐρανοὺς, βλέποντας τό ἔργο του νά συνεχίζεται καί ν' ἀποδίδει καρπούς πολλαπλασίους. Νά ἔχουμε τήν εὐχὴ του.

«...Ὁλόκληρο το ἔργο τοῦ Ἑλληνοῦ πατρός Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου μαρτυρεῖ μία ψυχὴ πού φλέγεται ἀπὸ τό ζῆλο ὑπέρ τῆς Ὁρθοδοξίας, γιά ἐκεῖνο τό μέρος τοῦ χριστιανισμοῦ, πού ἔμεινε διὰ μέσου τοῦ χρόνου - παρ' ὅλες τίς τρομακτικὲς ἐπιθέσεις τῶν ἐχθρῶν του - ἅγιο καί ἄσπιλο...

...Πάντοτε ὁ Θεὸς διετήρησε γιά τόν ἑαυτό του ἓνα ὑπόλοιπο, ἓνα ἅγιο μερίδιο, μεγάλους ἄνδρες γιά νά φέρουν τήν ἀλήθεια στήν τελικὴ καί κατὰ κράτος νίκη. Ὁ πατήρ Ἀντώνιος συγκαταλέγεται μεταξύ αὐτῶν καί γεμίζει τήν ψυχὴ μας ἀπὸ χαρὰ καί ἐλπίδα, βλέποντες πῶς ἡ Ἁγία Ὁρθοδοξία ἔχει πάντοτε τούς εὐλογημένους ἀθλητὲς τῆς».

π. Δημήτριος Staniloae, (Βουκουρέστι)

«ΑΜΑΡΤΙΑΙ ΓΟΝΕΩΝ...»

Ἐλέχθη ὅτι «τό πίο δύσκολο γιά τό σημερινό παιδί εἶναι νά μάθει καλή διαγωγή, χωρίς νά τή βλέπει γύρω του».

Αὐτά πού βλέπουν τά παιδιά καί ἀκοῦνε σήμερα, εἶναι πράγματα πού τά ὀδηγοῦν στούς πίο ὀλισθηρούς δρόμους συμπεριφορᾶς καί ἐπιλογῆς στήν πορεία τῆς ζωῆς τους.

Στά θέματα ἰδίως τῆς Πίστεώς μας πρός τόν Ἀληθινό Τριαδικό Θεό, πολλοί νέοι ζοῦν καί ἀναπτύσσονται σέ ἀδιάφορο οικογενειακό περιβάλλον, ἀποτρεπτικό ὁποιασδήποτε πνευματικῆς καί ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Μερικές μάλιστα φορές ἀντιμετωπίζουν μέσα στό σπίτι τους πορεία πλάνης ἀπό μέρος τῶν γονιῶν τους κι αὐτό εἶναι περισσότερο ὀλέθριο τοῦ πρώτου.

Πρόσφατα μᾶς πῆρε τηλεφώνο στήν Π.Ε.Γ. μία εὐλαθῆς κόρη νά μᾶς πει ἀνάστατη, ὅτι οἱ γονεῖς της ἐγκατέλειψαν τήν Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου μας καί προσχώρησαν σέ νεοπεντηκοστιανή αἵρεση. Ἐπῆγε καί ἡ ἴδια, ὅπως μᾶς εἶπε, νά ἰδεῖ τί συμβαίνει «ἐκεῖ» καί τήν κατέλαβε πανικός, ὅταν παρατήρησε τά «διαδραματιζόμενα» μέ τίς «γλωσσολαλιές» καί τίς ἀλλεπάλληλες ἀσυγκράτητες κραυγές, μέ τή λέξη «ἀλληλουῖα». Ἐπρόκειτο γιά ὀμαδική παραφροσύνη πρόσθεσε στό τέλος τῆς περιγραφῆς της.

«Τί νά κάνω γιά νά τούς ἐπαναφέρω στήν ὀρθόδοξη πίστη;» μᾶς ἐρωτᾷ περιίλυτη ἡ ἐν λόγω κόρη.

Παρέχουμε σέ τέτοιες περιπτώσεις ἀνάλογες ὀδηγίες, μέσω τῶν ἐκπαιδευμένων γιά τό σκοπό αὐτό στελεχῶν μας. Θά θέλαμε ὅμως μέ τό σχόλιό μας αὐτό νά ποῦμε καί κάποια πράγματα περισσότερο, πού θά τά διαβάσουν κι ἄλλοι ἀδελφοί μας, οἱ ὁποῖοι βρῖσκονται σέ παρόμοιες τραγικές καταστάσεις.

Ἡ «υἱκή στοργή» εἶναι μιά ἐξαίρετη ἀρετή πού ὑψώνεται ὡς θυμίαμα ἀνώτερης προσφορᾶς στό θρόνο τοῦ Κυρίου μας. Ὁ Κύριος θά δεχθεῖ τήν εὐλαθῆ αὐτή ἀγωνία καί θά δώσει τή λύση στήν ἀγαθή προσπάθεια τῆς ψυχῆς τέτοιων παιδιῶν νά σώσουν τούς γονεῖς τους, θά ἐνισχύσει τόν ἀγῶνα τους καί θά προσφέρει τή βοήθειά Του. Ὁ Θεός κάθε δάκρυ μας γιά τόν πλησίον μας, ὅταν μάλιστα πρόκειται γιά τούς γονεῖς μας, τό μετατρέπει, ὅταν Αὐτός κρίνει πότε καί πῶς, σέ ἀνείπωτη χαρά καί πνευματική ἀπόλαυση.

Ἡ ἀρετή τῆς «υἱκῆς στοργῆς», ἀγαπητοί φίλοι, ὑμνήθηκε στή χώρα μας ἀπό ἀρχαιοτάτων χρόνων. Στόν βαρυσήμαντο λόγο τοῦ ρήτορα καί πολιτικοῦ τῶν Ἀθηνῶν Λυκούργου «κατά Λεοκράτους» (4ος αἰ. π.Χ.) διασώζεται ἕνας μῦθος πού ἀναφέρεται σέ περιστατικό «υἱκῆς στοργῆς» καί στήν ἐπιβράβευση μιᾶς τέτοιας πράξεως ἐκ μέρους τοῦ θεῖου (παρένθεση 1η: ἀξιοσημείωτο εἶναι ὅτι ὁ Λυκούργος ὀμιλεῖ περί θεῖου, ὅπως ὅλοι οἱ ἀξιόλογοι πρόγονοί μας, καί ὄχι περί θεῶν-ειδώλων, γιά τούς ὁποίους «κόπτονται» ὅλοι οἱ νεοειδωλόατρος τῆς ταλαίπωρης ἐποχῆς μας).

Ὁ ρήτορας Λυκούργος ἀναφέρει τόν μῦθο καί τόν διασώζει, γιά νά τόν μάθουν, ὅπως λέει, οἱ νεότεροι καί νά παραδειγματιστοῦν ἀπ' αὐτόν.

Λάβα ἔρρε ἀπό τήν Αἴτνα καί καταπλάκωνε περιοχές καί πόλεις. Ὅλοι ἔτρεχαν νά διασωθοῦν, ἀφήνοντας πίσω τους ἀνήμπορους γέροντες καί ἀσθενεῖς, κατά τό ρητόν «ὁ σώζων ἑαυτόν σωθήτω». Ἐνας ὅμως νέος φορτώθηκε στούς ὤμους του τόν γέροντα πατέρα του, πού δέν μποροῦσε νά περπατήσει καί προχωροῦσε, ἀλλά λόγω τοῦ φορτίου του δέν μποροῦσε νά τρέξει καί ἀποκλείστηκαν καί οἱ δύο ἀπό τή λάβα. Ἡ φωτιά ἔκανε ἕναν κύκλο γύρω τους καί τούς ἄφησε ἀνέπαφους καί διασώθηκαν, ἐνῶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀπώλεσθηκαν. Ὁ χῶρος διασώσεώς τους ὀνομάστηκε, λέγει ὁ Λυκούργος, «τόπος εὐσεβῶν» καί ἐπισημαίνει ὁ ρήτορας τήν ἐπέμβαση τοῦ θεῖου πού ἐπιβραβεύει τίς πράξεις ἐναρέτων ἀνθρώπων καί κυρίως τήν ἔμπρακτη ἀρετή τῆς υἱκῆς στοργῆς.

Αὐτά εἶπε μεταξύ ἄλλων ὁ Λυκούργος στόν «κατά Λεοκράτους» λόγο του. (παρένθεση 2η: Ὅ,τι καλό, ὅ,τι ὠφέλιμο, ὅ,τι ἀνώτερο εἶπαν κι ἔγραψαν οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι, ἀποτελεῖ γιά μᾶς στοιχεῖο ἐθνικῆς ὑπερηφανείας καί μνημονεύουμε λόγους καί ρητά πού ἀναφέρονται σέ εὐγενεῖς καί ἐναρέτους πράξεις καί ἐξαγγελίες. Ὅπως οἱ μέλισσες κατά τόν Μ. Βασίλειο παίρνουμε τό μέλι καί ἀπορρίπτουμε κάθε τί τό βλαβερό, ὅπως π.χ. τό δωδεκάθεο καί τή λατρεία ειδώλων. Αὐτά ὡς ἀπάντηση στούς αὐτοαποκαλούμενους «ἀρχαιολάτρεις» συμπατριῶτες μας, πού μᾶς κατηγοροῦν γιά «ἔλλειψη προγονικῆς εὐαισθησίας»).

Θά τελειώσουμε τό σχόλιό μας αὐτό, λέγοντας στήν εὐσεβῆ κόρη νά ἔχει ὑπομονή. Νά μήν

ἀπελπίζεται. Ὁ Κύριος ἀκούει τίς πονεμένες φωνές καί ἐπιβραβεύει τήν ἀγαθή προαίρεση.

Μᾶς ἔλεγε πρό ἐτῶν ποιμένας τήν Ἐκκλησί-
ας μας, τήν ἐξῆς ἱστορία πού συνέβη σέ ἐνορία
τῆς Νίκαιας στήν ὁποία διακονοῦσε. Σέ μιᾶ
οικογένεια ὁ σύζυγος καί τά παιδιά του προσχώ-
ρησαν στήν αἵρεση τῶν «μαρτύρων τοῦ Ἰε-
χωβά», ἐνῶ ἡ σύζυγος παρέμενε στήν Ὁρθόδο-
ξη Ἐκκλησία. Μέ ἐμπιστοσύνη στόν Κύριο ἡ σύ-
ζυγος καί μητέρα προσεύχονταν μέρα-νύχτα, με-
τεῖχε τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας καί πα-
ρακαλοῦσε τούς πνευματικούς νά προσεύχονται
κι αὐτοί γιά τήν οικογένειά της. Ἔκανε ὑπομο-
νή καί περίμενε. Κάποτε ὁ σύζυγος «ἦρθε εἰς
ἑαυτόν» καί μαζί μέ τά παιδιά του ἐπανῆλθαν
στήν ἀγκαλιά τῆς Ἐκκλησίας μας. Κατά τήν τε-
λετή τοῦ Βαπτίσματος τά δάκρυα μετανοίας καί
χαρᾶς ἔρρεαν ποτάμι ἀπό τά μάτια τους. Ρώτη-
σαν τόν σύζυγο, τί ἦταν ἐκεῖνο πού συνετέλεσε
στή μετάνοιά του καί στήν ἐπιστροφή του στήν
ἀληθινή πίστη. Καί αὐτός εἶπε: «Ἡ ὑπομονή τῆς
γυναίκας μου, ἡ πραότης τῆς συμπεριφορᾶς της,
ἡ γλυκύτητα τοῦ προσώπου της. Γύριζε ἀπό τήν
Ἐκκλησία μέ φωτεινό πρόσωπο καί ἀγιοπνευμα-
τική χάρη. Ἐνῶ ἐγώ εἶχα πάντα ὀργή καί ἔπαρ-
ση. Δέν μπορεῖ σκέφτηκα καί συνειδητοποίησα
ὅτι ἡ γυναίκα μου εἶχε τήν ὀρθή πίστη καί τή
χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καί συνῆλθα καί
ἐπέστρεψα ἀπό τήν πλάνη».

Ἔχουμε ἄγρυπνο βοηθό μας τόν Κύριο, ἀγα-
πητή κόρη, καί θά τόν παρακαλοῦμε ὅλοι ἀδια-
λείπτως γιά τήν ἐπιστροφή τῶν γονέων σου.
Μήν ἀποκάμεις λοιπόν στήν προσευχή σου, για-
τί ὅπως λέγει ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος:
«πολλά ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη» (ε΄
16).

**Ἡ πέμπτη ἐντολή τῆς τιμῆς πρὸς τούς γο-
νεῖς ἐπιβάλλεται, διότι «τοῦ ζῆν μετά τόν Θε-
όν αὐτοὶ γέγονασιν αἴτιοι» (Ἱερὸς Χρυσόστο-
μος). Ἡ ἐντολή τῆς τιμῆς πρὸς τούς γονεῖς,
σημειώνει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος
εἶναι «ἐντολή πρώτη ἐν ἐπαγγελίαις κειμένη».
Συνδέεται δηλαδή μέ ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ.**

(Ἀπό τό βιβλίον «Ἡ Παλαιά Διαθήκη»
Β΄ τόμος, Γεωργίου Ψαλτάκη, σελ. 107)

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΓΙΑ

«ΕΝΑ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟ ΧΡΟΝΙΑ»

«Ἐπί τέλους χαμογελάω...» εἶπε ὁ Λόρενς Γό-
λερσεϊμ, πρῶην μέλος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σαη-
εντολογίας, μετά τήν ἀπόφαση δικαστηρίου τῶν
Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τό ὁποῖο ἐπέδικασε νά
καταβάλλει πρὸς αὐτόν ἡ Σαηεντολογία 8,7 ἐκα-
τομμύρια δολλάρια ἀποζημίωση (3.175.500.000
Ἑλληνικές δραχμές !!!).

Τήν εἶδηση δημοσίευσε ἡ ἐφημερίδα Washing-
ton Post στό φύλλο τῆς 10ης Μαΐου 2002 καί
τήν ἀναδημοσίευσαν στά ἐντυπά τους Ἐνώσεις
Γονέων τοῦ ἐξωτερικοῦ, καθὼς καί ἡ Ἀθηναϊκή
Ἐφημερίδα Espresso (11-5-2002).

Τό ποσό αὐτό ἀποτελεῖ μέρος κάποιων ἀρκε-
τά μεγάλων ποσῶν, πού εἶχε «προσφέρει» ὁ Γό-
λερσεϊμ στήν ὀργάνωση γιά τήν «ἐξέλιξη του σέ
ἀνώτερα ἐπίπεδα», γιά τίς «Σαηεντολογικές ψυ-
χολογικές θεραπείες» (οἱ ὁποῖες κατά τό σκεπτι-
κό τῶν Ἀμερικανικῶν δικαστηρίων ἀποδείχτη-
καν ἀναποτελεσματικές) καί προφανῶς, γιά τήν
ὑπογραφή τοῦ Συμβολαίου του μέ τήν ὀργάνω-
ση «ἰσχύος ἐνός δισεκατομμυρίου ἐτῶν !».

Ἡ ὑπόθεση δέν ἦταν εὐκόλη. Ὁ δικαστικός
ἀγώνας, κράτησε 22 χρόνια γιὰτί οἱ Σαηεντολό-
γοι ἀρνοῦνταν νά πληρώσουν κι ἔτσι χρειάστη-
καν πολλά δικαστήρια, ἔως ὅτου ὑποχρεωθεῖ ἡ
ὀργάνωση νά ὑπογράψει τήν ἐπιταγή τῶν 8,7
ἐκατομμ. δολλαρίων.

Σημειωτέον ὅτι τό πρῶτο δικαστήριο ἐπέβα-
λε στήν ὀργάνωση ἀποζημίωση 30 ἐκατομμ.
δολλαρίων!

Ὁ Γόλερσεϊμ εἶχε φθάσει, κατά τήν εἶδηση,
στό βαθμό τοῦ στρατολόγου στήν «ἱεραρχία» τῆς
ὀργάνωσης, ἀλλά στό τέλος δέν ἀνέχτηκε ἢ δέν
μπόρεσε νά συνεχίσει τό Σχέδιο Ἀποκατάστα-
σης» (RPF) πού ἐφαρμόζεται ἀπό πολλές «πα-
ραπλανητικές» ὀργανώσεις (ὅπως ἀποκαλοῦνται
στό ἐξωτερικό (Bulles 2001) γιά τή συμμόρφω-
ση τῶν «παρεκτραπέντων». Δέν ἀνέχτηκε, λέγει
ἡ σχετική ἀνταπόκριση, νά συνεχίσει νά θρίσκε-
ται γιά 18 ὥρες κάθε μέρα σ' ἓνα πλοῖο στίς
ἀκτές τῆς Καλιφόρνιας, πού γινόταν τό «πνευ-
ματικό κάτεργο στό ὁποῖο ἔμπαιναν τά μέλη τῆς
ὀργάνωσης» (Espresso 11-5-2002). Αὐτό τό
«πνευματικό κάτεργο» ἐφαρμόζεται κυρίως στά

μέλη πού εμφανίζουν «συμπτώματα κακῆς προσαρμογῆς» ἢ «τάσεις κριτικῆς τῶν ιδεολογιῶν» ἢ «ἐπιθυμία ἐπιστροφῆς στήν πρότερον ζωή». Πρόκειται γιά ἕνα πρόγραμμα σκληρῶν σωματικῶν ταλαιπωριῶν, βιαίων ὁμολογιῶν καί ἐντατικῆς δογματικῆς μελέτης σ' ἕνα περιβάλλον φυλακῆς. Ἡ κοινωνική ἀπομόνωση καί ἡ ἐγκλειστη ζωή μέ τίς ἀποτρόπαιες συνθήκες της, προκαλοῦν βίαιες ὁμολογίες, ἢ «οἰκιοθελεῖς ἐξομολογήσεις» κι ἔχουν ὡς τελικό ἀποτέλεσμα νά «σπάσουν» τή θέληση τῶν ἐγκλειστών, ὥστε νά «μειωθοῦν οἱ δυνατότητές τους νά ἐνεργοῦν ἐκτός τῶν ιδεολογικῶν ὁρίων τῆς ὀργάνωσης».

Στό τέλος λέει ἡ εἶδηση, ὁ Λόρενς ἀρρώστησε, ἀλλά δέν τοῦ ἐπετράπηκε νά δεχτεῖ ἰατρική βοήθεια, γεγονός πού ἐπιβάρυνε τήν κατάστασή του καί **τοῦ κόστισε ἀρκετά χρήματα, μέ τά ὁποῖα πλήρωνε τίς σαηνετολογικές ψυχολογικές θεραπείες, πού τοῦ παρέχονταν.**

Ὁ Γόλερσεϊμ «χαμογελάει», ὅπως δήλωσε καί ὅπως φαίνεται καθαρά στήν φωτογραφία του, πού ἡ Washington Post ἔθεσε παραπλεύρως τοῦ κειμένου τῆς εἰδήσεώς της. Κατά τή γνώμη μας δέν θά ἔπρεπε νά χαμογελάει, ἀλλά νά κλαίει, ἀναλογιζόμενος ὅτι ὡς στρατολόγος τῆς ὀργάνωσης παγίδευσε πολλούς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι τώρα βρίσκονται στήν κατάσταση πού καί ὁ ἴδιος βρέθηκε καί ὑφίστανται τίς συνέπειες τοῦ «Δυναμικοῦ Σχεδίου Ἀποκατάστασης» καί τῆς «ἐντατικῆς ιδεολογικῆς σπουδῆς». Αὐτή ἄλλωστε εἶναι ἡ «ἀμαρτία τῶν ἀμαρτιῶν». **Ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ θά δώσουμε λόγο ὄχι τόσο γιά τά δικά μας παθήματα, ἀλλά γιά ὅ,τι ἐξ αἰτίας μας ὑπέφερε κάποιος ἀπό τούς συνανθρώπους μας.**

Πρέπει ὅμως νά κάνουμε καί μία ἄλλη παρατήρηση πρὶν κλείσουμε τό σχόλιό μας αὐτό. Θά ὑπάρξουν ἀνθρώποι πού θά γελάσουν ἴσως μέ τήν «ἀφέλεια» συνανθρώπων μας πού «ὑπογράφουν» «Συμβόλαιο γιά ἕνα δισεκατομμύριο χρόνια». Θά τοὺς ἀποκαλέσουν ἀφελεῖς, ἀνόητους καί ἐπιεικῶς εὐπιστους. Λησμονοῦν ὅμως ὅσοι σκέπτονται ἢ λένε τέτοια πράγματα, ὅτι οἱ αἰρέσεις στήν ἐποχή μας δέν εμφανίζουν τό πραγματικό τους πρόσωπο. Στήν Ἑλλάδα δροῦσε ἡ Σαηεντόλοτς ὡς Κέντρο Ἐφηρμοσμένης (!) Φιλοσοφίας (Κ.Ε.Φ.Ε.) καί «ἔκραζε» ὅτι δέν εἶναι Ἐκκλησία, ἀλλά ὅτι εἶναι Κέντρο Φιλοσοφικό.

Διδάσκει Φιλοσοφία. Τό ἴδιο λέγει καί ὁ «Ὁμιλος Μελετῶν» τοῦ γκουρού Σανγκαρατζάρια. Πρακτική (!) Φιλοσοφία λέει ὅτι διδάσκει, στά διαφημιστικά του φυλλάδια. Ἡ ιδεολογική ἐντατική σπουδή τοῦ δόγματος τῶν ομάδων γίνεται σιγά -σιγά καί χωρίς νά τό καταλάβει ὁ ὀπαδός-θῦμα. Ὅπως τό δηλητήριο τοῦ Μιθριδάτου, ἡ ιδεολογία τῶν ομάδων ἐπιβάλλεται μέσῳ εἰδικῶν συστημάτων, μέ μεγάλη μεθοδικότητα, ἡ ὁποία καταπνίγει τήν ἐλεύθερη βούληση καί ἀποτελεῖ ἀποτελεσματική πορεία «πλύσης ἐγκεφάλου». Ὡς γνωστόν ὁ Μιθριδάτης ἔπαιρνε μικρές δόσεις δηλητηρίου καθημερινά, γιά νά ἀποτρέψει διά τοῦ ἐθισμού ἀπόπειρες δηλητηριασμοῦ του ἀπό ἀντιπάλους του.

Λένε ὅτι περιώνυμες μυστικές ὑπηρεσίες, ζητοῦν ἀπό ὀλοκληρωτικές ομάδες νά τοὺς γνωρίσουν, ἐναντι σοβαρῶν ἀνταλλαγμάτων, τίς τεχνικές πειθαναγκασμοῦ καί πλύσης ἐγκεφάλου τῶν ὀπαδῶν τους, γιά νά τίς συμπεριλάβουν στό ὀπλοστάσιό τους, κατά τόν πόλεμο ἐναντίον τῶν ἄλλων μυστικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἄς τά ἔχομε λοιπόν κι αὐτά ὑπ' ὄψη μας κι ἄς περιορίσουμε τήν κριτική μας, ἂν δέν μπορούμε ἢ δέν θέλουμε νά προσφέρουμε τή βοήθειά μας.

«ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ἮΤΑΝ Ἡ ΕΛΛΑΔΑ...!»

Ὁ Βρετανός ἱστορικός Μάρκ Μαζάουερ σέ συνέντευξή του στόν John Poss τῆς ἀγγλικῆς ἔκδοσης τῆς «Καθημερινῆς», λέει ὅτι ἀρκετές φορές στό παρελθόν ἡ Ἑλλάδα ἦταν τό παιχνιδάκι τῶν ξένων κυβερνήσεων. Συγκεκριμένα ὁ Μαζάουερ τονίζει ὅτι «ἡ εἰκόνα τῶν ξένων γιά τήν Ἑλλάδα εἶναι αὐτή πού δημιουργεῖται ἀπό τοὺς διπλωμάτες τους: ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι τό παιχνιδάκι τῶν ξένων κυβερνήσεων».

Αὐτό λίγο πολύ εἶναι γνωστό στό λαό μας, ὁ ὁποῖος κατακρίνει συνήθως τοὺς κυβερνήτες του γιά ὑποτέλεια καί ξενοφοβία. Ἄλλά δέν εἶναι ἄμιοροι εὐθύνης καί οἱ ἀπλοί πολίτες. Ἡ ξενομανία καί ἡ ἔλλειψη παραδοσιακῆς εὐαισθησίας σέ ἐθνικές καί ἐκκλησιαστικές παρακαταθήκες εἶναι γνωστή καί δέν χρήζει ἰδιαίτερης ἀνάλυσης. Λέγουν πολλοί ὅτι ἡ ἀπάλειψη τοῦ θρησκευματος ἀπό τίς ταυτότητες εἶναι εἰσήγηση τῶν «ξέ-

νων». Πόσοι όμως υπέγραψαν τό σχετικό έντυπο τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας μας; Τρία εκατομμύρια υπογραφές συγκεντρώθηκαν. Είναι πολλές, αλλά όχι όσες έπρεπε. Κανονικά θά έπρεπε νά υπογράψουν όλοι οι Έλληνες πού έχουν δικαίωμα ταυτότητας, δηλ. 7-8 εκατομμύρια. Τό ίδιο έχει συμβεί και σέ άλλα έθνικά θέματα και θά συμβεί δυστυχώς και στό μέλλον.

Άς μήν παραπονούμεθα, λοιπόν, και κατηγορούμε τούς «ξένους» πάντοτε για όσα συμβαίνουν στή χώρα μας στα έθνικά και Έκκλησιαστικά θέματα.

Η δική μας «συναίνεση» ή ή άδιαφορία μας είναι εκείνη πού δίνει τό «δικαίωμα» στους ξένους νά μάς χρησιμοποιούν σαν παιχνιδάκι τους. Αυτόι τή δουλειά τους κάνουν, τό «παιχνίδι» τους παίζουν, τά συμφέροντά τους επιδιώκουν. Έμεις όμως τί κάνουμε για νά υπερασπιστούμε τά δικά μας συμφέροντα; Μήπως σκύβουμε για ν' άνεβοΰνε πιο καλά και πιο εύκολα στήν πλάτη μας;

Δυστυχώς «τό έχει τό αίμα μας» νά αφήνουμε ή νά έπιζητούμε νά έπεμβαίνουν οι ξένοι στα έσωτερικά μας ζητήματα. Είναι «παλαιά ιστορία» αυτή ή τακτική. Πονοΰμε όταν «ξύνουμε παλαιές πληγές», αλλά είναι προς τό Έθνικό μας συμφέρον νά διατηρούμε τήν ιστορική μας μνήμη, μήπως συμμορφωθούμε κάποτε και αλλάξουμε συμπεριφορά και προβάλλουμε άντιστάσεις σέ έπεμβάσεις ξένων στα έθνικά και Έκκλησιαστικά μας ζητήματα.

Επιλεκτικά θά αναφέρουμε μερικά τέτοια ιστορικά γεγονότα. Οι πρόγονοί μας τόν 4ο αιώνα π.Χ. είχαν ταπεινώσει τόν έπαρμένο Πέρση Βασιλέα μέ τούς νικηφόρους και ένδοξους περσικούς πολέμους, αλλά μέ τήν όνομασθεΐσα «Άνταλκίδειο ειρήνη» όρισαν «διαιτητή» τών διαφορών τους πού είχαν μεταξύ τους οι Έλληνικές πόλεις τόν Βασιλέα τών Περσών. Μέ τήν ταπεινωτική αυτή συνθήκη ό «Μέγας Βασιλέας» όρίζεται εκτελεστής και έγγυητής τής ειρήνης σ' Έλληνικές περιοχές (!). Τό ίδιο έγινε πολύ άργότερα μέ τίς «έπεμβάσεις» τής «Ύψηλης Πύλης» στα έσωτερικά μας θέματα. Για νά φθάσουμε στήν άπαραδέκτη κατάσταση τών πρώτων κυρίως δεκαετιών του 20ού αιώνα, πού γίναμε πράγματι «παιχνιδάκι» τών ξένων κυβερνήσεων.

Τήν περίοδο αυτή δέν υπήρχε Έθνικό Πολιτικό Κόμμα, αλλά Άγγλικό, Γερμανικό, Γαλλικό, Ρωσικό (!!!).

Και σήμερα εφαρμόζουμε τήν ίδια τακτική μέ τίς ξενόφερτες αίρέσεις πού καλπάζουν και άλωνίζουν τή χώρα μας. Έρχονται ξένοι άνθρωποι για νά μάς μιλήσουν για τό Χριστό και νά μάς «ευαγγελίσουν» ή νά μάς διδάξουν δοξασίες άσιατικής πνευματικότητας, όπως τή μετενσάρκωση και τό κάρμα κι εμείς όχι μόνο τούς άκοΰμε, αλλά πολλοί άσπαζόμαστε ό,τι αντίθετο προς τήν πίστη μας μάς σεβρίζουν. Γεμίζουμε τίς αίθουσες και τά κοινόδιά τους και τούς δίνουμε τούς κόπους μας, χρήματα και περιουσίες, για νά μπορούν καλύτερα νά «μιας αλλάξουν τήν πίστη» στήν κυριολεξία και άλληγορικά.

«Δούρειο Ίππο τών Η.Π.Α. στήν Ευρώπη» απέκάλεσε τίς αίρέσεις ό γνωστός μας από τά δημοσιεύματά του και τήν όμιλία του στό Πολεμικό μας Μουσείο προσκεκλημένος του κ. Παπαθεμελή, τόν μήνα Άπρίλιο 2002 Bruno Fouchereau. Αυτό ισχύει περισσότερο για τήν Ελλάδα πού είναι περισσότερο δεκτική και περισσότερο άνεκτική σέ ξένες έπεμβάσεις και έπιρροές. Στίς άλλες χώρες τής Ευρώπης, όπως είπε ό έν λόγω έρευνητής, τό ζήτημα τών αίρέσεων πέρασε από τό στάδιο του «άνησυχητικού φαινομένου» στό στάδιο του «μείζονος προβλήματος δημόσιας ασφάλειας». Έτσι ή Γαλλία, τό Βέλγιο, ή Ισπανία και ή Γερμανία ενίσχυσαν τό κατασταλτικό όπλοστασίό τους. Στή Γαλλία μιά σειρά νόμων ενίσχυσαν, μεταξύ άλλων, τήν προστασία τών ατόμων πού βρίσκονται σέ κατάσταση άδυναμίας. Η κυβέρνηση του Λιονέλ Ζοσπέν συγκρότησε «Διϋπουργική Άποστολή Άγώνα κατά τών αίρέσεων», μέ πρόεδρο τόν Άλέν Βιβιέν.

Στή Γερμανία κύριος στόχος είναι ή Σαηεντολογία. Άπό τό 1997, μετά από έρευνα τών υπηρεσιών τής άστυνομίας, ή όμοσπονδιακή Κυβέρνηση προειδοποιούσε τόν πληθυσμό για τούς κινδύνους από αυτή τήν αίρεση, ένω ή Κυβέρνηση του Κρατιδίου τής Βαυαρίας, άποφάσισε νά αποκλείσει τούς όπαδούς τής όργάνωσης, από θέσεις στό Δημόσιο τομέα. Άνάλογα μέτρα λαμβάνονται και σέ πολλές άλλες χώρες τής Δύσης.

Έμεις όμως πού διακρινόμαστε για τήν ξενομανία μας, δέν κάνουμε τίποτε ως Πολιτεία και ως όργανωμένη κοινωνία μπροστά στό με-

γαλύτερο πρόβλημα πού αντιμετωπίζει ή χώρα μας στή σύγχρονη εποχή. Έχουμε γίνει παίγνιο τών πολυεθνικῶν αἰρέσεων, οἱ ὁποῖες κατά τή δήλωση τοῦ Bruno Fouchereau κατέχουν, μόνο στή Γαλλία, περιουσίες πού ἀνέρχονται σέ πολλές ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια γαλλικά φράγκα. Κι ἐδῶ στήν Ἑλλάδα πουλιέται ή γῆ μας σ' αὐτές τίς πολυεθνικές αἰρέσεις καί ἀνεγείρονται σέ πολλές ἑκατοντάδες στρέμματα τά Βουδιστικά τους κοινόδια, τά γκουρουϊστικά τους ἄσραμ καί τά ἄλλα οἰκοδημήματα τών «φιλοσοφικῶν» τους Κέντρων. Καί ὅλα αὐτά τά χρήματα προέρχονται ἀπό «προσφορές» τών θυμάτων τους, δηλ. εἶναι χρήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἶναι προϊόν τοῦ ἰδρώτα του. Ἄς βάλουμε λοιπόν μυαλό κι ἄς μιμηθοῦμε τουλάχιστον τούς ξένους σ' αὐτόν τόν τομέα, πρῖν γίνουμε κλωτσοσκούφι στά πόδια ὄλων αὐτῶν πού ἔχουν βαλθεῖ νά «μᾶς ἀλλάξουν τήν πίστη» στήν κυριολεξία καί ἀλληγορικά.

ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΙΣΛΑΜ

Μᾶς πῆρε τηλεφώνο ἀναγνώστης μας, ὁ ὁποῖος διάβασε τά σχόλιά μας: «Ἰσλάμ καί Ἰσλάμ» καί «Τζιχάντ», τοῦ τεύχους 27 τοῦ περιοδικοῦ μας καί προβληματίστηκε, ὅπως μᾶς εἶπε, μέ τή στάση πού τηρεῖ ή Τουρκία σήμερα καί πού δέν ἔχει καμμία σχέση, μέ ὅσα συνέβησαν κατά τό παρελθόν. Ἡ Τουρκία σήμερα, τόνισε, εἶναι ἀνεκτική στά ἄλλα θρησκευάματα καί κυρίως στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Μακάρι τά πράγματα νά εἶναι ἔτσι, ὅπως φαίνονται πρὸς τό παρόν κι ὅπως τά περιγράφει ὁ φίλος ἀναγνώστης μας. Δέν πρέπει ὅμως νά λησμονοῦμε ὅτι καί στήν Τουρκία ὑπάρχει μεγάλη μερίδα τοῦ φανατικοῦ Ἰσλάμ, καθὼς καί ή παρακρατική ὀργάνωση τών «Γκριζῶν Λύκων», πού, ἐκ τοῦ παρασκηνίου, ἐξωθοῦν τήν ἐπίσημη ἡγεσία, ἠθελημένα ἢ ἀθέλητα, σέ λήψη μέτρων ἀποτρεπτικῶν κάθε «ἡπίου κλίματος».

Ἄς μή λησμονοῦμε ἐπίσης τά γεγονότα τῆς Κωνσταντινούπολης, τή δεκαετία τοῦ '50, ὅπου οἱ Ἕλληνες ἐκδιώχτηκαν ἀπό τήν κοιτίδα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆ Βασιλεύουσα, δημεύτηκαν οἱ περιουσίες τους, καταστράφηκαν χριστιανικά μνημεῖα καί λεηλατήθηκαν ἀκόμη καί τά νεκροτα-

φεῖα, γιατί ὁ φανατικός ὄχλος δέν μποροῦσε νά βλέπει τούς σταυρούς στούς τάφους τών χριστιανῶν. Ἄς μή ξεχνᾶμε τίς ἐπιθέσεις τών ἰσλαμιστῶν κατά τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τό κλείσιμο τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης ἀπό τήν Τουρκική Κυβέρνηση, ἀπό τό ἔτος 1971 μέχρι σήμερα.

Ἐπίσης δέν θά πρέπει νά ξεχνοῦμε τά θλιβερά γεγονότα τῆς Κύπρου τή δεκαετία τοῦ '70 καί τήν πολιτική τῆς ἐπίσημης Πολιτείας τῆς Τουρκίας στό Κυπριακό καί σήμερα. Ἄλλωστε πρωθυπουργός τῆς Τουρκίας τώρα εἶναι ὁ «Πρωθυπουργός τοῦ Ἀτίλλα» κατά τήν εἰσβολή στήν Κύπρο τό 1974 Μπουλέτ Ἐτσεβίτ.

Τή θέση μας αὐτή ὡς πρὸς τά «ἔργα καί ἡμέρες» τοῦ Ἰσλάμ καί τῆς Τουρκίας, ἔρχεται νά ἐνισχύσει καί νά ἐπιβεβαιώσῃ ἓνα ἄρθρο τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ κ. Γεωργίου Ράλλη μέ τίτλο ή «Ληλασία τῆς ἱστορίας» («Οἰκονομικός» 23-2-2002), στό ὁποῖο προβάλλει καί σχολιάζει τό βιβλίο τοῦ Οὐίλιαμ Νταλρίμπλ «Ταξίδι στή σκιά τοῦ Βυζαντίου» (Ἐκδόσεις Ὠκεανίδα). Πρόκειται λέγει ὁ κ. Γεώργιος Ράλλης γιά ἓνα θαυμάσιο βιβλίο στό ὁποῖο δημοσιεύονται συγκλονιστικά στοιχεῖα γιά μᾶς τούς Ἕλληνες καί τούς Χριστιανούς γενικότερα.

Κάτω ἀπό τήν ἐπικεφαλίδα τοῦ ἄρθρου του, ὁ κ. Ράλλης γράφει δύο σειρές πού ἀποτελοῦν περίληψη καί ἐπεξήγηση τοῦ τίτλου τοῦ ἄρθρου. Λένε οἱ σειρές αὐτές: «Οἱ διωγμοί τών Ἑλλήνων καί Ἀρμενίων Χριστιανῶν ἀπό τήν Τουρκία καί τή Μέση Ἀνατολή, ὅπως περιγράφονται ἀπό ἓνα ἀμερόληπτο Βρεττανό περιηγητή».

Σταχυολογοῦμε ἀπό τό ἄρθρο τοῦ πρώην Πρωθυπουργοῦ, ὀρισμένες πρεριγραφές, ἀπό ὅσες ὁ κ. Ράλλης ἐπέλεξε ἀπό τό ἀξιόλογο βιβλίο τοῦ Νταλρίμπλ «Ταξίδι στή σκιά τοῦ Βυζαντίου» καί τίς σχολιάζει μέ δική του ἀπόδοση:

Στό Φανάρι τόν ξενάγησε ὁ πατήρ Δημήτριος, συνεργάτης τοῦ Πατριάρχη, ὁ ὁποῖος ἀπουσίαζε. Μεταξύ τών ἄλλων, ὁ Δημήτριος τοῦ εἶπε ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μετά τήν συνθήκη τῆς Λωζάνης, τό 1923, ἄγγιζαν τίς 400.000 καί παρέμεναν στίς ἐστίες τους, διατηρώντας τά ἀτομικά τους δικαιώματα καί τίς περιουσίες τους. «Ὅλα ὅμως ἄλλαξαν τό 1955, ὅταν ξέσπασε μιά ἄγρια ἐξέγερση φυλετι-

κοῦ μίσους, πού μόνο μέ τή "Νύχτα τῶν Κρουστάλλων" (τῶν ναζί) θά μπορούσε νά συγκριθεῖ», ὅπως χαρακτηριστικά εἶπε ὁ Δημήτριος, ὁ ὁποῖος συμπλήρωσε: «Οἱ Τοῦρκοι ἤθελαν νά μᾶς διώξουν καί νά πάρουν τίς ἐπιχειρήσεις μας. Τό πέτυχαν. Τό 1965, ὅταν ἐγώ ἤμουν 10 χρονῶν, εἶχαν ἀπομείνει 75.000 Ἕλληνες.

Τό σοβαρότερο ὅμως πρόβλημα, ὅπως ἀνέφερε ὁ Δημήτριος (συνεχίζει τό ἄρθρο), εἶχε σχέση μέ τήν κλειστή πύλη τοῦ Πατριαρχείου. «Τό 1821 εἶχε δεθεῖ σέ αὐτήν ἡ ἀγχόνη μέ τήν ὁποία κρέμασαν τόν Πατριάρχη Γρηγόριο τόν Ε΄ μέ διαταγή τοῦ σουλτάνου. Ἐπειτα ἀπό αὐτό οἱ Ἕλληνες σφράγισαν τήν πύλη αὐτή. Οἱ Τοῦρκοι θεωροῦσαν πάντοτε προσβολή αὐτές τίς ἐρμεινικά κλεισμένες πόρτες. Πρῖν ἀπό λίγο καιρό, στελέχη τοῦ κόμματος τῆς Εὐήμερίας εἶχαν ἀνακινήσει τό θέμα, ἀπειλώντας μάλιστα νά τίς ἀνοίξουν διά τῆς βίας. Καί πρῖν ἀπό ἓνα περίπου μήνα, τήν παραμονή ἐπετείου τῆς ἀλώσεως τῆς Πόλης ἀπό τοὺς Τοῦρκους, μιᾶ ἰσχυρῆ δόμδα βρέθηκε φυτεμένη πλάι στήν πύλη, μέσα στόν περίβολο τοῦ Πατριαρχείου. Ἄν εἶχε ἐκραγεῖ, ὀλόκληρο τό Φανάρι θά ἦταν τώρα ἓνας τεράστιος κρατήρας. «Πλάι στή δόμδα ἄφησαν κι ἓνα σημεῖωμα», εἶπε ὁ π. Δημήτριος, «μέ τό ἀκόλουθο ἀπειλητικό κείμενο:

«ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΙΣΛΑΜΙΚΗΣ ΔΙΑΦΩΤΙΣΗΣ. Ἡ ὀργάνωσή μας ἔχει βάλει στόχο τό Πατριαρχεῖο καί τόν καταληψία ἀρχηγό του, ὁ ὁποῖος ὀργανώνει τά ὑποπτα σατανικά του σχέδια πίσω ἀπό τοίχους, πού νομίζει ἀπόρητους καί ἀπολαμβάνει τήν αἱματοχυσία τῶν λαῶν τῆς ἰσλαμικῆς Ἀνατολῆς. Θά πολεμήσουμε μέχρι νά φύγουν ὁ ἀρχιδιάβολος καί ὄλοι οἱ καταληψίες. Ὡσπου τό Ἑλληνικό Πατριαρχεῖο καί ὁ διάβολος, ὁ γελοῖος Βαρθολομαῖος πού φοράει τά πατριαρχικά ἄμφια, πάψουν νά κρύβονται πίσω ἀπό χοντρούς τοίχους, ὅπου καταστρώνουν τά σατανικά τους σχέδια, ὁ ἀγώνας μας θά συνεχιστεῖ. Πατριάρχη θά ψωφίσεις!»

Ὁ πατήρ Δημήτριος τελειώνοντας τήν ξενάγησή του ἀναστέναξε καί εἶπε σχεδόν μονολογώντας: «Πρῖν ἀπό ἓναν αἰῶνα, ἐδῶ ἦταν τό κέντρο τῆς Ἑλληνικῆς Κωνσταντινούπολης. Σήμερα στή συνοικία δέν κατοικεῖ οὔτε ἓνας Ἕλληνας.

Σέ μιᾶ πολύ καλή Κυριακή, μπορεῖ νά μαζευτοῦν ἕως καί ἑκατό ἄνθρωποι. Ἄλλες φορές ὅμως, δέν γεμίζουν οὔτε δύο πρῶτες σειρές ἀπό τά στασίδια».

Αὐτά συμβαίνουν στήν ἐποχή μας, πού δέν ἔχει οὔτε σιωπηρά τεθεῖ σέ ἰσχύ τό «τζιχάντ» (ιερός πόλεμος) πού κηρύσσεται κατά καιρούς γιά πολιτικούς λόγους συνήθως. Κατά τά ἄλλα ὅσον ἀφορᾷ τή στάση τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, θά γεμίσει ἡ Ἑλλάδα μέ ἰσλαμικά τζαμιά καί μιναρέδες, ὅπως ἔγραψε σέ ἄρθρο του ὁ π. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, πού δημοσιεύτηκε σέ προηγούμενο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας (τεῦχ. 26).

ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΙΣΛΑΜ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Πρός περαιτέρω ἐπίρρωσιν τῶν ὅσων εἶπαμε καί λέμε θά ἐπικαλεστοῦμε καί ἄλλα τμήματα ἀπό τό ἄρθρο τοῦ κ. Γεωργίου Ράλλη («Οἰκονομικός Ταχυδρόμος» 23-2-2002).

Τίς διηγῆσεις πού ἄκουσε ὁ Νταλρίμπλ στό Φανάρι, λέγει ὁ ἀρθογράφος, γιά τοὺς διωγμούς τοῦ ἐλληνικοῦ στοιχείου, ἐπανελάβαν οἱ Ἀρμένιοι. Περιληπτικά ὁ κ. Ράλλης γράφει στηριζόμενος στό βιβλίο πού ἀναφέραμε:

«Ὁ Νταλρίμπλ, ὅταν ἐπισκέφθηκε μετά τήν Πόλη τή ΝΑ Τουρκία, ἄκουσε ἀπό αὐτόπτες μάρτυρες τοὺς διωγμούς τῶν Ἀρμενίων.

Στήν πόλη Οὔρφα - τήν παλαιά Ἔδεσσα τοῦ Βυζαντίου - καθώς καί στό Ντιαρμπακίρ - πόλη στίς ὄχθες τοῦ Τίγρη ποταμοῦ - τοῦ ἀφηγήθηκαν ὅτι ἀπό τό 1895 θανατώθηκε καί ἐξορίσθηκε ἀπό τήν Οὔρφα μέγας ἀριθμός Ἀρμενίων, γιατί ἦταν πλούσιοι ἐπιχειρηματίες καί οἱ ντόπιοι τοὺς φθονοῦσαν. Σέ ὀλόκληρη τήν ἐπαρχία κατοικοῦσαν, ἕως τό 1915, 570.000 Ἀρμένιοι καί Συρο-ορθόδοξοι, πού ἐκδιώχθηκαν ὄλοι μέ τή γενοκτονία πού ἄρχισε ἐκεῖνο τό ἔτος, ἐνῶ στό Ντιαρμπακίρ εἶχε ἐπιζήσει μιᾶ καί μοναδική ἠλικιωμένη Ἀρμένισσα, μισότρελη, ἐξαιτίας τοῦ φόνου τοῦ συζύγου της.

Ἀπό 210 μοναστήρια καί 2.549 ἐκκλησίες, σύμφωνα μέ τήν ἀπογραφή πού ἔκαμε τό Ἀρμενικό Πατριαρχεῖο τό 1914, εἶχαν ἀπομείνει ὀρθιες μόνο 179 ἐκκλησίες. Ὅπως βεβαίωνε ὁ γάλλος ἀρχαιολόγος Ζ. Μ. Τιερί, οἱ ἐκκλησίες αὐτές, καθώς καί οἱ ταφόπετρες καί οἱ πέτρινοι

ἀρμένικοι σταυροί (Χατσκάρ) καταστράφηκαν σχεδόν όλες συστηματικά, ἐνῶ ἓνας ἄγγλος ἀρχαιολόγος, πού ἐργάζεται στήν περιοχή καί ἀπό φόβο ζήτησε νά μήν ἀναφερθεῖ τό ὄνομά του, εἶπε ὅτι ἡ τουρκική ἀρχαιολογική ὑπηρεσία, ἐνῶ συντηρεῖ τά τουρκικά μνημεῖα, ἀδιαφορεῖ γιά τά ἀρμενικά, στά ὁποῖα συγκαταλέγονται ἐκκλησίες, πού ἦταν ὀνομαστές γιά τή θαυμάσια ἀρχιτεκτονική τους.

Στό φαράγγι τοῦ Χιτζαόν ἀπεικονίζονται σέ παλαιές φωτογραφίες πέντε ὑπέροχα οἰκοδομήματα. Ἀπό δύο ἐκκλησίες εἶχαν ἀπομείνει μόνο λίγες πέτρες, ἐνῶ ἄλλες δύο εἶχαν ἐντελῶς ἰσοπεδωθεῖ.

Οἱ χωρικοί, ὅταν τούς ρώτησε ὁ συγγραφέας, «μίλησαν γιά συνοριακούς φρουρούς πού ἔφθασαν φορτωμένοι ἐκρηκτικά», ἐνῶ ὁ Τζόρτζ Χιντλιάν, ἐπιμελητής τοῦ Ἀρμενικοῦ Μουσείου στήν Ἱερουσαλήμ, εἶπε: «Σύντομα, τίποτε δέν θά θυμίζει ὅτι στήν Τουρκία ἔζησαν κάποτε Ἀρμένιοι. Θά εἶμαστε ἓνας ἱστορικός μῦθος».

Καί καταλήγει ὁ πρῶην πρωθυπουργός:

«Τό ἴδιο, ὁμως, δέν ἔχει συμβεῖ μέ τήν πολυπληθέστατη ἑλληνική μειονότητα στή Πόλη; Σήμερα, στήν Κωνσταντινούπολη, ἔχουν ἀπομείνει περίπου 2.000 Ἕλληνες, τοῦρκοι ὑπήκοοι, καί ὁμως, κανείς ἀπό τή διεθνή κοινότητα δέν ἀναφέρεται σέ αὐτό τό γεγονός, ἐνῶ μέ τυμπανοκρουσίες προβάλλουν τή σπάνια περίπτωση πού κάποιος Ἕλληνας δημόσιος ὑπάλληλος συμπεριφέρεται ἄδικα σέ κάποιον πολίτη τῆς μουσουλμανικῆς μειονότητας τῆς Δυτικῆς Θράκης.

Αὐτή τή μειονότητα, πού ὄχι μόνο δέν διώχθηκε, ἀλλά ἀναπτύχθηκε καί ἀνθεῖ ὑπό ἑλληνική διοίκηση τά τελευταῖα 80 χρόνια».

Ὁ κ. Ράλλης συνιστᾷ τήν ἀγορά καί τή μελέτη τοῦ βιβλίου τοῦ Νταλρίμπλ γιά νά μάθουν ὅλοι τήν ἀλήθεια ἀπό ἓναν ἀπροκατάληπτο καί ἀμερόληπτο Βρετανό συγγραφέα.

Αὐτά γιά νά μήν ξεχνιόμαστε. Ἡ ἔλλειψη ἱστορικῆς μνήμης καί ἡ ἄκριτη ἐρμηνεία συμπεριφορῶν καί γεγονότων μπορεῖ νά εἶναι μοιραία σ' ἓνα ἐνδεχόμενο «ἱερό πόλεμο» τῶν Ἰσλαμιστῶν ἐναντίον μας ἢ σ' ἓνα ἐνδεχόμενο «θερμό ἐπεισόδιο», διότι θά ἔχουν ἀτονίσει οἱ ἀμυντικῆς ἀντιστάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΑΝΕΡΓΟΙ,

ΑΛΛΑ ΜΕ ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΔΙΑΒΙΩΣΗ

Πρὶν ἀπό ἓνα χρόνο περίπου, ἄν θυμόμαστε καλά, ἔγινε μία δίκη μέ κατηγορούμενο ἓνα πρῶην θύμα ψυχολατρίας, κατόπιν μηνύσεως τοῦ αἰρεσιάρχου τῆς αἵρεσης, ὁ ὁποῖος ἰσχυρίζονταν, ὅτι ὁ κατηγορούμενος τοῦ προσέβαλε τήν τιμή καί τήν ὑπόληψή του μέ ὅσα εἶπε ἐναντίον του σέ δημοσιογράφους, μετά τήν ἀποχώρησή του ἀπό τήν ομάδα του.

Τό θῦμα, πού («εἰρήσθω ἐν παρόδῳ») εἶχε «προσφέρει» κάποτε ἀκίνητα γιά τίς «ἀνάγκες» τῆς ομάδας, ἀθωώθηκε πανηγυρικά ἀπό τό δικαστήριο, ἀλλά ἐλέχθησαν ὀρισμένα, πού ἔχουν γενικότερη σημασία καί ἀξίζει νομίζουμε νά τά μάθουν οἱ συμπατριῶτες μας, ἐν ὄψει καί ἄλλων νέων γεγονότων πού συνέβησαν καί συμβαίνουν αὐτόν τόν καιρό.

Ρώτησε ὁ συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου τόν μηνυτή ἄν ἐργάζεται, ἄν ἔχει κάποιο ἐπάγγελμα τό ὁποῖο ἀσκεῖ καί πῆρε τήν ἀπάντηση ὅτι αὐτή τήν περίοδο εἶναι ἄνεργος. «Καί ὁμως», τοῦ λέγει ὁ συνήγορος, «γνωρίζω ὅτι ὀδηγεῖτε πανάκριβο αὐτοκίνητο καί ὅτι κάνετε ἐτησίως πολλά ταξίδια στό ἐξωτερικό, ὅπου διαμένετε σέ πολυτελῆ ξενοδοχεῖα καί συχνάζετε σέ ἀκριβά Κέντρα καί Ἐστιατόρια. Ποῦ τά βρίσκετε τά λεφτά, ἐφ' ὅσον εἶστε ἄνεργος ὅπως δηλώνετε;». Ἡ ἀπάντηση ἦταν ὀλίγον φαιδρά καί προκάλεσε ἓνα εἶδος κλαψίγελου στούς ἀκροατές τῆς δίκης. Ψέλισε κάτι γιά ἀποθέματα ἀπό παλαιά ἐργασία του, γιά ἐνίσχυση ἀπό τή συνταξιούχο μητέρα του (!) καί ἄλλα τινά σπαραξικάρδια. Τιμουδιά γιά τίς «ἐθελοντικές ποσφορές» χρημάτων καί περιουσιῶν τῶν ὀπαδῶν του καί γιά τίς ἀκριβοπληρωμένες «ὑπηρεσίες του» ὡς «διδασκάλου καί ψυχοθεραπευτοῦ».

Τό φαινόμενο αὐτό, δυστυχῶς, δέν εἶναι μοναδικό. Οἱ περισσότεροι «ἠγέτες» τῶν διαφόρων λατρειῶν καί ψυχομαδῶν εἶναι ἀνεπάγγελτοι καί ἄνεργοι, ἀλλά «διάγουν πολυτελῆ βίον». Εἶναι συνήθως ἀτάλαντοι, διαθέτουν ὁμως τό ἓνα «ταλέντο», νά πείθουν τούς ὀπαδούς τους νά «προσφέρουν» τίς περιουσίες τους γιά τήν «ἐξέλιξη» τους καί τήν «σωτηρία» τους. «Σωτηριολογικό» ἀποτέλεσμα, λέγει ἡ Σαηεντόλοτς,

έχουν όχι μόνον οι περιβόητες «όμολογίες» των όπαδών που φυλάσσονται γραπτές σε «άτομικούς φακέλους», όπως αποκάλυψε ή έρευνα του Εισαγγελέως, αλλά και οι χρηματικές «συμφεροντοφόρες» για διάφορους λόγους. Ο Πώλ Βιλί-ριο συγγραφέας, φιλόσοφος και πολιτικός αναλυτής λέγει ότι «άρκει κάποιος ταλέντος» θρησκευτικό ή άλλου είδους, για να στήσει κανείς άμέσως μία ομάδα διανοητικής χειραγώγησης ανθρώπων.

Οι διάφοροι γκουρού Δυτικής Έκδοσης διαθέτουν τεράστιες περιουσίες, εκατοντάδες ακίνητα, φάρμες και έδαφη εκατοντάδων στρεμμάτων. Πρώην θύματα των γκουρού αυτών αναφέρουν ότι οργανώνονται κατ' έτος διάφορες «τελετές» από τους παρακαθημένους τους, με κύριο σκοπό τη συγκέντρωση πολλών χρημάτων και κυρίως «πράσινων» νομισμάτων. «Ο Μαχαράτζι σε τέτοιες "τελετές", είπε πρώην θύμα του, κάθεται στο μέσον ενός γηπέδου και οι όπαδοί συρρέουν απ' όλες τις πλευρές, για "να πάρουν την ευχή του" και να έναποθέσουν στα πόδια του τό δώρο τους που είναι χρήματα κυρίως, κατά σύσταση των οργανωτών». «Βουνό όλόκληρο σχηματίζεται μπροστά του» πρόσθεσε χαρακτηριστικά.

Ο Μαχαρίσι διαθέτει δορυφορικό κανάλι, άλλοι διαθέτουν ιδιόκτητα αεροπλάνα κι άλλοι πολυετή μεταφορικά μέσα. Κι' όλα αυτά από τις «προσφορές» των όπαδών τους.

Και στην Ελλάδα τό φαινόμενο αυτό δέν είναι έξαιρεση. Πρίν από λίγους μήνες, έδειξε ή τηλεόραση κάποιον που αυτοαποκαλείται μέντιουμ, αστρολόγος, μελλοντολόγος, κ.λπ. να έξέρχεται από ένα πανάκριβο αυτοκίνητο και μάλιστα τελετουργικά. Κατέβηκε ό σωφέρ του και του άνοιξε την πόρτα κι αυτός έξήλθε μεγαλοπρεπής ως βασιλεύς ή Πρόεδρος Δημοκρατίας.

Και μία είδηση από τό έξωτερικό που ένισχύει τά όσα αναφέρουμε παραπάνω. Λέγει λοιπόν ή είδηση (BULLES No 73), ότι τό πρώην μέλος των «Μπίτλς» Τζώρτζ Χάρισον που πέθανε στα τέλη Νοεμβρίου του 2001, κληροδότησε τό 10% της περιουσίας του, που εκτιμάται στα 500.000.000 φράγκα στη πολυεθνική αίρεση «Χάρε Κρίσνα», της οποίας ήταν όπαδός από

τό τέλος της 10ετίας του '60. Τά χρήματα θα πρέπει να καταβληθούν στους ναούς που είναι διασκορπισμένοι σ' όλόκληρο τόν κόσμο! Έπιπλέον ή έν λόγω κίνηση θα λάβει έμπορικά δικαιώματα από τις πωλήσεις των δίσκων του τραγουδιστή, δηλ. πολλά εκατομμύρια φράγκα για πολλά χρόνια.

Είναι άπορίας άξιον πώς ό Χάρισον διέθεσε μόνο τό 10% και όχι όλόκληρη την περιουσία του, όπως συμβαίνει συνήθως. Κατά τά άλλα οι όπαδοί περιφέρονται ζητιανεύοντας στους δρόμους, στους σταθμούς των τραίνων κ.λπ. κατ' έντολήν της κίνησης, ή όποία επιβάλλει σ' αυτός ταρίφα ήμερησίας συλλογής χρημάτων 100 με 120 δολάρια.

Άς τά έχει λοιπόν υπ' όψη της και αυτά ή πολιτική μας ήγεσία και οι δικαστικές αρχές. Οι ομάδες που δημιουργούν καθεστώς ύποτέλειας και ύποταγής με τις τεχνικές διανοητικής χειραγώγησης, εκτός από τις ψυχολογικές και σωματικές κακοποιήσεις, που προκαλούν, εκμεταλλεύονται και οικονομικά τά θύματα άγρίως.

ΚΑΙ «ΑΛΛΟΥ ΕΙΔΟΥΣ» ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ

Άπό τό περιοδικό της Γαλλικής Ένώσεως Γονέων (BULLES No 73) είναι και ή άποτρόπαια αυτή είδηση. Οι ένορκοι - λέγει τό σχετικό δημοσίευμα, του Κακουργοδικείου της Melun - καταδίκασαν τόν παιδευαστή γκουρού Guy-Claude Burger, τόν ιδρυτή της «Ένοστικοθεραπείας!» σε 15 χρόνια κάθειρξη. Άναγνωρίστηκε ένοχος για τέσσερα έγκλήματα και άδικήματα: διαφθορά, σεξουαλικές επιθέσεις και δύο βιασμούς. Ο συγκατηγορούμενός του Jean-Claude Rostaing, 34 έτών, καταδικάστηκε σε 5 χρόνια κάθειρξη για "συναυτουργία στους βιασμούς". Οι δικηγόροι του Burger άναγνώρισαν οι ίδιοι την "ένοχλητική" πλευρά του πελάτη τους. "Ένας όμως απ' αυτούς, ό Maitre Levi, επιτέθηκε στις κατηγορίες της μόνης ενάγουσας της δίκης, που περιελάμβαναν, όπως είπε, «ψέματα και πλαστές ιστορίες»... Οι ένορκοι παρ' όλα αυτά έκαναν δεκτά τά αίτήματα της δικηγόρου της ενάγουσας και τόν καταδίκασαν. Ο γκουρού Burger ξαναπήρε τό δρόμο της φυλακής, όπου είναι έγκλειστος έδω και 4,5 χρόνια.

Όμως τό θλιβερό αυτό περιστατικό δέν εἶναι, δυστυχῶς, μοναδικό. Κατά καιρούς βλέπουν τό φῶς τῆς δημοσιότητας παρόμοια γεγονότα. Γκουρού καί «ήγέτες» ομάδων, ἐνῶ βγάζουν τά ἀπωθημένα τους μέ ἐξουσιαστικές συμπεριφορές προβαίνουν σέ κακοποιήσεις ψυχικές καί σωματικές, συμπεριλαμβανομένων καί σεξουαλικῶν ἐκμεταλλεύσεων. Τό παρελθόν ἔτος ἐπί παραδείγματι, ὁ διεθνῆς καί ἐγγῶριος τύπος ἀσχολήθηκε μέ τά «ἔργα» τοῦ γκουρού **Βόλφγκαν Βανκμίλερ**, ὁ ὁποῖος «διατείνεται ὅτι εἶναι μείγμα μετενσάρκωσης τοῦ Ἄλμπερτ Ἀϊνστάϊν, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τοῦ μυθικοῦ βασιλιᾶ Λούντβιχ Β΄». «Ὁ Βανκμίλερ πού ἐλέγχει, ὅπως λέγει ἡ σχετική εἶδηση, ὅλη τή Βαυαρία, δημιουργώντας ἐκεῖ «κράτος ἐν κράτει», ἀρέσκειται (!) νά τόν ἀποκαλοῦν ὡς «γκουρού τοῦ σέξ». «Κατάχρηση ἀλκοολούχων ποτῶν, κατανάλωση πλουσίων γευμάτων καί σεξουαλικά ὄργια εἶναι οἱ κατηγορίες πού καταλογίζουν οἱ ἀγωνιζόμενοι ἐναντίον τῶν σεκτῶν στή Γερμανία».

Ἡ αἴρεση (ἅς τό προσέξουμε αὐτό, γιατί ἔχει μεγάλη σημασία, ὅπως θά ἰδοῦμε σέ ἄλλο σχόλιο) διαθέτει στή Βαυαρία 21 ἐπιχειρήσεις, μεταξύ τῶν ὁποίων καί μία σχολή πρακτικῆς θεραπείας (χρυσορυχεῖο!) πού ὁδηγεῖ στήν «εὐδαιμονία» (στό θησαυροφυλάκιο δηλ. τοῦ Βανκμίλερ).

Ὁ Διεθνῆς τύπος ἀναφέρει καί ἄλλα «σημεῖα» πού ἔχουν σχέση μέ τήν ἐν λόγω αἴρεση. Ἡ Μαρτίνα Φράνκ π.χ., πρῶην μέλος τῆς αἵρεσης, ἡ ὁποία τήν ἐγκατέλειψε, ὅταν τά παιδιά της τῆς ἐκμυστηρεύθηκαν ὅτι δέχθηκαν σεξουαλικές παρενοχλήσεις ἀπό ἡγετικό μέλος τῆς αἵρεσης, ἀποκαλύπτει ὅτι ἡ αἴρεση διατηρεῖ ἀρχεῖα, ὅπου καταγράφει κάθε προσωπικό στοιχεῖο τῶν μελῶν της μέ ὅλες τίς προσωπικές λεπτομέρειες, ὅπως ἐρωτικά βίτσια, σεξουαλικές δραστηριότητες, παράνομες πράξεις κ.λ.π. Τούς ἔχει δηλ. ὅλους ὁ γκουρού «δεμένους χειροπόδαρα».

Τέτοιου εἶδους ἀρχεῖα «τηρεῖ» καί ἡ Σαηντολογία μέ τίς περίφημες ὁμολογίες τῶν ὁπαδῶν της. Κι ὅμως ἡ κ. Διαμαντάρρα σέ πρόσφατη ἐκπομπή τηλεοπτικοῦ καναλιοῦ εἶπε ὅτι αὐτό πού γίνεται ἔχει «σωτηριολογική !!!» σκοπιμότητα. Στήν ἐπεισοδιακή αὐτή ἐκπομπή ὁ ὑπεύθυνος της δημοσιογράφος καί πολιτικός πού τό «ἔπαιζε» ἀμερόληπτος ἀκούστηκε πολλές φορές

νά λέγει τό ἀμίμητο «τί τό μεμπτόν!». Ἀλήθεια ὁ κ. Βουλευτής δέν ἔχει ἀκούσει τίποτε ἀπό ὅλο τό «σαματά» πού ἔχει γίνει καί γίνεται γύρω ἀπό τή Σαηντολότζυ καί τίς δραστηριότητές της; Δέν ἔχει ἀκούσει τίποτε ἀπό τίς δραματικές κραυγές γονέων; Ἡ πολιτική του ιδιότητα καί τό συμφέρον τῶν πολιτῶν, θά ἔπρεπε νά ὑπερτερήσουν τῆς τηλεθέσης καί τῆς «καυγαδολαγνείας» πού χαρακτηρίζει τέτοιου εἶδους ἐκπομπές, πού «βγαίνουν στόν ἀέρα» μόνο στήν Ἑλλάδα.

Ἐνα 2ο σημεῖο πού πρέπει νά προσέξουμε ἀπό τίς ἀνταποκρίσεις γιά τόν Βανκμίλερ καί τό ὁποῖο πρέπει νά μᾶς ἀνησυχήσει ιδιαίτερα, εἶναι οἱ δηλώσεις ἑνός νεαροῦ (15 ἐτῶν) ὁπαδοῦ τῆς σέκτας. Εἶπε λοιπόν, ὁ νεαρός: «Ὁ Χίτλερ μποροῦσε νά διδάχτεϊ περισσότερο ἀπό ἐμᾶς. Στόχος μας εἶναι νά καταλάβουμε στήν ἀρχή τό Φίσεν, μετά τή Βαυαρία καί στό τέλος ὁλόκληρη τή Γερμανία». Ὁ νεαρός εἶπε μία ἀλήθεια. Αὐτό εἶναι ὁ στόχος ὅλων τῶν «καταστροφικῶν λατρείων» ὁλοκληρωτικῆς νοστορίας καί δομῆς.

Θά ἐπανεέλθωμε, ἀγαπητοί ἀναγνώστες, στό δημοσίευμα τοῦ περιοδικοῦ Bulles No 73 γιά νά ἐπισημάνουμε ιδιαίτέρως τό ἐξῆς: Στή δίκη τῆς Melun μέ κατηγορούμενο τόν παιδεραστή γκουρού Burger, ἀκούσε πολιτική ἀγωγή ἡ UNADFI, δηλ. ἡ Συνομοσπονδία Πρωτοβουλιῶν Γονέων Γαλλίας. **Σύμφωνα μέ τελευταῖο νόμο τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς ἐπιτρέπεται στίς Ἐνώσεις Γονέων νά παρίστανται ὡς πολιτική ἀγωγή σέ μηνύσεις γονέων θυμάτων ἢ πρῶην θυμάτων κατά τῶν αἱρέσεων καί μάλιστα κατά τήν πρόσφατη Γαλλική νομοθεσία διεξάγεται δίκη καί χωρίς τή θέληση τῶν ὁπαδῶν.** Προφανῶς ὁ νομοθέτης ἔλαβε ὑπ' ὄψιν του, ὅτι δέν μπορεῖ νά ὑπάρχει «θέληση» σέ ἄτομα πού ἔχουν ὑποστει «ἀναίρεση ὑπαρξης», λόγω τῆς «διανοητικῆς χειραγώγησης» πού τούς ἔχει γίνει ἀπό τίς «λατρεῖες». Πρέπει νά ἐπεμβαίνουμε ἐνεργά, μέ βάση τήν ὑπάρχουσα νομοθεσία, ὅταν διαπιστώνουμε παραβάσεις ἐκ μέρους τῶν αἱρέσεων, λέγει ὁ Robert Lifton, παρά τήν ἀντίθετη γνώμη τῶν θυμάτων πού δηλώνουν «εὐτυχισμένοι».

Τέτοιες ἀποφάσεις πού ἀποτελοῦν «σταθμό», ὄντως, λαμβάνονται ἀπό τά Εὐρωπαϊκά κράτη, χωρίς νά «φοβοῦνται» νά μὴν κατηγορηθοῦν γιά παρεμπόδιση τῆς «θρησκευτικῆς ἐλευθερίας». Ὁ-

πως «σταθμό» αποτελεί ή απόφαση Γαλλικῶν δικαστηρίων νά πληρώσουν οί ἐκεῖ «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωῶᾶ» ἕνα ποσό πολλῶν ἑκατομμυρίων φράγκων, διότι κατά τό σκεπτικό δικαστηρίου ή ὀργάνωση τῆς «Σκοπιᾶς» εἶναι αἵρεση καί ὄχι θρησκεία. Ἐμεῖς ἐδῶ ὄχι μόνο τούς ἀναγνωρίζουμε ὡς θρησκεία, ἀλλά ἐγκρίνουμε αἴτημά των νά ἀνομάζονται στήν Ἑλλάδα «Χριστιανοί» Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωῶᾶ καί νά γράφουν ἐπίσημα χεῖλη, ὅτι οί χῶροι λατρείας τους εἶναι καθαγιασμένοι !!

Αὐτά. Τί τό μεμπτόν;

«ΟΔΗΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ» ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ

Δέν πρόκειται, δυστυχῶς, γιά εἶδηση καί ἐνέργεια πού ἀφορᾶ τή δική μας χώρα. Στή Γαλλία συμβαίνουν αὐτά, πού θεωρεῖται ή πιό φιλελεύθερη χώρα τοῦ κόσμου. Ἀλλά ή ἐπίσημη Πολιτεία τῆς μεγάλης αὐτῆς χώρας, ἐνδιαφέρεται πάρα πολύ γιά τήν προστασία τῶν πολιτῶν της ἀπό τίς νεοφανεῖς αἱρέσεις καί τίς σύγχρονες ψυχολατρεῖες καί γι' αὐτό λαμβάνει μέτρα. Ἡ δική μας Πολιτεία καί νά θέλει νά λάβει μέτρα «φοβᾶται» τίς ἀντιδράσεις τῶν αὐτοαποκαλούμενων «προοδευτικῶν», οἱ ὅποιοι ἐναντιώνονται στή λήψη προστατευτικῶν ἀποφάσεων ὑπέρ τῶν πολιτῶν, προβάλλοντας «δημοκρατικές» αἰτιολογίες ή πλουραλιστικές ιδέες, ὅπως τή θεωρία τῆς «ἀνεκτικότητας» τῆς γνώμης τοῦ «ἄλλου», τῆς «ἐλεύθερης» ἔκφρασης, τῆς «διαλακτικότητας», τῆς «διαφορετικότητας», τοῦ «αὐτοπροσδιορισμοῦ» καί ἄλλα αὐτοῦ τοῦ εἶδους «εὐηχα» παρεμφερῆ.

Λέγει, λοιπόν, τό σχετικό μέ τήν ἐπικεφαλίδα κείμενο (περιοδικό Bulles No 73):

Τό Νοέμβριο τοῦ 2001 ή **MILS (Διϋπουργική Ἀποστολή Καταπολέμησης τῶν αἱρέσεων)** ἐξέδωσε ἕνα τευχίδιο σαράντα σελίδων μέ τόν τίτλο "Ὁδηγός ἐκπαιδευτικοῦ ἀπέναντι στίς σύγχρονες αἱρέσεις". Τό τευχίδιο διανέμεται δωρεάν εὐρέως στόν σχολικό καί ἐξωσχολικό χῶρο, καί κατατάσσεται στό πλαίσιο τῆς πρόληψης.

Ὁ ὁδηγός περιλαμβάνει ἕναν ὀρισμένο ἀριθμό "στοιχείων μᾶς πρώτης πληροφόρησης, ὅπως ἔννοια της λέξεως αἵρεση, μέσα διάκρισης ἐνός

αἰρετικοῦ ἀκτιβισμοῦ σέ πείσμα τοῦ προσωπείου τοῦ καθωσπρεπιμοῦ μέ τό ὅποιο μεταμφιέζεται, νομοθετικά καί ρυθμιστικά κείμενα, πού προστατεύουν τό παιδί καί τόν ἔφηβο, δυνατές προσφυγές πού προσφέρονται ἀπό τό κράτος δικαίου στίς ὅποιες εἴμαστε συνδεδεμένοι, δραστηριότητες ὀργανισμῶν καί δημοσίων θεσμῶν".

Τό τευχίδιο αὐτό, παρ' ὅλο πού δέν ἐξαντλεῖ τό θέμα, ἐπιτρέπει στούς διδάσκοντες, ἐκπαιδευτικούς, κοινωνικούς λειτουργούς καί ἰατρούς, νά ἀποκτήσουν μία ἱκανοποιητική τουλάχιστον γνώση, γιά νά ἀναλύουν, νά ἀντιδροῦν καί νά πληροφοροῦν μαθητές καί σπουδαστές μέ τρόπο προσαρμοσμένο σέ κάθε πρόβλημα αἰρετικό πού ἐμφανίζεται στά σχολικά ή κοντινά κτίρια. **Κατά πρῶτο λόγο** ἀναλύεται σχολαστικά τό φαινόμενο τῶν σεκτῶν: τό καθεστῶς ὑποταγῆς πού προκαλεῖται, οἱ ὑφιστάμενες διανοητικές χειραγωγήσεις, ή προοδευτική μεταμόρφωση τῆς προσωπικότητας, τό καθεστῶς κυριαρχίας/ὑποταγῆς πού συνδέει τόν γκουρού μέ τόν ὀπαδό, ή λειτουργία τῶν τελετουργικῶν πράξεων καί τῶν τεχνικῶν τῶν αἱρέσεων κ.λ.π.

Περιγράφονται οἱ κίνδυνοι πού διατρέχουν ἀπό τούς βασικούς «στόχους» τῶν σεκτῶν τά πολύ μικρά παιδιά καί οἱ ἐπαναστατικοί ἔφηβοι, πού ἀναζητοῦν τόν ἑαυτό τους, καί πού ἀναμένουν ἀπαντήσεις στίς μεταφυσικές, φιλοσοφικές καί ὑπαρξιακές ἀπορίες τους.

Προτείνονται ἐπίσης κάποιες προσαρμοσμένες συμπεριφορές, γιά τό προσωπικό πού βρίσκεται ἀντιμέτωπο μέ ἰδιαίτερες περιστάσεις (ἀνήλικοι πληγωμένοι, τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς ἀπαγορεύουν τή μία ή τήν ἄλλη θεραπεία π.χ. τή μετάγγιση αἵματος) κ.λ.π.

Σ' ἕνα **δεύτερο κεφάλαιο** ἀναφέρεται ή καθυστερημένη συνειδητοποίηση τῶν δημοσίων ἀρχῶν, πού διήρκησε μιά εἰκοσαετία, ή ὅποια ἔκανε τήν ἐμφάνισή της πρῖν 5 χρόνια μέ συγκεκριμένες κυβερνητικές πράξεις, ὅπως ή νομοθέτηση τῆς ἀντιαιρετικῆς μάχης ἀπό τό 1998, μέ τήν δημιουργία τῆς MILS, μάχη πού δευρύνεται, συντονίζεται καί δομεῖται λίγο λίγο μέ τήν δημιουργία ἐνός "ἀνταποκριτή αἵρεσης" μέσα σέ **κάθε Ὑπουργεῖο**.

Τό κεφάλαιο 3 ὑπενθυμίζει τή βάση τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος τῆς Γαλλίας δηλ. τή

λαϊκότητα πού θεωρείται «θεμελιώδης αξία της δημοσίας εκπαίδευσης... πού δέν υπόκειται σέ άτομικές έρμηνείες. Άνήκει σέ όλους: εἶναι ὁ νόμος τῆς δημοκρατίας μας». Κατά συνέπεια, δέν μπορούν νά γίνουν άνεκτές στούς κόλπους τοῦ σχολείου αίρετικές συμπεριφορές, **πού πραγματικά προσβάλλουν τήν ἐλευθερία**. Μέσα σ' αὐτό τό πλαίσιο, οἱ τάσεις αίρετικῆς διείσδυσης στούς κόλπους τοῦ εκπαιδευτικοῦ συστήματος καταγγέλλονται καί ἡ πρόληψη τῶν αίρετικῶν κινδύνων ἐγκωμιάζεται (**ἀγωγή τοῦ πολίτη πληροφόρηση τῶν μαθητῶν κ.λ.π.**).

Τό κεφάλαιο 4 υπενθυμίζει τό Δίκαιο καί τά κείμενα τῶν θεμελιωδῶν νόμων, πού νομοθετοῦν τή δραστηριοποίηση τῶν δημοσίων λειτουργῶν στήν πρόληψη γιά τούς κινδύνους τῶν αἱρέσεων. Ἔτσι, στήν Ἐθνική Ἐκπαίδευση, ἄν τά κείμενα τῶν νόμων υπενθυμίζονται, ἡ ἀυστηρή οὐδετερότητα, βάσει τῆς δεοντολογίας, ὑπογραμμίζεται ἔντονα.

Τό τευχίδιο τελειώνει μέ μία ἀρκετά ἐκτενῆ βιβλιογραφία.

Βλέπουμε λοιπόν, ἀγαπητοί ἀναγνώστες, ὅτι ἡ **Διϋπουργική Ἀποστολή Καταπολέμησης τῶν αἱρέσεων (MILS)**, παίρνει συγκεκριμένα μέτρα καί κάνει σαφεῖς ὑποδείξεις μέ τίς παρεχόμενες ὁδηγίες στούς Γάλλους Ἐκπαιδευτικούς ὄλων τῶν βαθμίδων.

Ἡ πολιτική αὐτή στή χώρα πού ἀναφερόμαστε δέν εἶναι πρόσφατη. Ἡ Γαλλική Κυβέρνηση καί τό Γαλλικό Κοινοβούλιο ἔχουν ἀπό πολλῶν ἐτῶν, ἀπό τά μέσα τῆς 10ετίας τοῦ '80 περίπου, ἐπιληφθεῖ τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ προβλήματος. Κι ἔχουν λάβει συγκεκριμένα μέτρα γιά τήν ἐνημέρωση τοῦ λαοῦ, ἀλλά καί γιά τήν καταστολή τῆς δραστηριότητας ἐπικίνδυνων αἱρέσεων.

Πρὶν ἀπό λίγα χρόνια τό **«Κέντρο ἐναντίον τοῦ Διανοητικοῦ Χειρισμοῦ» (CCMM)** ἐξέδωσε καί διένειμε σέ Ὑπουργούς, Βουλευτές, Δικαστικούς, Ἐκπαιδευτικούς, Ἰατρούς, κοινωνικούς φορεῖς, καί σέ ὅλους ὅσους ἐμπλέκονται καθ' οἷον-δήποτε τρόπο μέ τό αίρετικό φαινόμενο, τό πολύτιμο βιβλίο **«Ὁ Νόμος σᾶς προστατεύει - Κάντε χρήση τοῦ Νόμου»**. Ἡ συγγραφή τοῦ βιβλίου, δηλ. ἡ συγκέντρωση τῆς σχετικῆς νομολογίας καί τά ἐρμηνευτικά σχόλια, πραγματοποιήθηκε ὑπό τήν ὑψηλή εὐθύνη τοῦ πρώην Προέδρου

Ἐφετῶν τῶν Παρισίων κ. Francois Pignier, στόν ὁποῖο ὁ πρόεδρος τοῦ Κέντρου CCMM, πρῶην ὑπουργός Alain Vivien ἐκφράζει στόν πρόλογο τοῦ βιβλίου τήν ἀπεριόριστη εὐγνωμοσύνη του.

Ἄξιοσημείωτο εἶναι (καί αὐτό πρέπει νά τό προσέξουμε ἰδιαίτερως), ὅτι τό βιβλίο, ἐκδόθηκε καί κυκλοφόρησε μέ χρήματα τοῦ Ὑπουργείου Νέας Γενιάς καί Ἀθλητισμοῦ, ἕνα ἐκ τῶν πρώτων Ὑπουργείων, ὅπως λέγει ὁ Alain Vivien, τό ὁποῖο ὀργάνωσε τή συστηματική πληροφόρηση γιά τά ἀδικήματα τά ὁποῖα διαπράττονται ἀπό τίς αἱρέσεις.

Καί ἡ δική μας Π.Ε.Γ. ἀπό πολλῶν ἐτῶν ἐξέδιδε καί διένειμε δωρεάν τευχίδιο μέ τόν τίτλο **«Νομικό Δελτίο»**, προκειμένου νά ἐνημερωθοῦν ὑπεύθυνοι καί ἐμπλεκόμενοι, γιά τίς συνεχεῖς παραβάσεις ἐκ μέρους τῶν διαφόρων αίρετικῶν καί παραθρησκευτικῶν ὁμάδων καί νά προστατευθοῦν τά ἄτομα καί νά ἀντιμετωπιστοῦν νομικά οἱ δραστηριότητες τῶν αἱρέσεων καί τῶν προπαγανδιστῶν τους.

Μέ τό τεῦχος αὐτό τοῦ «Διαλόγου» κάνουμε νέα ἔναρξη τοῦ «δελτίου» αὐτοῦ μέ τίτλο **«Νομική Ἐπιθεώρηση»** μέ τήν καινοτομία νά ἀποτελεῖ μέρος τοῦ «Διαλόγου», ὥστε νά ἀποστέλλεται σέ περισσότερους φίλους καί συνεργάτες μας, οἱ ὁποῖοι θά μπορούν ἐφ' ὅσον τό ἐπιθυμοῦν, νά τό ἀποσποῦν ἐκ τοῦ κυρίου σώματος τοῦ περιοδικοῦ γιά εὐχερέστερη χρήση σέ νομικά ζητήματα, πού ἔχουν σχέση μέ τόν περίπλοκο καί πολύμορφο αίρετικό χῶρο.

Πρὶν κλείσουμε τό σχόλιό μας αὐτό, πρέπει νά τονίσουμε ὅτι μέτρα ἀνάλογα μέ αὐτά πού ἀναφέραμε γιά τήν Γαλλία, λαμβάνονται καί ἀπό ἄλλα κράτη, ὅπως τή Γερμανία, τό Βέλγιο, τήν Αὐστρία, τήν Ἰταλία, τήν Ἑλβετία, κ.λ.π. Γι' αὐτό στή «διημερίδα» μερικῶν δεκάδων ὁμάδων πού δροῦν στή χώρα μας πού πραγματοποιήθηκε στό ξενοδοχεῖο Intercontinental στίς 2 Μαρτίου 2002, ἐλέχθη μεταξύ ἄλλων καί τό ἐξῆς σημερινό, ὅτι στό μέλλον δέν θά εἶναι ἐμπόδιό τους ἡ Ἐκκλησία, ἀλλά ἡ Πολιτεία καί ὅτι θά πρέπει νά ὀργανωθοῦν ὅλοι καταλλήλως γιά τήν ἀντιμετώπιση ἑνός τέτοιου ἐνδεχομένου καί στήν Ἑλλάδα.

Ἄς εὐχηθοῦμε καί ἡ Κυβέρνηση τῆς χώρας μας νά θελήσει νά ἀναλάβει τίς εὐθύνες τῆς ἑνα-

ντι τῶν πολιτῶν της, ὅπως ἄλλωστε ἔχει ζητήσει καί μέ ἐπιστολή του ἀπό τόν κ. Ὑπουργό Παιδείας καί Θρησκευμάτων ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος Χριστόδουλος καί νά προσαρμοστεῖ πρὸς τίς ἀποφάσεις καί τίς συστάσεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης καί τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου. Τότε θά βρεθοῦμε κι ἐμεῖς στήν εὐχάριστη θέση ὅπως καί ὁ Πρόεδρος τοῦ Κέντρου CCMM, πρώην ὑπουργός Alain Vivien, νά ἐκφράσουμε τίς θερμές εὐχαριστίες πρὸς Ὑπουργούς καί συνεργάτες τους, γιά ὅποιες ἐνέργειες θά σχετίζονται μέ τήν ἀντιμετώπιση τοῦ αἰρετικοῦ φαινομένου.

ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Ἀναφέρομε σέ ἄλλο σχόλιό μας ὅτι πολλοί αἰρεσιάρχες «διάγουν πολυτελῆ βίο» κι ὅτι γκουρού καί «ἠγετικά» στελέχη διαθέτουν τεράστιες περιουσίες σέ ἀκίνητα, σέ πολλές περιοχές τοῦ κόσμου. Δείχνουν δηλ. φοβερό ἐνδιαφέρον γιά δημιουργία προσωπικῆς ἰδιοκτησίας, γιατί πιστεύουν ὅτι μέ αὐτόν τόν τρόπο θά μποροῦν νά ἐλέγχουν πρόσωπα καί καταστάσεις.

Ὁ Βανκμίλερ, ὁ «γκουρού τοῦ σέξ», διαθέτει ὅπως εἶπαμε τεράστια περιουσία στήν Βαυαρία καί προσπαθεῖ νά τήν αὐξήσει, γιατί ὅπως διαλαμβάνεται στό «καταστατικό» τῆς αἵρεσης, ἡ οικονομική κυριαρχία θά συμβάλει στή ἐπίτευξη τῆς πολιτικῆς κυριαρχίας της στήν Γερμανία. Καί γι' αὐτό ὅλα τά μέλη καί οἱ ἄνθρωποι τοῦ Βανκμίλερ ἔχουν ἐπιδειξει ἰδιαίτερο ζῆλο στήν ἀγορά ἀκινήτων σέ ὅλη τήν περιοχή τῆς «ἐπιρροῆς» τῆς αἵρεσης. Εἶναι ἀξιοσημείωτο ὅτι εἶναι οἱ πρῶτοι πού μαθαίνουν, ὅτι κάποιος κάτοικος τοῦ Φίσεν π.χ. θέλει νά πουλήσει τήν ἀκίνητη περιουσία του καί σπεύδουν ἀμέσως νά διαπραγματευθοῦν.

Ὅλες οἱ μεγάλες πολυεθνικές αἰρέσεις ἀποκαλοῦνται διεθνῶς καί **οἰκονομικοθρησκείες**, διότι σέ πολλές ἀπ' αὐτές ἡ θρησκεία μεταβάλλεται σέ οικονομική ἐπιχείρηση ὧς φορέας ὑπάρχει ἓνα σωματεῖο μέ καταστατικό, πού ἔχει συνταχθεῖ μέ βάση τήν κρατοῦσα νομοθεσία. Τοῦτο γιατί δυστυχῶς, ἡ ἀρμόδια δικαστική Ἀρχή δέν εἶναι σέ θέση νά ἐρευνήσει τούς ἀληθινούς σκοπούς τῶν ομάδων αὐτῶν γιά νά διαπιστώσει ὅτι οἱ ἀληθι-

νοί σκοποὶ τους δέν εἶναι «κοινῆς ὠφελείας» ἢ «μὴ κερδοσκοπικοί». Ἀλλά παρ' ὅλη τήν ὑπαρξη τοῦ «σωματείου» τά μέλη δέν ἀποκοτοῦν κανένα δικαίωμα. Τούς ἐπιτρέπεται ὅμως νά κάνουν δωρεές ἢ ἀκόμη καί νά βγοῦν στό δρόμο πρὸς συλλογή χρημάτων γιά τήν ὀργάνωση. Ἡ κάθε κίνηση προχωρεῖ καί στήν ἴδρυση ἐταιρειῶν, στίς ὁποῖες ἡ σχέση μέ τήν ομάδα εἶναι ἐμφανῆς ἢ καί ἄλλων, ὅπου ἀποκρύπτεται ἡ σύνθεση αὐτή (Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου: «Νεοφανεῖς αἰρέσεις - Καταστροφικές λατρεῖες, Ἀθήνα 1995).

Ἐκεῖ ὅμως πού οἱ αἰρέσεις καί οἱ ομάδες τῆς παραθρησκείας ἐπιδίδονται μέ πρωτοφανῆ ζῆλο καί σχέδιο, εἶναι ἡ ἀγορά ἀκινήτων καί γεωργικῶν ἐκτάσεων μέ προφανῆ σκοπό τήν ἴδρυση ἀνά τόν κόσμο «ναῶν» καί Ἄσραμ καί τήν ἐδραίωση τῆς «οἰκονομικοθρησκείας» τους.

Στούς **Χάρε Κρίσνα**, ἐπί παραδείγματι, τό οικονομικό στοιχεῖο στοὺς σκοπούς τους εἶναι τό σημαντικότερο. Ὄταν ὁ Πραμπουπάντα ἔφθασε στίς Η.Π.Α. τό 1965 εἶχε μιὰ βαλίτσα καί 7 δολάρια. Μετά ἀπό 15 χρόνια (1980) ἡ ὀργάνωσή του εἶχε περισσότερους ἀπό 40 ναοὺς στίς Η.Π.Α. καί σ' ὅλοκληρο τόν κόσμο καί ἀποστολές σέ 46 χῶρες. Μόνο στίς Η.Π.Α. εἶχε (τότε, τώρα ποιός ξέρει;) 10 μεγάλες ἀγροτικές ἐκτάσεις (μιὰ ἀπ' αὐτές ἐπέφερε, τότε, ὡς ἀγροτική ἐπιχείρηση, 3 ἑκατομμύρια δολάρια κέρδος τό χρόνο), ὅλοκληρα οἰκοδομικά τετράγωνα μέ ἀκίνητα σ' ὅλοκληρη τή χώρα, ἀλυσίδα ἐστιατορίων «ὕγεινῆς» διατροφῆς καί ἄλλη ἀκίνητη περιουσία. Σήμερα αὐτή ἡ περιουσία μετά τίς δωρεές χιλιάδων πλουσίων ὀπαδῶν, ὅπως π.χ. τοῦ τραγουδιστῆ τῶν Μπίτλς Χάρισον, ἡ παραπάνω περιουσία τῆς ὀργάνωσης θά μοιάζει ἐντελῶς ἀσήμαντη.

Ὁ Μούν ἐπίσης διαθέτει χιλιάδες ἀκίνητα καί ἑκατοντάδες ἐπιχειρήσεις σ' ὅλοκληρο τόν κόσμο. Οἱ ὀπαδοὶ του «σπεύδουν» νά «παραχωρήσουν» τά περιουσιακά τους στοιχεῖα στόν αὐτοαποκαλούμενο Μεσσία, ὁ ὁποῖος ἔχει ὀρίσει τό ἔτος 2004 ὡς χρονολογία κατά τήν ὁποία θά καταλάβει τόν κόσμο. Ὁ ψευδομεσσίας σήμερα μέ τήν αὐτοκρατορία τῶν ἐταιρειῶν του σ' ὅλο τόν κόσμο, ἐλέγχει ἢ ἐπηρεάζει τήν οἰκονομία πολλῶν χωρῶν καί μέ τίς ἐκδοτικές του ἐπιχειρήσεις (Ἐφημερίδες, περιοδικά, βιβλία) ἐπεμβαίνει ἀκόμη καί στά

πολιτικά ζητήματα τῶν χωρῶν αὐτῶν. Πολιτικοί, ὅπως ὁ πατέρας Μπούς καί ὁ Γκορμπατσώφ, εἶχαν κατά καιρούς στενές σχέσεις μαζί του. Μάλιστα ὁ Μπούς ὁ ἀρχαιότερος, ὅπως τόν ἀποκαλεῖ ἱστορικός τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λουίζιάνας, γυρίζει παντοῦ δίνοντας διαλέξεις σέ πολλές συγκεντρώσεις «ὑψηλοῦ κύρους» τοῦ Μοῦν.

Τελευταία, ὁ «αἰδεσιμώτατος», ἀγόρασε ἔκταση 4.000 τετραγ. χιλιομέτρων(!) στήν Παραγουάη καί ἄλλες τεράστιες ἐκτάσεις στή Βραζιλία «ὅπου κτίζει τήν οὐτοπία του», ὅπως λέγει ἡ σχετική εἰδηση ἀπό τό ἐξωτερικό.

Ἡ σχετική ἀνταπόκριση εἶναι μεγάλη καί περιέχει καί ἄλλα «ἐνδιαφέροντα» θέματα. Ἴσως στό ἐπόμενο τεῦχος σχολιάσουμε μερικά ἀπό αὐτά.

Αὐτά πού συμβαίνουν, ἀγαπητοί ἀναγνώστες, στίς Η.Π.Α., στήν Παραγουάη, στή Βραζιλία καί παντοῦ στόν κόσμο, συμβαίνουν δυστυχῶς καί στή χώρα μας.

ἽΟλες οἱ διεθνεῖς αἰρέσεις, ἀλλά καί οἱ ἐγγῶρες πού δέν ἔχουν διασυνδέσεις μέ ἄλλες τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπιδίδονται μετά μανίας στήν ἀγορά ἀκινήτων καί γεωργικῶν ἐκτάσεων. Ἐχει γεμίσει ἡ χώρα μας μέ «ἄσραμ», «ναοῦς» καί «οἴκους» πού ἀνήκουν σέ ὀμάδες τοῦ πολύμορφου αἰρετικοῦ χώρου. Ἡ κίνηση τοῦ **Σατυανάντα**, ἡ «**Ἀρμονική Ζωή**», ὁ «**Ὁμίλος Μελετῶν**», οἱ «**Χάρε Κρίσνα**», οἱ «**μαρτυρες τοῦ Ἰεχωβά**», τό **Βουδιστικό Κέντρο** κ.λ.π., κ.λ.π., «ῶν οὐκ ἔστιν ἀριθμός», ἀγόρασαν μεγάλες ἐκτάσεις ἀπό τή γῆ μας καί ἔχουν ἀνεγείρει μεγαλοπρεπῆ οἰκοδομήματα καί ἐγκαταστάσεις. Πληροφοροῦμαστε ὅτι ἡ κίνηση τοῦ γκουροῦ Σατυανάντα ἔχει στήν κατοχή της καί μάλιστα στή Χαλκιδική ἔκταση 50 στρεμ. καί διαπαραγματεύεται τήν ἀγορά ἄλλων 50 στρεμ. Ἀπό τοῦς Βουδιστές καί τά παρακλάδια τοῦ Βουδισμοῦ προτιμᾶται ιδιαίτερα ἡ Χαλκιδική καί ἰδίως ἡ περιοχὴ ἀπέναντι ἀπό τό «Ἅγιον Ὄρος». Ἡ ἀνέγερση Βουδιστικῶν Κέντρων στή Χαλκιδική ἀπειλεῖ νά ρυπάνει τό πολιτιστικό περιβάλλον τῆς περιοχῆς, ὑπογραμμίζει σέ μελέτη του ὁ διακεκριμένος νομικός, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας κ. Ἀναστάσιος Μαρίνος. Σημειωτέον ὅτι τό ἐντυπωσιακό οἰκοδομικό συγκρότημα τοῦ «Ὁμίλου Μελετῶν» στήν Ψάθα Ἀλεποχωρίου, ὅπου

γίνεται «ἐντατική δογματική διδασκαλία», ἔχει ἀνεγερθεῖ μέ προσφορές καί προσωπική ἐργασία τῶν ὀπαδῶν τῆς ὀργάνωσης.

Πρέπει νά ἐπισημάνουμε πρὶν τελειώσουμε τό σχολίό μας αὐτό, ὅτι ἡ ἀνησυχητική αὐτή μεθοδολογία τῶν ὀμάδων στήν ἀγορά γῆς καί ἀκινήτων δέν ἔτυχε τῆς δεούσης σημασίας ἀπό πολιτειακούς καί κοινωνικούς φορεῖς. Στίς περιφημες «συντροφικές» τῶν τηλεοπτικῶν καναλιῶν συζητοῦνται «ἄλλα» θέματα καί αὐτό πού εἶναι ζωτικῆς σημασίας γιά τόν Ἑλληνικό λαό ἔχει τελείως παραθεωρηθεῖ.

Ἐν συνεχοῦς αὐτή ἡ κατάσταση καί δυστυχῶς, ὅπως δείχνουν τά πράγματα, θά συνεχιστεῖ μέ ἐντατικότερους ρυθμούς, δέν θά εἶναι μακριά ἡ ἐποχὴ πού οἱ Ἕλληνες θά εἶναι ξένοι στή γῆ τῶν Πατέρων τους.

«ΤΟ ΟΤΙ ΒΓΗΚΑΤΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΡΕΣΗ, ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ Η ΑΙΡΕΣΗ ΒΓΗΚΕ ΑΠΟ ΕΣΑΣ»

Μέ αὐτή τήν ἐπικεφαλίδα δημοσιεύεται «μαρτυρία» πρώην θύματος στό περιοδικό Bulles No 72 (σελ. 16). Ἀναδημοσιεύουμε τή Μαρτυρία αὐτή γιά δύο κυρίως λόγους:

Πρῶτον γιατί ἡ κραυγὴ τοῦ θύματος καί ἡ ἐξωτερίκευση τῆς ψυχικῆς της κατάστασης καί τοῦ προσωπικοῦ της δράματος ἐπιβεβαιώνουν τά ὅσα κατά καιρούς καταγγέλλονται ὅτι συμβαίνουν «μέσα» στίς νεοφανεῖς αἰρέσεις. Καί δεύτερον ἡ μαρτυρία αὐτή, ὅπως καί ὅλες οἱ μαρτυρίες πρώην θυμάτων δικαιολογοῦν τήν ἄρνηση, τή δική τους καί τῶν γονέων τους, νά βγοῦν δημόσια καί νά καταγγείλουν σέ «κοινὴ θέα» τοῦς αὐτουργούς τῶν δεινοπαθημάτων τους, γεγονός πού τό ἐπικροτοῦμε κι ἐμεῖς ἀνεπιφύλακτα. Ἡ ψυχικὴ ὑγεία συνανθρώπου μας καί ἡ ὀμαλή ἐπανένταξή του στό κοινωνικό σύνολο ὑπερτερεῖ ὀποιασδήποτε ἄλλης σκοπιμότητας. Οἱ πληγές πρέπει νά κλείσουν. Αὐτό παίρνει πολὺ χρόνο, καί θέλει μεγάλη προσπάθεια καί ἀνοιχτὴ ἀγκαλιά ἀγάπης καί κοινωνικῆς ἀποδοχῆς. Ἐν ἀναπαλεῖ συνεχῶς καί κοινοποιεῖ τίς τραγικῆς του ὥρες δέν θά μπορέσει ἴσως ποτέ νά ἀποκατασταθεῖ στήν κοινωνία ὡς ὑγιές μέλος της.

Ἡ Μαρτυρία τοῦ θύματος ἔχει ὡς ἐξῆς:

«Κατά τή διάρκεια τοῦ 1992, συνάντησα τήν «X» σέ ἓνα μάθημα χοροῦ. Αἰχμαλωτισμένη ἀπό τήν προσωπικότητά της, ἀμέσως συνδέθηκα φιλικά μαζί της. Μιά μέρα, πού τήν συνάντησα, ἀφοῦ εἶχα περάσει ἀπό τήν ἰνδική Βιβλιοθήκη τοῦ Παρισιοῦ, μοῦ δήλωσε ὅτι ἦταν βουδίστρια καί μοῦ πρότεινε νά συμμετέχω σέ μία πρακτική ἄσκηση. ὄντας σέ πνευματική ἀναζήτηση, μετά τήν ἐπιστροφή μου ἀπό ἓνα ταξίδι στήν Ἰνδία καί ἐπειδή ἐνδιαφερόμουν ἰδιαίτερω γιά τόν βουδισμό, δέν μπόρεσα παρά νά δεχτῶ τήν πρότασή της. Ἐπρόκειτο νά μῶ σέ ἓνα γρανάζι πού θά διαρκοῦσε ἕξι χρόνια στούς κόλπους τῆς **Soka Gakkai France**, περνώντας ἀπό στιγμές κατάθλιψης, μιᾶς τάσης αὐτοκτονίας καί δύο ψυχιατρικές νοσηλεύσεις (ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ἰσχυρή), καί ἀπό τήν ὁποία ἀκόμα δέν ἔχω θεραπευεῖ.

Τό ἀπόφθεγμα, "Τό ὅτι βγήκατε ἀπό τή σέκτα δέν σημαίνει ὅτι ἡ σέκτα βγήκε ἀπό ἐσᾶς" εἶναι τελείως σωστό. Ἐπειτα ἀπό δύο χρόνια δουλείας, ἔχω ἀκόμη παθολογικές συμπεριφορές (τελετουργικά πού προκαλοῦν φόβο, ἀγωνία πού προκαλεῖται ἐξαιτίας τῆς ἀλλοπαθείας (σημείωση τοῦ μεταφραστή: μέθοδος θεραπείας πού χρησιμοποιεῖ φάρμακα τά ὁποία προκαλοῦν ἀποτελέσματα ἀντίθετα ἀπ' αὐτά τῆς ἀσθένειας πού καταπολεμεῖται, σέ ἀντίθεση μέ τήν ὁμοιοπαθητική) καί τό ταξίδι παραμένει ἀκόμα ἄγριο.

Σέ στιγμές ἐνθουσιασμοῦ καί ἰσορροπίας, σκέφτομαι νά διώξω δικαστικά τό προαναφερθέν πρόσωπο (χάρη στόν ἰσχύοντα νόμο σχετικά μέ τήν κατάχρηση τῆς ἀγνοίας καί τήν κατάσταση ἀδυναμίας). Σέ στιγμές πύ σκοτεινές δέν αἰσθάνομαι τή δύναμη, καί ἀλλάζω πεζοδρόμιο, ὅταν διασταυρώνομαι μέ τούς φανατικούς ὁπαδοῦς τῆς αἵρεσης τῆς γειτονιάς μου.

Ἡ μέθοδος τῆς Soka Gakkai France εἶναι πολὺ ἐπιδέξια: ἐμφυτευμένη σέ ὅλες τίς γειτονιές, εὐνοεῖ μιά κυριαρχία σχεδόν γεωγραφική στό ἄτομο πού δέν μπορεῖ νά ἀποφύγει νά συναντᾷ τούς "θρήσκους" τῆς αἵρεσης στίς καθημερινές του δραστηριότητες (τουλάχιστον νά ἀλλάξει γειτονιά, πράγμα πού δέν εἶναι εὐκόλο ἀπό ὑλικῆς πλευρᾶς)».

Ἄγαπητοί ἀναγνώστες, ἄς μή λησμονοῦμε στήν προσευχή μας νά παρακαλοῦμε τόν Κύριό

μας γιά τά θύματα τῶν αἰρέσεων ὅλου τοῦ κόσμου.

ΠΕΡΙ κ. ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗ

Πολλοί ἀναγνώστες μᾶς ἐρώτησαν κατ' ἐπανάληψη ποιά ἐξέλιξη εἶχε ἡ ὑπόθεση Διαμαντίδη, ἐν ὄψει τοῦ ὅτι τό θέμα εἶχε λάβει δημοσιότητα, εἶχαν ὑποβληθεῖ μνηύσεις κ.λπ. καί κυρίως τί ἐδέχθη τελικῶς ὁ Ἄρειος Πάγος ἐπί τοῦ προκειμένου. Στά ἐρωτήματα αὐτά τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀντί ἄλλης ἀπαντήσεως παραθέτουμε ἐπί λέξει τό κρίσιμο ἀπόσπασμα τῆς ὑπ' ἀριθμ. 47/2001 ἀποφάσεως τοῦ Ἄρειου Πάγου, ἡ ὁποία ἔκρινε τελικῶς τήν ὑπόθεση, ἀφοῦ προηγουμένως ὑπενθυμίσαμε, ὅτι ἡ ὑπόθεση αὐτή ἀφοροῦσε τηλεοπτική ἐκπομπή πραγματοποιηθεῖσα τήν 5-2-1998, κατά τήν ὁποίαν ἀνεφέρθη, ὅτι ὁ κ. Διαμαντίδης ὑπῆρξε ὑπαίτιος σειρᾶς ἐγκληματικῶν πράξεων. Ἐναντίον τῶν ὄσων ἐλέγχθησαν στήν ἐκπομπή αὐτήν ὁ κ. Διαμαντίδης ὑπέβαλε μήνυση ἐπί συκοφαντικῆ δυσφημίσει, διά τῆς ὁποίας ὑπεστήριξε, ὅτι τά λεχθέντα αὐτά ἦσαν ψευδῆ καί ὡς ἐκ τούτου προσεβλήθη ἡ τιμή καί ἡ ὑπόληψή του καί ἐζήτησε τήν καταδίκη τῶν ὑπαίτιων. Τά κατώτερα δικαστήρια ἀπήλλαξαν τούς ὑπαίτιους διά βουλεύματος, τό δέ τελικό βούλευμα (Βούλευμα 865/2000 Ἐφετείου Ἀθηνῶν) ὁ κ. Διαμαντίδης τό ἀναιρεσίβαλε ἐνώπιον τοῦ Ἄρειου Πάγου. Ἐπί τῆς ἐν λόγω ἀναίρεσεως ὁ Ἄρειος Πάγος (Τμήμα Ε΄ Ποινικό ἐν Συμβουλίῳ) διά τοῦ 47/2001 βουλεύματός του ἀπέρριψε τήν ἀναίρεση τοῦ κ. Διαμαντίδη καί τόν κατεδίκασε καί στήν καταβολή τῶν δικαστικῶν ἐξόδων (ἀνερχομένων σέ 70.000 δραχμές). Οἱ λόγοι ἀπορρίψεως τῆς ἀναίρεσεως τοῦ κ. Διαμαντίδη κατά τό ἐν λόγω βούλευμα τοῦ Ἄρειου Πάγου εἶναι οἱ ἐξῆς ἐπί λέξει:

"Μέ αὐτά πού, κατά τά ἀνωτέρω δέχθηκε τό συμβούλιο διέλαβε στό προσβαλλόμενο βούλευμά του κατά τήν προεκτεθεῖσα ἐννοια εἰδική καί ἐμπεριστατωμένη αἰτιολογία καί ὀρθῶς ἐφήρμοσε τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 361, 362, 363, 367 καί 233 τοῦ Π.Κ., τίς ὁποῖες δέν παρεβίασε εὐθέως ἢ ἐκ πλαγίου. Εἰδικότερα τό Συμβούλιο μέ τό νά δεχθεῖ, ὅτι οἱ ὑβριστικοί χαρακτηρισμοί πού ἰσχυρίστηκαν καί διέδωσαν οἱ κατηγορούμε-

νοι κατά τήν επίμαχη τηλεοπτική έκπομπή, ανταποκρίνονταν στην αλήθεια και δή ότι ο αναιρεσειών είχε συστήσει έγκληματική ομάδα, ότι έπαγγελόταν τον όμοιοπαθητικό ιατρό, ότι αυτός και τά μέλη τής ομάδας τέλεσαν σωρεία παρανόμων πράξεων, όπως κακουρηματικές άπάτες, τετελεσμένες και σέ άπόπειρα, κακουρηματική πλαστογραφία, λαθρεμπορία, παράνομη κατοχή όπλων, σωματικές κακώσεις άνηλικων, ότι ή ίδια ομάδα άποτελοΰσε όργάνωση μέ θρησκευτική ιδεολογία και κοινοβιακή δομή, όπου ο αναιρεσειών έμφανιζόταν ως "έγκέφαλος" ή "Γκουρού", ότι αυτός έκμεταλλευόταν και έξαπατοΰσε τά μέλη τής ομάδας και μεγάλο άριθμό άσθενών, ότι τά μέλη τής ομάδας ήταν πλήρως ύποτεταγμένα σ' αυτόν και στίς φιλόδοξες οίκονομικές του έπιδιώξεις και τον θεωροΰσαν και τον ύμνοΰσαν ως "θεόν", ότι κατά τίς συναθροίσεις τής ομάδας γινόντουσαν και σεξουαλικές πράξεις και ότι μεταξύ τών θυμάτων τής έγκληματικής δραστηριότητος του αναιρεσειόντος και τής ομάδας του ήταν και οί κατηγορούμενοι, πλήν τής τρίτης από αυτούς, έλαβε ύπόψη και έρεΰνησε όλα τά περιστατικά, τά όποια κατά τον αναιρεσειόντα, συνιστοΰσαν τίς καταγγελλόμενες από αυτόν πράξεις τής σκοφαντικής δυσφήμισης και τής έξύδρισης σέ βάρος του από τούς κατηγορουμένους. Περαιτέρω εκτίθενται στό προσβαλλόμενο βούλημα μέ πληρότητα και σαφήνεια τόσο τό συνιστάμενο στην προστασία τής ζωής και τής περιουσίας συγγενικών τους προσώπων, δικαιολογημένο ένδιαφέρον τών κατηγορουμένων, για νά διατυπώσουν, στην ως άνω τηλεοπτική έκπομπή τά προαναφερθέντα άληθή περιστατικά πού άποτελοΰν έξιστόρηση όσων πράγματι έχουν διαδραματισθεί, ή περιγραφή τής συμπεριφορής και του χαρακτήρα του αναιρεσειόντος όσο και τά περιστατικά από τά όποια τό Συμβούλιο κατέληξε στην κρίση, ότι δέν προέκυψε σκοπός τών κατηγορουμένων για έξύδριση του αναιρεσειόντος".

Παραθέτουμε έπομένως αυτούσια τά όσα επί του προκειμένου άπεφάνθη ή δικαιοσύνη, χωρίς κανένα σχόλιο δικό μας και χωρίς καμμία άποψη θετική ή άρνητική δική μας, αλλά και χωρίς καμμία πρόθεση νά προσβάλουμε τήν τιμή ή τήν ύπόληψη του κ. Διαμαντίδη.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ ΕΝ ΣΥΝΤΟΜΙΑ

– Στίς 13 'Απριλίου, ήμέρα Σάββατο, πραγματοποιήθηκε ή τελευταία εκπαιδευτική ήμερίδα του 'Εκπαιδευτικού Σεμιναρίου τής Π.Ε.Γ. στην 'Ιερά Μονή Βηθλεέμ, τής Μητροπόλεως Μεσογαίας και Λαυρεωτικής. Από πολύ πρωϊ οί σύεδροι έφθασαν μέ πούλμαν στό Μοναστήρι, όπου τελέστηκε κατανυκτική θεία λειτουργία από τον π. Χρυσόστομο Μαϊδώνη και στή συνέχεια άνέπτυξαν τά θέματα τής ήμέρας οί όμιλητές: ο π. Χρυσόστομος και ο π. Δανιήλ Γούβαλης. Η ήμερίδα έληξε μέ τό γεΰμα άγάπης πού έχει γίνει πλέον «θεσμός» στίς ήμερίδες και συντελεί στή άνάπτυξη τής άδελφικής κοινωνίας και άγάπης και του πνεύματος διακονίας και συνεργασίας.

– Στίς 22 'Απριλίου πραγματοποιήθηκε άπογευματινή σύναξη συνεργατών και φίλων τής Π.Ε.Γ. 'Εψάλη κατ' άρχήν ή άκολουθία του Μεγάλου 'Αποδείπνου και στή συνέχεια μίλησαν στους συνεργάτες ο Πρόεδρος του Πνευματικού Συμβουλίου τής Π.Ε.Γ. π. Κυριακός Τσουρός και ο Πρόεδρος του Διοικ. Συμβουλίου κ. 'Αθανάσιος Νεοφώτιστος. Σκοπός τής άπογευματινής αυτής συνάντησης ήταν ή έξαγωγή συμπερασμάτων και μηνυμάτων από τίς εκπαιδευτικές ήμερίδες πού πραγματοποιήθηκαν από τον 'Οκτώβριο του 2001 έως και τον 'Απρίλιο του 2002. Στό τέλος έδόθη δεξίωση από τήν Π.Ε.Γ. επί τή λήξει τών εργασιών του 'Εκπαιδευτικού Σεμιναρίου και προς τιμήν του πνευματικού της γέροντος π. Κυριακού, ο όποιος τήν ήμέρα αυτή συμπλήρωσε ιερατική διακονία 38 έτών.

– Η Π.Ε.Γ. για μία άκόμη φορά αισθάνεται τήν ιερή ύποχρέωση νά εύχαριστήσει όλους τούς φίλους της, έναν προς έναν, μέ πολλή άγάπη και εκτίμηση. 'Ιδιαίτερα ή Π.Ε.Γ. εύχαριστεί τούς εισηγητές του Σεμιναρίου 'Ορθόδοξου Πίστεως και του 'Εκπαιδευτικού Σεμιναρίου, πού μέ τόση προθυμία προσφέρουν τίς πολύτιμες γνώσεις τους για τον καταρτισμό όλως μας. Στέκεστε, άγαπητοί φίλοι, στό πλάϊ μας και μέ τήν ένίσχυσή σας μās δίνετε τά «όπλα», για νά μπορούμε νά έπιτελοΰμε σωστά και άποτελεσματικά τό διακονημά μας. Η άναγνώριση τής προσφορής σας άποτελεί όχι μόνον χρέος μας, αλλά εκφράζει και τήν άπεριόριστη εύγνωμοσύνη μας, γιατί μās βοηθάτε στό δύσκολο έργο μας και μās

δίνετε τή δύναμη νά τό συνεχίσουμε, ιδίως όταν οί δυσκολίες, οί αντίξοες συνθήκες, οί ενάντιες δυνάμεις κ.λ.π. μᾶς δημιουργοῦν ἐξουθενωτικές ψυχικές καταστάσεις. Μετά τόν Κύριο, πού εἶναι ὁ ἄγρυπνος Βοηθός καί Συμπαραστάτης μας, ἔχουμε καί ἐσᾶς συμπαραστάτες καί συνεργάτες.

– Παρακαλοῦμε τούς ἀγαπητούς ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας νά μή μᾶς παρεξηγοῦν ἄν, μετά ἀπό συνδρομή τους, παίρνουν τό νέο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Διάλογος» μέ «ταχυπληρωμή» μέσα. Ἄγνοεῖστε την. Ἐθελοντές, πού δέν εἶναι πάντοτε οἱ ἴδιοι, ἐργάζονται ἐντατικά γιά τή διεκπεραίωση χιλιάδων τευχῶν τοῦ περιοδικοῦ, μέ ἀποστολές σ' ὅλα τά μέρη τῆς Ἑλλάδος καί στό ἐξωτερικό. Τεχνικοί λόγοι καθιστοῦν ἀδύνατη τή λογιστική παρακολούθηση τῆς ἀποστολῆς.

– Διευκρινίζουμε ὅτι κάποια **φωτοτυπημένα κείμενα** πού κυκλοφοροῦν καί παραπέμπουν στά τηλέφωνα τῆς Π.Ε.Γ., δέν ἔχουν καμμία σχέση μέ τήν Ἐνωσή μας.

– **Ραδιοφωνικές ἐκπομπές.** Ἀπό τόν Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 89,5 FM, μεταδίδονται οἱ ἐξῆς ἐκπομπές:

1) **Ὁρθόδοξη Μαρτυρία καί Ζωή.** Κάθε Τρίτη 5.30 - 6 μ.μ. Ἐπιμελεῖται καί παρουσιάζει ὁ π. Κυριακός Τσουρός (Γραμματεὺς τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων).

2) **Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστewς.** Κάθε Δευτέρα 5 - 6 μ.μ. Παραγωγός: Π.Ε.Γ. (Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιά τήν προστασία τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ Ἀτόμου). Παρουσιάστρια: Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου. (Ἡ ἐκπομπή δέν μεταδίδεται τούς μῆνες Ἰούλιο καί Αὐγουστο).

3) **Ἐκκλησία καί Ἐκκλησίες.** Κάθε Παρασκευή 3.30 - 4 μ.μ. Παραγωγός: Π.Ε.Γ., σέ συνεργασία μέ τήν Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων. Παρουσιάστρια: Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου.

– **Ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος:** www.ecclesia.gr.

– **Καί κάτι τό ἀπίστευτα ἀκατανόητο.** Τό Ὑπουργεῖο Ἐθν. Παιδείας καί Θρησκευμάτων, Ἐνιαῖος Διοικητικός Τομέας Θεμάτων Σπουδῶν, Ἐπιμόρφωσης καί Καινοτομιῶν, Διεύθυνση σπουδῶν Δ/θμιας Ἐκπαίδευσης (Ἀριθμ. Πρωτ. 50231/Γ2/16-5-2002), ἀπέστειλε πρὸς ὅλα τά Γραφεῖα Πρωτοβάθμιας καί Δ/θμιας Ἐκπαίδευσης, δηλ. πρὸς ὅλα τά σχολεῖα τῆς χώρας, πίνακα ἐγκεκριμένων κινηματογραφικῶν ἔργων μεταξύ τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνονται οἱ ταινίες «Μπαμπούλας Α.Ε.» καί «Ὁ Χάρι Πότερ καί ἡ φιλοσοφική λίθος». Ἐτοι ἐξηγεῖται ἡ παρακολούθηση τῶν ἔργων αὐτῶν «ἐν σώματι» ἀπό τά σχολεῖα τῆ συνοδεία διδασκάλων καί καθηγητῶν.

Ἡ Ἐνωση τῶν Ἐκπαιδευτικῶν στήν Ἀγγλία, εἶχε ἀπό καιροῦ τήν ἀνησυχία ὅτι τά παιδιά ἀσχολοῦνται μέ ἀποκρυστιτικές ἐμπειρίες. Ὁ Peter Smith, Γενικός Γραμματεὺς τῆς Ἐνωσης Ἐκπαιδευτικῶν τονίζει: «Τά παιδιά πρέπει νά προστατευθοῦν ἀπό τίς πιό ἀκραῖες ἐπιδράσεις τοῦ ἀποκρυστισμοῦ καί νά διδαχθοῦν μέ ἕναν ὑπεύθυνο καί θετικό τρόπο τούς κινδύνους τῶν ταξιδιῶν στό ἄγνωστο. Ἡ πρεμιέρα τῆς ταινίας Χάρι Πότερ θά ὀδηγήσει σέ μιά ὀλόκληρη γενιά νέων πού θά ἀνακαλύπτουν τή μαγεία...».

Κυκλοφόρησε καί διακινεῖται ἀπό τήν ΠΕΓ (τηλ. 010-6082271) τό βιβλίο τῆς μοναχῆς Ἀντωνίας, *Νεοπεντηκοστῖανοί στήν Ἑλλάδα. Ὁ Χριστιανισμός τῆς Ἐλευθέρας Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας Πεντηκοστῆς (ΕΑΕΠ)*, Ἀθήνα 1999.

Πρόκειται γιά πολύ χρήσιμο βοήθημα γιά ὄσους ἔχουν ἐμπλακῆ σέ αἴρεση Νεοπεντηκοστῖανῶν καί ιδίως στήν προαναφερόμενη ὁμάδα πού διαθέτει ἐφημερίδα καί ραδιοσταθμούς σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα. Ἡ συγγραφέας ἀσχολεῖται ἐπὶ πολλὰ χρόνια μέ τή βοήθεια σέ περιπτώσεις θυμάτων τῆς πλάνης τῶν Νεοπεντηκοστῖανῶν ἡ ὁποία δημιουργεῖ πολλές δυσάρεστες οἰκογενειακές καταστάσεις, προβλήματα στά παιδιά, ἀκόμη καί διαζύγια, ὅπως ἀναφέρεται στά πορίσματα τῆς ΙΑ' Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΜΑΣ

Ἡ ἐπιστολή

Ἀγαπητό περιοδικό "Διάλογος"

Θά χαρῶ πολύ νά γίνω συνδρομητής στό πολύ ἐνδιαφέρον ἔντυπό σας πού στηρίζει τήν ὀρθοδοξία μας καί προβάλλει τίς διάφορες κακόβουλες καί καταστροφικές ἐπινοήσεις καί αἰρέσεις γιά τό σημερινό ἄνθρωπο πού ἀπό "κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν" πού πλάστηκε ἀπό τόν Θεό θέλουν νά τόν καταντήσουν "εἰδεχθές προσωπεῖον". Θά ἤθελα ὅμως ταπεινά νά παρέμβω στό ἄρθρο τοῦ κ. Λάμπρου Κ. Σκόντζου στό τεῦχος 25 πού ἀναλύει τήν κατάρρευση τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ κόσμου, σέ κάποιο σημεῖο τοῦ κειμένου, ἐνῶ μέ ὄλο τό ὑπόλοιπο συμφωνῶ ἀπόλυτως. Ἡ διαφωνία μου λοιπόν ἔγκειται στό σημεῖο ὅπου ἀναλύει τά περί δουλείας, πορνείας, φιλοσοφίας, παιδείας, ἱερῶν τελέσεων, ὁμοφυλοφιλίας καί γενικά τά τῆς τότε κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων. Θά ἤθελα νά ἀναφέρω ὅτι δοῦλοι ὑπῆρχαν καί ὑπάρχουν σέ ὄλο τόν κόσμο δυστυχῶς μέχρι καί σήμερα κανεῖς νοήμων δέν τό ἐπιπροτεῖ αὐτό...

"Ὅσον ἀφορᾷ τήν πορνεία δυστυχῶς ὑπῆρχε, ὑπάρχει καί θά συνεχίζει νά ὑπάρχει ἀπό διαφό-

ρων εἰδῶν προαγωγούς σέ ὅλες τίς κοινωνίες ὄλων τῶν ἐποχῶν π.Χ. καί μ.Χ. χωρίς βέβαια νά θέλω νά δικαιολογήσω τήν ἀρχαία Ἑλληνική συμπεριφορά τῶν τότε ἀνθρώπων... Δέν μποροῦμε ὅμως νά ψέγουμε ἀδιακρίτως ὅλη τήν κουλτούρα τοῦ τότε πολιτισμοῦ... (Ὄργανώνονταν) πολλές ἐκδηλώσεις μέ κύριο σκοπό τήν ψυχαγωγία καί μόρφωση τῶν ἀνθρώπων, ὅπως Ὀλυμπιακοί ἀγῶνες, θεατρικές παραστάσεις γυμναστήρια, ἐθιμοτυπικές ἐορτές, ἀγοραῖες συνάξεις, ταξίδια πληρωμένα ἀπό τό κράτος γιά νά γνωρίζουν οἱ πολίτες τίς ἀποικίες τῆς πόλης-κράτους, πληρωμένο μεγάλο μέρος τοῦ εἰσιτηρίου γιά παρακολούθηση τραγωδιῶν...

Γι' αὐτό λοιπόν θά ἤθελα νά προτείνω ὅτι ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι ὡς νοήμονες καί μή προκατειλημένοι πού θά πρέπει νά εἴμαστε νά χτίσουμε γέφυρες καί νά ἐνώσουμε ἀρχαία Ἑλλάδα καί Ὄρθοδοξία (ὅπως βέβαια σέ μεγάλο μέρος πραγματοποιεῖ τό ἄρθρο τοῦ κ. Λάμπρου Σκόντζου) καί νά μάθουμε τούς νέους μας νά τρυγοῦν σάν τίς μέλισσες τά καλύτερα ἀπό τήν θύραθεν παιδεία ὅπως ἔλεγε καί ὁ Μ. Βασίλειος ἀλλά καί νά μάθουν νά τήν συμβιώνουν μαζί μέ

Ο κ. BRUNO FOUCHEREAU ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Σέ σχόλιο τοῦ τεύχους αὐτοῦ ἀναφέρουμε κάποια σημαντικά λόγια τοῦ Bruno Fouchereau ἀπό τήν ὁμιλία του στό Πολεμικό Μουσείο τόν Ἀπρίλιο τοῦ 2002.

Ἡ ἐκδήλωση ἔγινε μέ πρωτοβουλία τοῦ κ. Στέλιου Παπαθεμελῆ, ὁ ὁποῖος πρό τιμῆν του, πρῶτος αὐτός ἐκ τῶν πολιτικῶν μας, διεῖδε τόν κίνδυνο πού ἀπειλεῖ τή χώρα μας ἀπό τίς αἰρέσεις καί κατήγγειλε τήν παρουσία καί δραστηριότητα τῶν πολυεθνικῶν ὀλοκληρωτικῶν ὀργανώσεων μέ ὁμιλίες του σέ πολλά μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἀλλά καί μέ τήν οὐσιαστική συμμετοχή

του σέ τηλεοπτικές ἐμπομπές, στίς ὁποῖες ἦλθε σέ ἀπ' εὐθείας ἀντιπαράθεση μέ ἡγετικά στελέχη τῶν διαφόρων ὁμάδων καί «λατρεῖων».

Ὁ κ. Bruno Fouchereau στήν ὁμιλία του παρουσίασε ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου τήν δραστηριότητα διεθνῶς τῶν αἰρέσεων καί τόνισε ἰδιαίτερα τά μεγάλα προβλήματα πού δημιουργοῦν στά ἄτομα καί τήν κοινωνία.

Τήν ἐκδήλωση καί τόν ὁμιλητή χαίρησε ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου ὁ π. Κυριακός Τσουρός, Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν αἰρέσεων.

Υ.Γ.: Μεταξύ τοῦ ἀκροατηρίου ἦσαν καί μερικοί ἐκπρόσωποι τῶν σεκτῶν!!!

τήν ἀλήθεια δηλ. τήν πατερική συγγραφή, ἀλλά καί βέβαια μέ τήν Κ. Διαθήκη, τό Εὐαγγέλιό μας τό ὁποῖο θά πρέπει νά εἶναι ἡ μητρική ἀγκαλιά μας σέ κάθε ἀποχαινωτική ἀπόπειρα τῶν πο- νηρῶν κέντρων τῆς σημερινῆς ἐξουσίας.

Μετά τιμῆς
Ἰ. Σ.

Ἡ ἀπάντηση τοῦ «Διαλόγου»

Δημοσιεύουμε, εὐχαρίστως, τά κυριότερα ἀπο- σπάσματα τῆς μακρᾶς ἐπιστολῆς τοῦ φίλου μας ἀναγνώστη, τοῦ ὁποῖου σεβόμεθα τήν ἀγαθή προαίρεση καί τίς ἀπόψεις του καί συμφωνοῦμε ἀπολύτως μέ τήν πρότασή του «ὅτι ἐμεῖς οἱ Ὁρ- θόδοξοι Χριστιανοί... πρέπει νά χτίσουμε γέφυρες καί νά ἐνώσουμε ἀρχαία Ἑλλάδα καί Ὁρθοδο- ξία κ.λ.π.».

Αὐτό ὅμως πού προτείνετε, ἀγαπητέ φίλε ἀνα- γνώστη, τό ἐπεδίωξε καί τό πραγματοποιήσε ἡ Ἐκκλησία μας στή δισχιστιῆ της πορεία, ἡ ὁποία μέ τό πολύτιμο διαχρονικό της ἔργο διέσωσε τήν ἐθνική μας ταυτότητα, τή γλῶσσα μας καί τό ἐν γένει ἀρχαῖο πνεῦμα γιά τό ὁποῖο σεμνυνόμεθα, δικαίως, ὅλοι ἐμεῖς οἱ νεοέλληνες σήμερα.

Ὅπως εἶπε σέ ὁμιλία του ὁ **Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος**, Ἕλληνες καί Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί συνάπτονται. Ἡ πτώση τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους, τόνισε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, θά παρέσειρε καί τόν Ἕλλητισμό, ἐάν ἡ Ἐκκλη- σία τῶν πρώτων αἰώνων δέν ἐκράτει εἰς τὰς χεῖ- ρας της τά λάβαρά του. Ἄν ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκ- κλησία δέν συνέβαλε στήν διατήρηση, στήν ἐπιδί- ωση τοῦ Ἕλλητισμοῦ, αὐτός θά ἦταν σήμερα μουσεῖο καί ἡ ἐθνική ταυτότητα θά εἶχε ἀπωλε- σθεῖ. Ἡ κοινή πορεία Ἕλλητισμοῦ καί Χριστια- νισμοῦ συννεοῦται σέ μία λέξη πού λέγεται Ἑλ- ληνορθοδοξία.

Καί σήμερα μέ τόν οἰκουμενισμό καί τήν πα- γκοσμιοποίηση, ἡ Ἐκκλησία μεριμνᾷ γιά τήν διατήρηση ἀλώβητης τῆς Πίστεώς μας καί μαζί γιά τήν εἰς τούς αἰῶνας ἐπιβίωση τῶν ἐθνικῶν μας παραδόσεων. Καί αὐτή εἶναι ἡ μεγάλη προ- σφορά πού προσφέρει στό Ἔθνος μας ἡ Ἐκκλη- σία.

Ἡ Ἐκκλησία μας, ἀγαπητέ φίλε, οὐδέποτε «ἐψέξε», ὅπως λέτε, καί μάλιστα «ἀδιακρίτως ὅλη τήν κουλτούρα τοῦ τότε πολιτισμοῦ». Καί το- νίζει ἐπανειλημένα τήν πατερική θέση καί ιδίως τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν γιά τή «θύραθεν παιδεία». Ὅφειλουμε ὅμως ὅλοι οἱ Χριστιανοί νά ἀντιστα- θοῦμε, μέ δημοσιεύματα καί ὁμιλίες, στήν προ- σπάθεια κάποιων ἀκραίων «προγονολατρῶν», οἱ ὁποῖοι μέ πρόσχημα τήν «ἀρχαιολατρία» τους, ὄνειρεύονται καί ἐπιδιώκουν ἀναβίωση τῆς εἰδω- λολατρίας. Καί προβαίνουν στήν ὀργάνωση τε- λετῶν στούς θεούς τῶν εἰδώλων καί τελοῦν «μυ- στήρια» κατά τό εἰδωλολατρικό τυπικό.

Ἡ νεοειδωλολατρία, ὁ νεοπαγανισμός, εἶναι κίνημα, πού προκαλεῖ ἀνυπολόγιστη ζημιά στήν ἐπιτευχθεῖσα διά μέσου τῶν αἰώνων σύζευξη τοῦ Ἕλλητισμοῦ καί τοῦ Χριστιανισμοῦ καί ἀπειλεῖ νά ὀδηγήσει στήν ἀπώλεια τίς ψυχές ὄσων πα- γιδεύονται ἀπό προγονικές εὐαισθησίες σέ τέ- τοιου εἶδους κινήματα καί ἐγκαταλείπουν τήν ἐν Χριστῷ σωτηρία πού εἶναι ἡ ἐλπίδα τῶν ἀνθρώ- πων.

Λέτε, ἀγαπητέ ἀναγνώστη, ὅτι ἡ πορνεία καί τά λοιπά ἠθικά παραπτώματα, ἐξακολουθοῦν νά ὑπάρχουν καί σήμερα. Κανείς δέν λέγει τό ἀντί- θετο. Κανείς δέν ισχυρίζεται ὅτι ζοῦμε σ' ἕναν κόσμο «ὁμορφο, ἀγγελικά πλασμένο». Τά πάθη, ἡ πορνεία, ἡ ὁμοφυλοφιλία καί ὄλες οἱ ἀντικοι- νωνικές πράξεις καί θεωρήσεις ἐξακολουθοῦν νά «εὐδοκιμοῦν» στίς ταλαίπωρες σύγχρονες κοινω- νίες.

Ἐπάρχει ὅμως μία καθοριστική διαφορὰ με- ταξὺ τοῦ τότε καί τοῦ τώρα. Τότε ὑπῆρχε πλή- ρης θρησκευτική κάλυψη τῶν ἀνομιῶν τῶν ἀνθρώπων. Οἱ παλαιοὶ ἄνθρωποι δημιούργησαν θρησκεία κομμένη καί ραμμένη στά μέτρα τους. Οἱ ἀντικοινωνικοί τύποι, προαγωγοί, παιδερα- στές, ὁμοφυλόφιλοι ἐνεργοῦσαν «καθ' ὁμοίωσιν τῶν θεῶν τους».

Προτείνουμε νά διαβάσετε, ἂν δέν τό ἔχετε κάνει, τό ἄρθρο τοῦ διακεκριμένου φιλολόγου κ. Κώστα Γανωτῆ: «Ἡ ἀνεπάρκεια τῆς εἰδωλολα- τρικῆς θεολογίας» (τεῦχος 27), ὅπου ἀναφέρο- νται γεγονότα ἀπό τήν ἀνήθικη ζωὴ τῶν θεῶν. «Ὁ Δίας στήν Ἰλιάδα ἐμφανίζεται τελείως ἀχα- λίνωτος σέ ὅλα τά πάθη καί συγχρόνως ὑποκει- μενος στή βία καί στήν ἀπάτη τῶν ἄλλων θεῶν»

γράφει ὁ κ. Γανωτής. Παραθέτει δέ σέ ἄλλο σημεῖο τοῦ ἄρθρου του, βαρὺ λόγο τοῦ Εὐρυπίδη γιὰ τοὺς θεοὺς μέ τό στόμα τοῦ βασιλιά Κάδμου: «Στίς ὀργές θᾶπρεπε οἱ θεοὶ νά μὴ εἶναι ὅμοιοι μέ τοὺς θνητούς».

Καί ὅταν οἱ ἄλλοι θεοὶ διαπράττουν ἠθικά ἐγκλήματα, προβάλλουν τή δικαιολογία ὅτι ἐνεργοῦν ὅπως καί ὁ «πατήρ θεῶν τε ἀνθρώπων» Δίας. Καί ἡ παιδευσιμότητα τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς εἶχε «θεολογικά» ἐρείσματα. Τά ἔργα τῶν θεῶν τήν «εὐλογοῦσαν». Γνωστή ἡ περίπτωση Γανυμήδη πού ἦταν ὁ «ῥωαίτερος τῶν θνητῶν» καί ἀνηρπάγη ἀπό τόν Δία, μεταμορφωμένου σέ ἀετό καί μεταφέρθηκε στόν Ὀλυμπο γιά νά τόν ἔχει κοντά του ὁ ἐρωτομανῆς θεός, «ὡς εὐχάριστη συντροφιά του».

Αὐτά εἶχαν ὑπ' ὄψη τους οἱ ἄνθρωποι, γι' αὐτό ὀργάνωναν στίς «ἰερέες πανηγύρεις» τους τελετές πορνείας πρὸς εὐαρέστηση τοῦ θεοῦ, δηλ. τοῦ λατρευόμενου εἰδώλου.

Ἄπ' ὅλα αὐτά τά «θεολογικά» ἐρείσματα τῶν ἠθικῶν ἐγκλημάτων μᾶς ἀπάλλαξε ὁ Χριστιανισμός καί γι' αὐτό δέν «ἐπιδραβεύονται» σήμερα τά ἀνθρώπινα πάθη καί οἱ ἠθικές παρεκτροπές, ἀλλά θεωροῦνται ἁμαρτίες πού ἀκολουθοῦν τόν πτωτικό ἄνθρωπο. Ὅπου ὅμως βασιλεύει τό εἶδωλο καί ὄχι ὁ Ἀληθινός Θεός, ὅλα ἐπιτρέπονται.

Ἡ Ἐκκλησία μας, ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας, συμβουλεύει, μέσῳ τῶν Πατέρων της, νά παίρνομε τά ρόδα ἀπό τήν ἀρχαία

Γραμματολογία καί τόν ἀρχαῖο πολιτισμό μας καί νά πετᾶμε τ' ἀγκάθια. Αὐτό ἔπραξε καί ὁ κ. Λάμπρος Σκόντζος, τακτικός συνεργάτης τοῦ περιοδικοῦ μας, μέ τό ἄρθρο του, πού δημοσιεύτηκε στό τεῦχος 23 τοῦ «Διαλόγου».

Τονίζει στό ἄρθρο του αὐτό καί ἀποδεικνύει μέ ἐπιχειρήματα καί γραπτά κείμενα ὅτι τά μεγάλα πνεύματα τῶν ἀρχαίων μας προγόνων, ἀπέρριπταν τήν πολυθεΐα καί τήν εἰδωλολατρία καί τόλμησαν νά διακηρύξουν μονοθεϊστικές ιδέες, ὅπως ὁ Ξενοφάνης π.χ. πού εἶπε τό περίφημο: «Εἷς θεός, ἐν τε θεοῖσι καί ἀνθρώποισι μέγιστος, οὔτε δέμας θνητοῖσιν ὅμοιος, οὐδέ νόημα».

Αὐτά πού λέμε ὡς ἀπάντηση στόν ἐπιστολογράφο ἀναγνώστη μας, θά πρέπει νά τά τονίζουμε, ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας, σέ κάθε εὐκαιρία πού μᾶς δίδεται, σάν εὐπρεπῆ ἀντίσταση στά ὄνειρα καί τά σχέδια τῶν ἐραστῶν τῶν εἰδώλων καί τοῦ δωδεκαθέου.

Υ.Γ. Μᾶς ἔστειλαν καί ἄλλοι σχετικά μέ τήν «ἀρχαιολατρία» γράμματα. Ἄλλοι ἐπαινετικά καί ἄλλοι ὀργίλα. Ἐνας μάλιστα ἐπιστολογράφος χρησιμοποίησε ὕβρεις ἐναντίον μας καί μᾶς καταλόγισε πράγματα πού οὐδέποτε γράψαμε ἢ μᾶς χρέωσε δηλώσεις καί γραπτά ἄλλων. Ἡ ἀποψή μας στό θέμα τῆς νεοειδωλολατρίας ἐκφράζεται, πέραν ἀπό τά ἐπώνυμα ἄρθρα (π. Κυριακοῦ, Κώστα Γανωτή, Λάμπρου Σκόντζου, Ἐδμόνδου Βαλμᾶ) καί μέ σχόλιά μας στό τεύχη 24 (σελ. 26 καί 28) καί 25 (σελ. 31).

Σημ.: Λόγω πληθώρας τῆς ὕλης δέν δημοσιεύονται, μόνον γι' αὐτό τό τεῦχος, οἱ τίτλοι τῶν βιβλίων πού συνιστοῦμε.

ΚΟΥΠΟΝΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγία Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: (01)-0-60.82.271

Παρακαλώ νά μου στείλετε τό/ά βιβλίο/α .....

στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: ..... Όνομα: .....
Όδος: ..... Αριθμός: ..... Τ.Κ.: .....
Πόλη: ..... Τηλ.: .....

Παρακαλώ όπως μου αποσταλούν επί αντικαταβολή.

Ό παραγγέλων

Ό ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεί καί αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΟΥΠΟΝΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΜΑΣ*

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγία Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: (01)-0-60.82.271

Παρακαλώ, μέ ενδιαφέρει νά μου αποστέλλετε τό περιοδικό «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: ..... Όνομα: .....
Όδος: ..... Αριθμός: ..... Τ.Κ.: .....
Πόλη: ..... Τηλ.: .....

* Συμπληρώνεται σέ περίπτωση αλλαγής διεύθυνσως ή έγγραφως νέου παραλήπτου.

Κυκλοφόρησε το ΒΙΒΛΙΟ!

Αν το παιδί σας είναι ό,τι πολυτιμότερο έχετε στον κόσμο....., προμηθευθείτε το!

ΜΟΝΟ ΜΕ 3 €

Κυκλοφορήστε το βιβλίο σε δασκάλους Δημοτικού και καθηγητές Γυμνασίου & Λυκείου, γιατί οι ενδιαφερόμενοι προσπαθούν να προωθήσουν τα βιβλία Χάρι Πότερ στις σχολικές βιβλιοθήκες και να πείσουν να γίνεται χρήση τους μέσα στην τάξη!

Εγκώλιο Αυτοπροστασίας

**ΝΑΙ Η
ΟΧΙ
ΣΤΟ ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ;**

Πανελλήνια Ένωση Γονέων
για την Προστασία του Ελληνοαρθόδοξου Παίκτη, της Οικογένειας και του Ατόμου.

ΑΘΗΝΑ 2002

Προμηθευθείτε το βιβλίο: "Ναι ή ΟΧΙ στο Χάρι Πότερ;" από τα βιβλιοπωλεία ή από την Π.Ε.Γ στα τηλ. 010-60.82.271, 010-63.96.665, 010-60.09.439 & 010-60.12.745 και χαρίστε το σε φίλους που έχουν παιδιά.